

Délibáb

26
FILLÉR

Gaál Franciska
Vigszínház
„A Kisasszony”

SEIDNER FÉNY

VI. ÉVFOLYAM 19. SZÁM.
BPEST, 1932. MÁJUS 7.
MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON

csó
zen-
ta
+
öl!
lap

65
budapest

FÉLBŐRKÖTÉSŰ REGÉNYSOROZAT

a magyar könyvtermés szenzációja!

A világirodalom legjelesebb művei jelentek már meg eddig is ebben a sorozatban. Ezek a művek kiállításuknál és tartalmuknál fogva a legértékesebb könyvtárak is díszére válnak.

Dickens: Két város törlénete

Lakatos László: Egy éjszaka története

Karin Michaelis: Az ügyvéd úr családja

Dale Collins: Istenítélet

Ligeti Ernő: A kék barlang

Marthe Bibesco hercegnő: Párizs ölében

Egy-egy ilyen félbörkötésű, 320 oldalas regény ára 10 pengő bolli ár helyett bérmentve 2 pengő 90 fillér, utánvéttel 40 fillérrel drágább. Bármelyik kötet külön is kapható! Beszerezhető Délibáb kiadóhivatala útján, Budapest, VII. kerület, Dohány uca 12 szám.

Aki az itt felsorolt művekből egyszerre kettőt rendel, bérmentve küldjük és két kis regényt adunk hozzá ingyen. Aki mind a hat kötetet megrendeli egyszerre, annak csak öt kötetet kell fizetnie, a hatodikot ingyen kapja és mind a hat kötetet bérmentve

VI. évfolyam

Budapest, 1932 május 7

19. szám

Délibáb

26
ALLÉR

SZINHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Elofizetési ár: negyedévre 2 P 50 fill., félére 5.— pengő. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 26 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.— cseh korona, Jugoszláviában 4 dinár, Romániában 15 lei, Olaszországban 1 lira 20 centesimo. Szerkesztőség és kiadóhatal: Budapest, VII. Dolány uca 12. Telefon: J. 423-59, J. 422-50.

Tavaszi virágzás

(Seidner felv.)

Majdnem én irtam meg a "Valakit"

a

IRTA: SZTROKAY KALMÁN

az ember megnézi az új darabot vagy csak elolvassa a premiérbeszámolókat s ha ezt szorgalmasan megcsinálja, előbb-utóbb akad egy darab, amelynél szaladhat a bírósághoz a feljelentéssel, hogy azt tőle plagizálták. Mi történhetik? A lapok megírják, a szerzők tiltakoznak a vád ellen, bizonyítási ide, bizonyítás oda s mire a bíróság elutasítja az embert, a darab már rég nincs műsoron, de még beszélnek az ügyről.

Az idén minden darabnál akadt valaki, aki plágiumpert indított. Ennek hatása alatt elhatároztam, hogy kikezdem az egyetlen darabot, melyhez eddig nem nyúltak hozzá — *Molnár Ferenc Valaki-jét*. Bejelentem, hogy a *Valaki* — ha nem is teljes plágium — de azért tulajdonképpen az én darabom. Be tudom igazolni, hogy tíz évvel ezelőtt én akartam megírni ezt a témát, bele is kezdtem, meg is van a vázlat, tanuim vannak rá, hogy elmondtam másoknak is és ezért anyagi és erkölcsi kár fejében tisztelettel kérem kötelezni *Molnár Ferencet*, hogy fizessen nekem visszamenőleg tíz évre évi 20.000 pengőt.

Mi ebben a vicc és mi a valóság? — kérem szépen... Bevallom, egy kis baj azért van a dologban. De ez csak annál érdekesebbé teszi a dolgot. Viszont a vád lényegén nem változtat az, hogy... hogy... a téma még tíz év előtt sem volt teljesen az enyém.

A békebeli öregek közül biztosan sokan emlékeznek *X. Ilkára*, a *Casino de Paris* kedves és szép táncosnőjére. Mint sok kolléga-

D

nője. Ő is elérte azt, hogy akadt egy gazdag barátja, egy gyáros, aki bőkezűen gondoskodott róla. Ez már a háborúban történt s akkor el is lőnt Ilka a pesti éjszakából.

Háború után azt hiszem a Múcsarnok egyik kiállításán találkoztam vele.

— Szervusz, Ilka — köszöntöttem, — jaj, de régen láttalak.

Ilka elegánsan, kissé zavartan felelt:

— Jó napot. És maga?

— Mi az? Mért magázol? — kérdeztem tőle.

— Ja, nem tudod? Férjhez mentem...

— A gyároshoz?

— Nem. Báró Bobinek Ferdinándhoz...

A név természetesen másképp hangzott, de a lényegében egy soha nem hallott arisztokrata név volt. Kérdőzködni kezdtem a báróról.

— Ferdinánd nincs itt... Ő tudniillik német báró s tagja annak a bizottságnak, mely a német-lengyel határt állapítja meg...

Gratuláltam Ilkának a szerencsééhez s aztán egy évig nem láttam. Egy év múlva megint találkoztunk.

— Mi van a báróval? — érdeklődtem.

— Ferdinánd most *Afrikában van*. Oroszlánvadászaton...

Most aztán érdekelni kezdett a báró s kivallattam Ilkát. Kiderült, hogy a gyáros még mindig megvan. A gyáros rendezte be gyönyörű lakását a Szentkirályi utcában, a gyáros fizette az összes hététagú koronákat a fehérneműben, ezüstön, mindenben, a báró viszont Budán lakik egy hónapos szobában s ugyancsak a gyárostól kapta az apanázst. Egyébként igazi báró, igazi elszegényedett német báró, aki sohasem volt sem a német-lengyel határon, sem Afrikában. Ezeket csak kitalálják róla.

Mikor mindezt megtudtam, bizony isten, rögtön arra gondoltam, hogy milyen nagyszerű darabtéma ez a báró. Akiről csak beszélnek, akít soha senki sem látott, aki mindig valami távol külföldön tartózkodik, gavallérosan szabadjára engedve „feleségét”, akinek chance-ai természetesen erősen meggyarapodnak a bárói korona árnyékában.

Azt hiszem, kétségtelen, hogy a téma pontosan a „Valaki” témája. Persze, Molnár Ferenc írta meg, tehát ragyogóan és mélyebben használta ki az ötletet, mint ahogyan én elképzeltem vagy ahogyan esetleg más dolgozta volna fel, aki ismeri Ilka és Ferdinánd történetét. (Szerénysem olyasvalamit akart, hogy végig mindenki hisz a báróban, csak amikor egyszer személyesen is megjelenik, akkor csalódnak benne az emberek.)

El tudom képzelni, hogy Molnár Ferenc hírére sem hallotta Ilka bárójának s mégis rábukkant a témára. Esetleg egészen másképp festett a téma magja, mikor elkezdte s meglehet, hogy igaz, amit valahol megírtak a „Valaki” eredetéről. Hír szerint ugyanis az történt meg Molnár Ferencel, hogy Karlsbadba érkezésénél elkallódott a bőröndje, aztán a szállodában, ahol megtalálták és felbontották, kezdtek elképzelni, hogy kié lehet a bőrönd s rájöttek arra, hogy Molnár Ferenc unokaöccsége. Innen kiindulva is meg lehet szerkeszteni Ilka és Ferdinánd történetét vagy a „Valaki” meséjét, de az sem lehetetlen, hogy a karlsbadi esetet gondolták ki utólag a „Valaki”-hez.

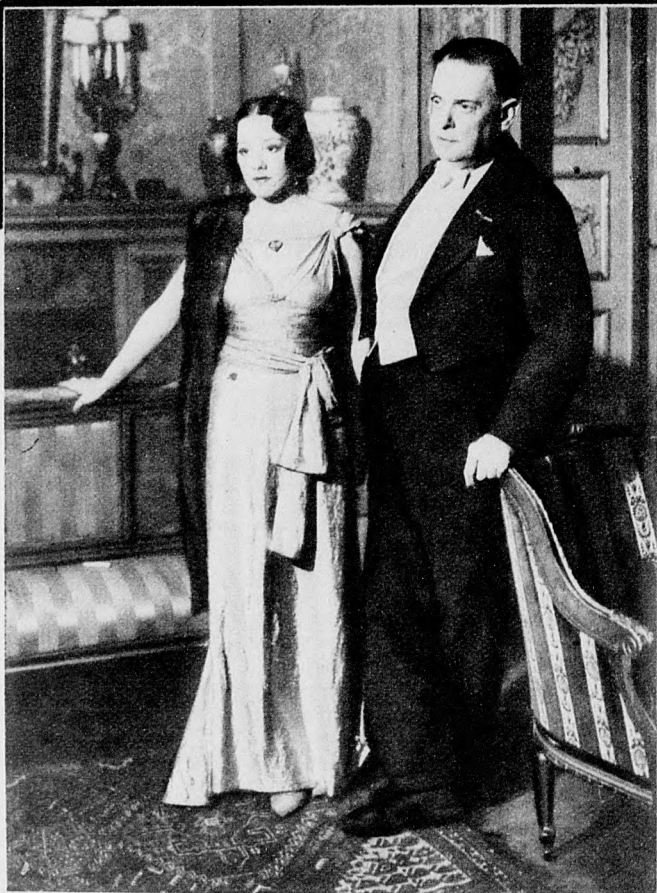
Nehéz lenne igazságot tenni az egész dologban s én vissza is lépek képzeltem plágium-vádamtól. Ellenben annál érdekesebb lenne, ha egyszerre előállna Ilka gyárosa és azt mondaná:

— Pardon, ez a darab plágium. Az én ötletem volt a láthatatlan báróval feleségül vételni a barátnőmet, én találtam ki a német-lengyel komitét, az afrikai oroszlánvadászaton, csak mivel nem író vagyok, nem darabot írtam belőle, hanem az egészet megcsináltam a valóságban. Más lenne, ha ez csak úgy véletlenül történt volna meg, mert akkor legfeljebb az ellen tiltakozhatnánk, hogy a mi háromszögünket nyilvánosság elé vigye egy író. De mindez nem történt, hanem csináltuk és így az ötletemre vonatkozó szerzői jogot fenntartom.

Kisasszony

Kényes téma? De nincsenek kényes témák. És ha az élet nem finnyáskodik, még kevesebb joga van a finnyáskodásra az irodalomnak. (Amely az életnek csak szolgáloja.)

Egyébként Jaques Denal A *kisasszony*-ban a kényes témához kesztyűs kézzel nyúl. Talán túlkesztyűs kézzel is? Hát ez az, amiről nem lehet vitatkozni. Amiről vitatkozni céltalan. Fölösleges. Angol prózaírók — D. H. Lawrence-re gondolunk és Aldous Huxleyra — bátrabban, nyíltabban nyúllak volna ehhez a témához. De hát... De hát

Gaál Franciska és Göth Sándor
Vigszínház — A kisasszony

(Seidner foto.)

más
Az a
képn
frja,
hozz
szó
Angl
Fran
Korla
ves
volna
(talán
az el

Ja
jűk a
az ah
kák, a
áhitat
tot, a
franci
színhá
vícébő
azt es

Gaál Franciska
és Varsányi Irén

Vígsház —
A kisasszony
(Seidner felv.)

más a próza és más a színpad. Más az angol és más a francia. Az angol nyílt, egyenes, becsületes (kivéve, amikor a végtelékig képmutató), a francia — izléses. Diszkrét. A témákat körülírja, körülbeszéli, körülmosolyogja. Mért? Mert a szerelem, hozzá még az olyan illegitim, amilyenről a Deval-darabban is szó van, szóval a szerelem Franciaországban gyakoribb, mint Angliában. Éppen ezért Angliában komolyabb és szentebb. Franciaországban? Ott túlságos benne a napi (és az éji) gyakorlat. Franciaországban végül is minden kecses, könnyű, kedves. Franciaországban még a Hamletből is szalóndarab lett volna. Franciaországban minden szalón. Ők még a háborút is (talán) úgy képzelték el, hogy az egy szalónháború. Persze csak az első tíz percben. Mert a tizenegyedikben már felébredtek.

Jacques Deval darabja szalóndarab. Nem gáncs. Sőt. Szeretjük a franciákban azt, amit ők szeretnek: a színházat. Ezt az áhítatot, amivel vannak a műfaj, a három felvonás, a deskák, a kulisszák, a párbeszéd éles kecsessége és kecses éle, az áhítatot, amivel vannak saját színházi hagyományaik, az áhítatot, amivel vannak saját színházi áhítatuk iránt. Szeretjük a franciákat, mert szeretik önmagukat. Szeretjük a francia színházat, mert szereti önmagát. Amit pedig egyáltalán nem vécéből mondunk, sőt nagyon is komolyból. Mert jól csak azt csinálhatja az ember, amit csinálni szeret. A szeretet ez

egy nagy komponens a művészetben. És a mesterségben is. És a színház (az esetek kilencvenkilenc százalékában) mesterség.

*

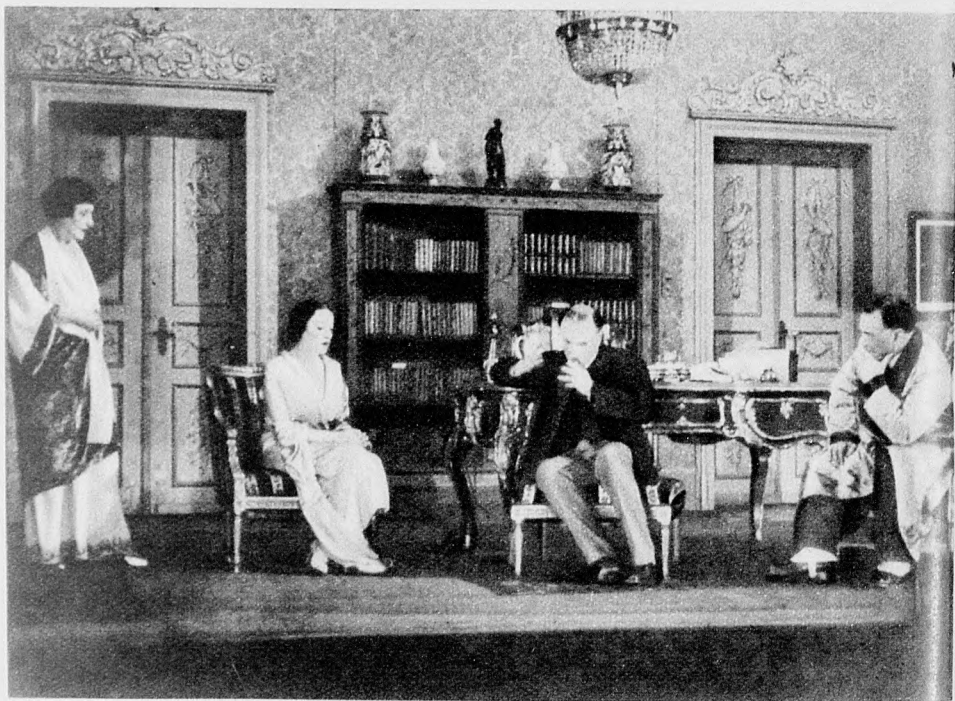
De Jacques Deval színháza mesteri mesterség. Jacques Deval színháza mesteri színház. Egyet remekül tud: ugyanakkor nevetetni és meghatni, nevetetni és könnyeztetni, nevetetni és ríkatni, zongorázni (egyszerre) a nevetőizmokon és a könnyzaes-kókon. Egyet remekül tud: jeleneteket építeni. Egyet remekül tud: szerepeket írni. Sokat tud remekül. És egyet különösen remekül tud: sikert csinálni. Mostani darabja — „A kisasszony” — nagy siker. Tavaszban téli siker. Orgonanyíláskor hóhullásos siker.

*

És — „A kisasszony” a Vigszínház illusztris színpadán. *Varasányi Irén* kábitó, muzsikáló, boldogító szívhangjai. Ha halljuk: könnyezünk. De nem a szemünkkel, a szívünkkel könnyezünk: *Góth Sándor* és *Góthné Kertész Ella*. Ikerművészetük okossága, viccessége, legfranciásabb franciasága, bravúros színpadismeretük, fölényes tudásuk a legnagyobb érték. *Gaál Franciska* megint legkitünőbb, a legkisebb részletben is pompás. *Gyergyai István* — nem tehetek róla, — őt tartom a legkülönb fiatal magyar színésznek. Nem tehetek róla. De ő... Ő tehet róla. *Maklár* és *Bárdi* milyen kitünőek és *Gárdonyi Lajos*. Nagyon jó. De volt már eset arra, hogy *Gárdonyi Lajos* ne lett volna nagyon jó? Az egész előadás: nagy egyes. Az egész előadás: igazi Vigszínház.

Lakatos László.

Góthné Kertész Ella,
Gaál Franciska, Gárdonyi
Lajos és Góth Sándor
Vigszínház — A kisasszony
(Seidner felv.)

s. És
erség.

De-
akkor
ni és
zaes-
nekül
nösen
isasz-
áskor

Var-
ljuk :
zünk;
sága,
isme-
eiska
rgyai
fiatal
róla.
gyon
volna
elő-
szló.

Könnyű ilyen szép háttal az egész világnak hátat fordítani!
(Marian Marsh amerikai filmszínésznő)

Lányok és fiúk

Hát mégis! Hiába minden struccpolitika, bezárt ajtó és ablak, az új idők új problémái erősebbek minden álszeméremnél, konzervatívizmusnál. Ki kell nyitni a szemünket, fülünket, észre kell venni, hogy az élet erősebb minden erőszakolt elméletnél, műetikanál.

Es nyugodjunk bele végre, hogy a felfordult gazdasági helyzet szükségszerűen leremtette meg az új női típust. Nem a világ lett romlottabb, nem a nők ledébedek, hanem egyszerűen azok az életlehetőségek változtak, melyek között a régi világban meg lehetett élni, viszont ma vagy alkalmazkodunk az új viszonyokhoz vagy elpusztulunk!

Ne szidjuk a mai lányokat! Szeressük őket! Szeressük őket úgy, amint vannak. Bocsássuk meg nekik a week-endet, a jazzt, az önálló, bátor életüket!

Bocsássuk meg! Mert ők idegeikkel, végsőkig feszített munkacerejükkel, ezernyi lemondással, sok titkos martíriummal fizetnek ezért!

Az új szerelmi problémák végre bevonultak a magyar színpadokra is!

Külföldön már régen magától értetődőnek találják, hogy a színpad

Berend István
és Muráti Lili

Művész Színház — Lányok
és fiúk. (Áldor felv.)

irodalmának lépést kell tartani a való élettel. Nem lehet ma, a rohanó, kegyetlen és pénztelen világban polgári jólétről írni, elkényeztetett selymes asszonyokat, passzív kislányokat a színpadon szerepeltetni. Mert elvesztették a hitelüket. Nem hiszünk nekik. Semmi közünk hozzájuk. Mert már nem ilyenek azok az asszonyok és lányok, akiket naponta látunk, akikkel beszélünk, akik a mi egyéni regényeink hősnői!

Halász Imre Lányok és fiúk című legújabb munkáját nem nevezi a színpadon szindarabnak. Azt mondja: 10 kép a mai szerelemről! És valóban, ez a darab olyan, mint egy mozaikkép. Nem szabad az egyes mozaikkockákat külön nézni és mérlegelni, hanem az egész összehatását kell élvezni és mérlegre tenni. És akkor a mérleg határozottan az értékek súlyosságát fogja jelezni.

Semmi sem történik a színpadon és mégis minden!

Bankhivatalnok fiúk és lányok weekendezni mennek, csónakházban töltik az éjszakát és megindul a fiatalság örök, lázadó harca. A kissé cinikus, forróvérű, szenvedélyes lány: *Pityu*, minden lelkiismereti furdalás nélkül veti magát az új kalandok lehetőségébe, míg a másik, az ősi tisztaság és tartózkodás atavisztikus örökét hordozó *Magda*, csak szenved, perzselődik és a flórt játékos pergőtűzén keresztül a házasság révébe szeretne jutni. És egymásután pereg előtünk a mai fiatalság keserves kálváriája: A week-end kellemes napja után jön a hiatal, a rettenetes B-lista, a lepipítés, a házasság lehetőségét megsemmisítő állatlanság.

Itt tör ki a vihar, melynek szörnyű erejével nem tud megküzdeni *Magda* sem. És a szindarab legköltoőbb és legmegrázóbb jelenete az a kép, melyben őszintén meggyónja bukását fivérének és ez megérti,

Akos Erzsike és Váradi Lajos

Művész Színház — Lányok és fiúk (Áldor felv.)

megbocsájtja huga tettét. És megérti az anyja is. A képet záró jelenetben együtt ülnek le kártyázni a fivér, az anyja, a leány és a szerető. Halász nagy költői és írói erejét bizonyítja, hogy ez a kép egy pillanattig sem bántja erkölcsi érzékünket. Ellenkezőleg. Valamennyien megértjük és felmentjük *Magdát*!

És még van egy bátor, komoly értéke a darabnak. Hogy nem csinál erőszakolt engedményt a régi ideológiának. Nem bünteti meg a könnyelmű *Pityut*, hanem igen

kitűnő férjhez segíti. És végül Magda is felesége lesz hivatali kollégájának.

Szerencés színház, amely a fiatalság színdarabját fiatal színészgárdával tudta eljátszani, akik el tudták velünk hiteit, meg tudták velünk éreztetni az ajkukra tóduló szavak igazságát.

Muráti Lili, aki már első fellépésével is figyelmet tudott kelteni a „Tűzmadár”-ban, a könnyelmű, szenvedélyes lány szerepében ismét teljes illúziót keltett. Nagy értéke a színháznak, akire nyugodtan lehet számítani.

Kellemes és nagy meglepetés volt *Ákos Erzsé*. A nagy jelenetekben megtalálta azokat a hangokat, melyek a nézők szívéhez szóltak. Finom, szép és artisztikus jelenség.

Elragadóan humoros, friss és ötletes volt *Turái Ida*, aki a „Darázsfelek” óta nem játszott hálásabb és nagyobb sikerű szerepet. A nyiltszíni tapsok túlnyomórésztben őt ünnepelték.

Nagy öröm volt együttlenni a magyar színpad két kiválóságát: *Simon Maresát* és *Vágónét*. Minden szavuk, minden mozdulatuk kristályos művészet.

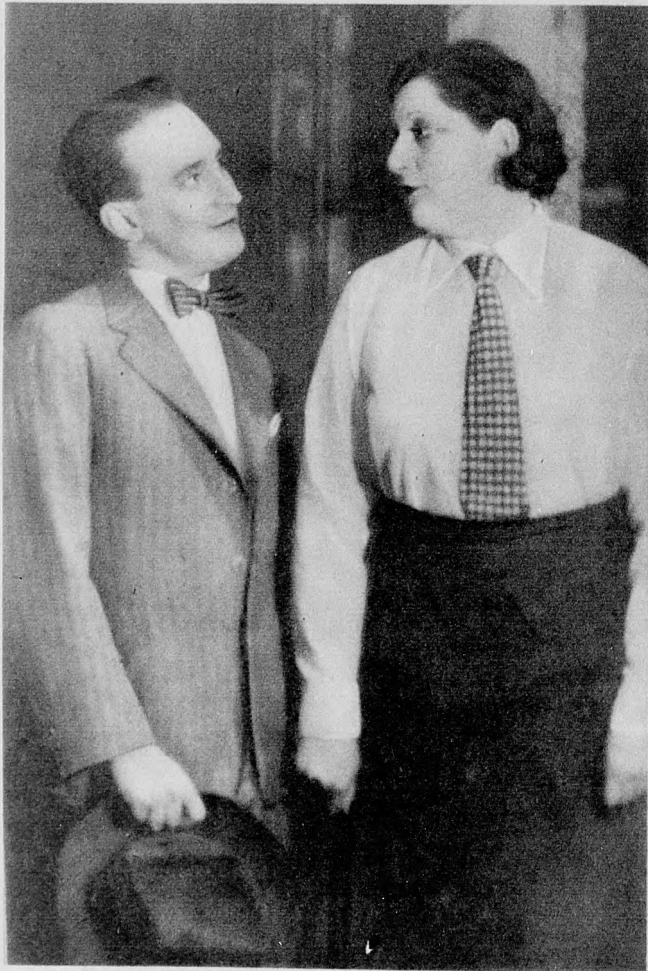
Egy kis jelenetben észre kellett venni azt a sok üdeséget és szuggesztív fiatalságot, melyet *Déghy Piroška* és *Kondor Annie* hoztak magukkal. Kitűnő komikának bizonyult ismét *Soltész Annie*.

Biztató és értékes tehetségnek bizonyult *Bodnár Elek*. Sok természetes humora és közvetlen játéka a közeljövő egyik színpadi értékét sejtetik.

A szerző a férfi-szerepekkel sokkal mostohábban bánt. De így is alkalmat adott arra, hogy *Berend István* megformálja a modern sportfiú rokonszenves figuráját. *Váradi Lajos*, *Nagy György*, *Dávid Mihály*, *Fülöp Sándor* pedig a színpadi regény többi hőseit formázták jeles művészetükkel élő emberekké.

Az aránylag kicsiny és nem eléggé mély színpadot *Herguel Imre* ötletes díszletei tették illúziókéltővé és az előadásnak művészegységbe való foglalása *Bárdos Artur* avatott rendezői tudását dicséri.

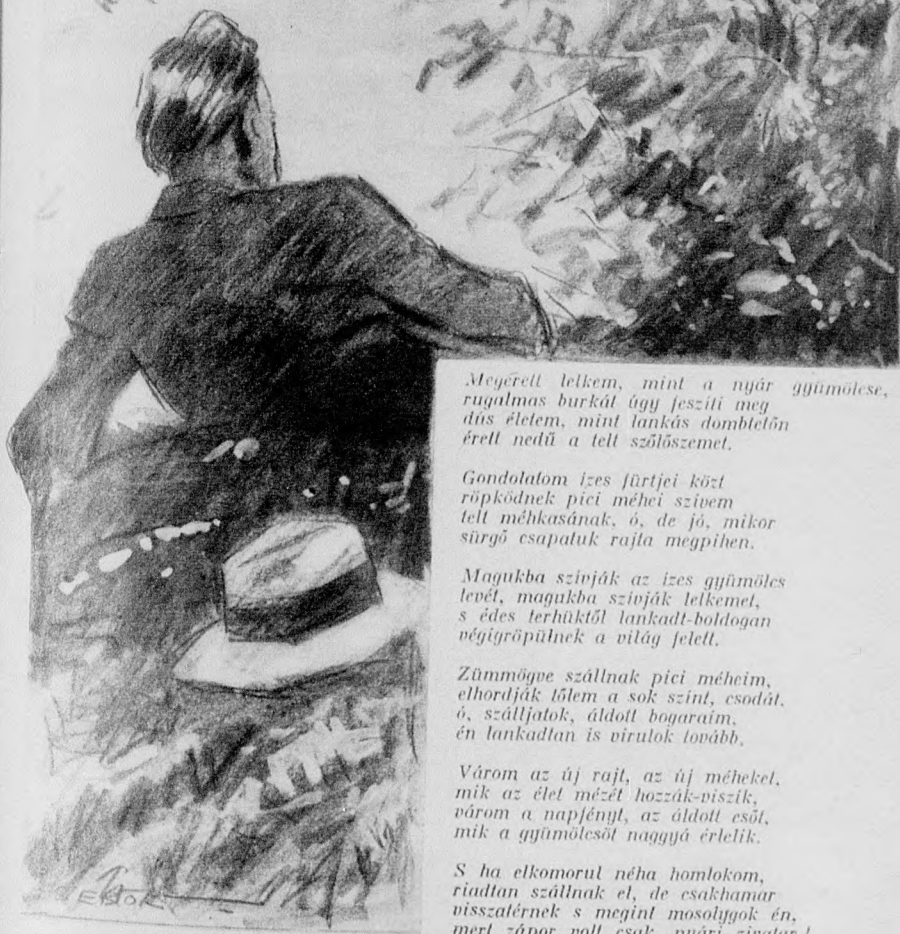
Forró Pál.

Bodnár Elek és Soltész Annie
Művész Színház — Lányok és fiúk (Áldor felv.)

TAVASZI ÉNEK

IRTA
KUTI LÁSZLÓ

Megérett lelkem, mint a nyár gyümölese,
rugalmas burkát úgy feszíti meg
dús életem, mint lankás dombfelőn
érett nedű a telt szőlőszemet.

Gondotom izes sürtjei közt
röpködnek kicsi méheci szívem
telt méhkasának, ó, de jó, mikor
sürgő csapatuk rajta megpihen.

Magukba szívják az izes gyümöles
levét, magukba szívják lelkemet,
s édes terhüktől lankadt-boldogan
végigrepülnek a világ felett.

Zümmögve szállnak kicsi méheim,
elhordják tőlem a sok színt, csodát,
ó, szálljatok, áldott bogaraim,
én lankadtan is virulok tovább.

Várom az új rajt, az új méheket,
mik az élet mézét hozzák-viszik,
várom a napfényt, az áldott esőt,
mik a gyümölesöt nagygyá érlelik.

S ha elkomorult néha homlokom,
riadtan szállnak el, de csakhamar
visszatérnek s megint mosolygok én,
mert zápor volt csak, nyári zivatar!

Csók a puszta

Nem kell mingyárt idegeskedni!

Az ember igazán nem azért jön — valljuk be — egyre ritkábban ide, hogy az első pillanatok nem nagyon biztató impressziója alapján holmi statáriális vészbírósnak érezze magát, akinek okvetlen döntenie kell élet és halál felett.

Annál is inkább vagy annál kevésbé, mert hisz, mint a címke is mutatja, itt tulajdonképpen egy komédiával üfünk szemben.

Apropos, a cím! „Csók a puszta?” Hol itt a csók? És hol itt a puszták? — Pardon, komédia az már van! Azt nem lehet kétségbevonni!

Csak türelem, mingyárt ki fog bontakozni a mű egész játékos-kedves-szeleburdi (esetleg szeleburdiak) szelleme. Nem kell a priori azt mondani, hogy ez az egész darab egy dramaturgiai és optikai csalódás, vannak ebben a darabban igenis olyan kiváló színészek (nevüket később), hogy szinte nem is tudnak mihez kezdeni nagyszerű tehetségükkel.

Pardon, az még nem jellembevágó dolog, hogy ma, anno 1932-ben előadott, de 1890 körül történő darab egy úgynevezett kerti kísértetjárással kezdődik. Elvégre vannak igen nagynevű hívei és portálói úgy a lélekvándorlásnak, mint az éjféle szellemjárásnak. Sőt bevallom, a tőlem megszkott őszinteséggel, hogy gyakran jár hozzám is kísértetni egy régesrég (de azért jóval 1890 után) elmerült drága és boldog élet rettentően kínzó kísértete, hogy elvetélt sok napom — eltékozolt és rosszba fordult életem más panasztévő árnyáról ne is beszéljek! De hát ez mind nem az az igazi korabeli — mondjuk ki nyíltan — Kisfaludy Károly korabeli hamisítatlan árnyaszerű kísértet, a vér és emberség minden realitása és a valószínűség minden árnyalata nélkül!

Nem baj! Kezdődjek azzal a darab,

N. Tasnády Ilona és Abonyi Géza
Nemzeti Színház — Csók a puszta
(Áldor felv.)

hogy a szigorú-fukar-kicsinyes és ugyanolyan zsémbeskedő vén legény: Feri bácsi kastélyában egy végrendeletre igen mohón reflektáló szűkebb rokon környezetben megtörténik, hogy éjnek idején a kastély ifjú és kissé modern árnyalatú leánya, Magda, a lakattal lezárt ajtó helyett az ablakon oson ki a parkba, ahol, horribile

Vaszary Piroska
és Gál Gyula

Nemzeti Színház — Csók a
pusztán. (Áldor felv.)

dietu, egyrészt a Hullámzó
Balaton telején-t dudorász-
sza a holdszínű reflektor-
ban, hol pedig ábrándozva
tekintget az előbb említett
misztikus ígéretekkel és
vagyakkal terhelt égítést
felé. Mondom, nem baj!
Hát kezdődjék így! Min-
den író szuverén joga úgy
kezdeni a darabját, aho-
gyan épp akarja. Pláne, ha
ketten is vannak az írók,
mint jelen esetben is. Így
még inkább jól meghány-
ták-vetették bizonyára a
kezdés oportunitását és
célrányosságát. Tehát sem
mi jogunk hitetlenkedni
abban, hogy mért küldik a
holdvilágos parkba a na-
gyon kedves-aranyosan mo-
solygó Tasnádi Ilonkát.

Szóval ott van a park-
ban az Ilonka és amint
éppen dudorászik, hát
egyszerre csak betoppan
ugyanesak a parkba a sa-
ját szülő-unokafivére, akit
Abonyi testesített meg. Na
és most — kiderül ám
minden! Hogy tudniillik
a köztük dúló unoka-
testvéri jóviszony csak ál-
latás és jól mimelt külszin,
ami mögött bizony két
egymásfelé erősen vonzó
fiatal szív szerelmes

gerjedelme rejteződik. A beteljesülést jelentő
házasságra mindazonáltal nem sok remé-
nyük lehet, mert hiszen nagyon szegények
mind a ketten és az öreg Gál Gyula-Feri
bácsi az Istennek sem akar áldozni egy
holdacskával sem (ezúttal a hold földmérő
egységet jelent) a hug és az öcs titkolt
boldogságaért.

Mit lehet itt és általában hasonló hely-
zetben tenni? Hát mit?

Egyszerű! Csodát kell tenni — amint
ezt a darab írói is igen helyesen kifejezték.
Tehát jön a csoda a drága Rózsahegyi Kál-
mán bátyánk — ezúttal Laci bácsi szemé-
lyében, aki Pestről jön az éjszakai gyorsral
Feri bátyja kastélyába pihenni és aki ime
a sötétben bujkáló szerelmes unokatest-
vérek felől gyanus csattanást — helyeseb-
ben szólva, — cuppanást hall, nem is
egyet, hanem mingyárt hármat. Rögtön
le kell azonban szegezni a Magda tiszta
lelkületére oly jellemző *ténykörülményt*, hogy
a három esók közül egyik sem valódi esók,
hanem csak minta *éreléknélküli* — esókok.

amit Abonyi a saját kezére csókoló plató
alapon. Nade a következmények szem-
pontjából ez mellékes, mert Rózsahegyi
Kálmán bátyánk a sötétben nem tud kellő-
képpen disztingválmi és azt mondja a rajta-
kapott kis hugának, hogy a csók az csók
és hogy kedves egészségedre váljék te
betyár-elvetemült aranyos Magduska! No-
hát, hogy mit szól a Feri bátyám, ha ezt a
szörnyűséget megtudja?! Azonnal térjhez
fog adni a család becsületére ezzel a három
csókkal súlyos csorbát ütött ismeretlen
lovagodhoz!

Nahát, a Tasnádi Ilonkának se kell több
biztatás, csinál egy hangos patáliát a park-
ban, úgyhogy kiesődül az egész háznépe,
elől természetesen az elszörnyűködő Feri
bácsival, aki vészjóslón csap le bűnös
hugára és elégtétel után ordítva követeli
a sötétben bujkáló lovag megnevezését.
De az Ilonka ki nem mondja a nevét
a világ minden kincséért se! Eddig az első
felvonás. Pardon, a második is! Mert az is
azzal telik el, hogy az Ilonka csűr és csa-

var, de még mindig nem leplezi le lovagjának kibén- és mibenlétét. Majd elfeledtem, az első felvonásban az aranyos, őshumorú Vaszari Piroska és a rendkívül rokonszenves karikírózó Pethő Attila is előfordul, mint két egymást kereső — fától az erdőt nem látó fiatal szerelmespár. Sajnos, a második felvonásban még csak elő sem fordulnak.

De tartsunk sorrendet a cselekményben, mert különben összekompromitálódik minden!

Szóval Feri bácsi az ő ravasz eszével kísüti, hogy itt csak egy azonnali házasság teheti jóvá az éjszakai álcókokat. Hogy ki legyen a férj, az a család megcsorbult becsülete szempontjából teljesen mellékes! Így elsősorban a csoda gyanánt odavezényelt Rózsahegyí Kálmán gyánkra esik a választása, aki azonban élnék taglejtésekkel és meghaló kétségbeeséssel tiltakozik az erőszakos nász ellen, már csak azért is, mert hisz — mint fent már mondtam, — ő kizárólag pihenés céljából jött Pestről ide. A házasság pedig köztudomás szerint nem mondható pihenésnek. Tehát ő nem! Hát akkor ki?! — riad fel Feri bácsi sötéten. Nincs más megoldás, Abonyinak kell elvenni Magda-Tasnádi Ilonkát. De az Abonyi ki van ám tanítva az Ilonka által, hogy az Istennek se vállalja őt feleségül, nemkülönben az Ilonka is kereken megtagadja az Abonyival való frigyét. Erre Feri bátyánk egy az ő előrehaladott korában valóban ritka huszáros bravúrral maga áll elő férjelöltként. De ez már a harmadikban van.

Más nincs több benne, Feri bácsi leányt kér. Ilonka színelig beleegyezik, de csak azért, hogy a vén embert az ő fiatalásával megszégyenítse és észretérítse, hogy a már az első felvonásban esedékes kis esengői birtokot sürgősen írassa az öccsére, hogy az ne legyen szegény és ennek ellenében viszont elvehesse feleségül Magdát.

A birtokajándékozás érthetően nehezeze esik Feri bácsinak, de a családi tanács is így dönt, tehát Abonyi végre mégis elvetheti Tasnádi Ilonkát, valamiként ehhez hasonlóan egyesül a másik fiatal pár is: Vaszari—Pethő. Az áldást Feri bácsin kívül Rózsahegyí Kálmán bátyánk celebrálja a remek Vizváry Mariska, az édesen jajveszékélő Kiss Irén, a nagyszerű kabinetalakat formáló Kürthy György, Pataki és Bartos segédletével.

Sajnos, az ilyen kedves és igénytelen népmesék végén hagyományos utolsó mon-

datot nem írhatjuk le nyugodt lelkiismerettel. Már tudnillik azt, hogy: Még most is élnek, ha meg nem haltak, mert nem tudjuk abbéli aggodalmunkat elhallgatni, hogy ezek az alakok már akkor meghaltak, mielőtt éltek volna.

Vizont a lelkiismeretes riporter igazmondása diktálja a ténymegállapítást, hogy a darab főpróbáján nagyon jól mulattak.

De azt sem hallgathatom el, hogy nagyon fájt a „Beleznay asszonyok”-ban oly nagy ígérettel startoló fiatal, tehetséges és végtelen rokonszenves Ujházy György barátomat még ebben a társszerzőségi minőségében is szerepelni látnom. Gondolom, vannak a mai nehéz életben parancsoló frói megalkuvások, de talán egy sincs olyan, ami egy rangja és méltósága alatt járó tevékenységre nevén nevezetve kötelezné.

A Nemzeti Színház bölcs vezetősége pedig egy ilyen egeőben mai darab bemutatása után ne csodálkozzék azon, ha az ő — a világ minden közönsége között a leg-hálásabb — közönsége a Nemzeti Színház épületét eltéveszti és inkább a valódi — hamisítatlan amerikai szíruppal konzervált happyendés filmszórakoztató helyeket keresi fel.

Vitéz Miklós.

Rózsahegyí Kálmán
Nemzeti Színház — Csók a pusztán
(Áldor felv.)

Mai röportok

SZAVALÓPRÓBA

A színigazgató magához rendelle szavalópróbára a fiatal drámai színésznőt. Erre az útra elkísérte őt a férje, aki magával vitte Faustot, hogy ellenőrizze, hibátlanul adja-e elő felesége a Mater Dolorózához írt szavalópróáját.

A művésznőt pár pernyi várakozás után beszólította az igazgató. A férj leült az előszobában és jellemezte a Mater Doloróza-jelenetet. Aztán ráhajolt a könyvre és figyelt. Percek múltak így el, de a szobából egyetlen hang se hallatszott. Türelmesen várt, míg egyszerre hangos sikoly hasított bele a nagy csöndbe:

— Ne bántson... Mit akar, az istenért...
A férj villámgyorsan átfutotta a szöveget és esodálkozva mormogta maga elé:

— Micsoda Faust-kiadvány ez?... Nem találom benne azt, amit a feleségem szaval.
Ujabb sikoltás:

— Eresszen el... Nem szabad...
Mégint végigszaladt a sorokon és bizmatlanul rázta a fejét.

— Micsoda szentségtörés ilyen tökéletlennek kiadni! Nyoma sincs benne mind-annak, ami bentről hallatszik.

Ujabb esönd. Aztán néhány sor a jelenetből, amelyekel a férj megtalálta a szövegben. Még néhány perc és az ajtó kinyílt. A férj odaugrott a feleségéhez:

— Sikerült?

A művésznő elégedetten mosolygott:

— Holnap aláírjuk a szerződést.
Boldogan hazasieltek. Otthon a férj bevonult dolgozószobájába, elővette a Faustot és belekorrigálta a folyosói jelenetbe ezeket a szavakat: Ne bántson. Nem szabad. Eresszen el.

SZÍNÉSZNŐK VERSENYE

A kávéház asztalánál négy démon ül. Már túl vannak a harmadik életéven, de még nagyon erőszakolják a kapcsolatot az első fiatalossággal. Másokban fel is kellik ennek a kapcsolatnak az illuzióját, de ők maguk nem hisznek már benne. Kissé deprimáltak és az-azal próbálják élesztetni önbizalmukat, hogy régi, nagy szerelmi sikereikkel túllicítlják egymást. Az egyik ezt meséli:

— Volt egy férj, aki annyira szerelmes volt belém, hogy sikkasztott és másfél évtől becsukatta magát miattam.

A másik:

— Én belém oly szerelmes volt, hogy párbajra kényszerítette azt, akire féltékeny volt. Tudta róla, hogy a legjobb célzó a városban és mégis kiállt velem. A barátom súlyosan megsebesült...

A harmadik így szól:

— Aki engem szerelt, szerelmi bánatában öngyilkos lett.
A negyedik halkon sóhajtolta:
— Engem feleségül vett.

Ista
Wallasz Jeno.

Színésznő, mint rekorder

Mende Klári, a győztes

**Mende Klári
érdekes sportered-
ménye a K. M. A. C.
versenyén**

Azok a színháziak, akik a sportrovatot is elolvassák (milyen sokan vannak!), meglepetéssel látták a napilapok és sportújságok hasábjain ökölnyi betűkkel Mende Klári, a népszerű, fiatal színésznő nevét. Nem színpadi teljesítmény volt, amiért odakerült, hanem a sportban tüntette ki magát, még pedig igen érdekes körülmények között.

A Királyi Magyar Automobil Club április 24-én, vasárnap rendezte meg a Duna S. C. szűzversenyét. Ezen a versenyen autók és motorkerékpárok indultak. A feladat az

Egy kis pihenő az országúton

volt, hogy bizonyos határidőn belül meg kellett tenni a Filatori gát—Esztergom—Budapest határa ufat. Megbízhatósági verseny, mely erősen próbára teszi a úrvezelő képességeit, amennyiben sem előbb, sem később, sőt másodpercre kell befutni a célba anélkül, hogy útközben megálljon.

Érdekes volt, hogy a nevezésben szerepelt Mende Klári is. Először nem tudták, hogy a Bethlen téri Színpad primadonnájával, a Városi Színházban sok sikert aratott színésznővel azonos. Annál nagyobb volt a meglepetés, amikor a Filatori gátnál reggel nyolc órakor befutott kocsijával. Szabályos autókosztümben volt — versenyre készen.

A többi Mende Klári a következőkben mondja el:

Verseny után édes a fotografálás (A bőrkabátos hölgy Mende Klári)

— Sohasem izgultam annyira, mint a versenyt megelőző időben, hiszen ez volt a debüt! Lámpalázam volt, szabályosan drukkoltam. Rögtön arra gondoltam, hogy sügöt kellene szerezni, aki megmondja, mit kell csinálni, ha elakadok. Ezért természetesen a kocsin ott ült a szerelő. Mit lehet tudni, hátha...

A KMAC megbízottai stopperórával a kezükben indították először a motorkerékpárosokat. Ezután következtek az autók.

— Hátvannyle! — kiáltották.

Ugyanis ezt a startszámot kaptam. A koesi megállt az indulóhelyen.

— Még harminc másodpere...

Páderpamacssal ufelsőt töröltem az arcomon.

Már futott is a koesi. Valaki felém dobott egy virágcsokrot. Nem talált el.

Az első útszakasz künő volt. Szalutáló csendőroket láttam és báméskodó embereket. Szentendre... út a Duna mentén... Visegrád... lassítok, hogy átnézzek Nagymarosra. Isteni látvány volt a ragyogó napsütésben csillogó folyam.

Feltűnik az esztergomi bazilika. Befutunk Esztergom uccáira. Mekkora embertömeg. Most megmutatom, mit tudok. Bele a végtelen útba... mintha sebességi verseny lenne.

— Éljen! — hallom a kiáltozást.

Azán jött az ellenőrző a bécsi országút egyik kilométerkövénel.

— Künő — gratulálnak.

Nagyon boldog voltam. Az előttem induló monoklis versenyző kocsijával mögöttem fut. Elszámította az időt!

Rohanás!

Tempó!

Közeledünk a fővároshoz...

Cél!

Félig ájultan szállok ki az Igalomtól. Körülvesznek, gratulálnak.

Egy nyertem meg a versenyt. Hazaszaladtam ebédelni, délután és este előadásom volt a színházban.

Elképzelheti, milyen fáradt lettem...

Vagy színházat játszani — fejezi be az intervjút Mende Klári, — vagy sportolni. Mert a kettő egyszerre nagyon kifárasztja az embert...

Kristóf Károly.

A vidám kőművesek

WEEK-END
Starthoz álltak a vadevezősök

A megáradt Duna most még visszariasztja az evezősök ezreit, de azért már akadnak bátor dunászok, akik a vízre merészkednek. A napsugár barátságosan mosolyog és a vízi élet nyarának első feckéi, a karesú csónakok előkerültek a téli pihenőből s most újralakozva vidáman szelik az iszapos vizet.

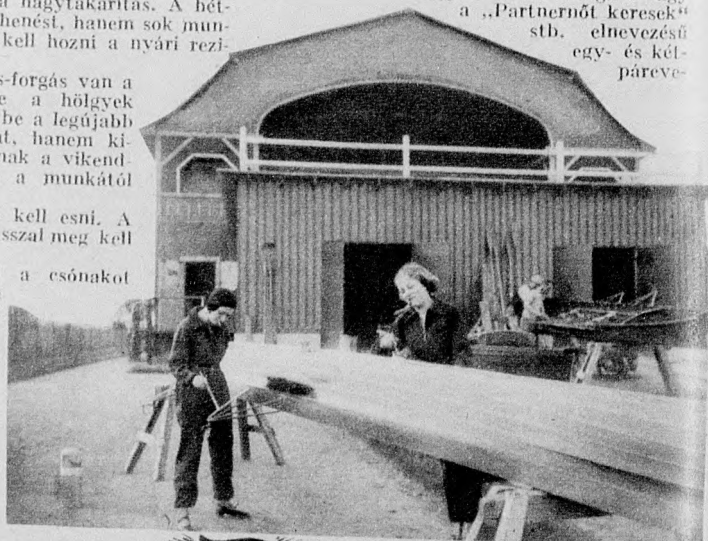
A vikendházak és csónakgarázsok világában megkezdődött a nagytakarítás. A hétvégéig egyelőre nem pihenés, hanem sok munkát jelent. Rendbe kell hozni a nyári rendezeniakat.

Mozgalmas sürgés-forgás van a vikendtelepeken, de a hölgyek nem mutatják még be a legújabb divatú fürdőtrikóikat, hanem kísértő fázósan mozognak a vikendöltönyökben. Főleg a munkától fáznak.

De ezen már túl kell esni. A nyári örömeiket tavasszal meg kell szolgálni.

Először mindenki a csónakot hozza rendbe. Ha kell, az evezőket kicserélik vagy bádoggal megjavítják, a villákat megerősítik, azután újralakozzák az egészet.

Amikor ezzel a munkával készen vannak, jön a keresztelő. A csónaknak nevet kell adni. A kényelmesebbek csak átfestik a tavalyit s így nem lehet azon csodálkozni, hogy a „Vizi taliga“ vagy a „Partnernőt keresek“ stb. elnevezésű egy- és két-páre-

Csónakvizsgálat

ND
ezősök

annak,
et kell
stik a
kozni,
vagy
reszek"
vezésű
és két-
áreve-

Dunaparti dumaparti

zősök az idén is megjelennek a vízén.

Az ötletesebb csónaktulajdonosok kicsit török a fejüket és már új irányban keresik a csónak titulását. A szerénytelenebbek a büszke „Brehmen” nevet sem sajnálják kisajátítani. A szerelmek nem sokat dolgoznak, gyorsan odapingálják az ideál nevét. A legötletesebb elnevezés az idei termésben a következők: „Parancsolnak” és „Kikapcsolnak”.

A csónakgarázsok már megkezdtek a szezont. Ott már sok a látogató, de a dunalíki vendéglők tájékán minden csendes. Kumibrit, Nap némit, Nap bácsit, a Krokodilust meg a többi népszerű anyát még nem szerelték fel a dunászok részére. A strandokban most javítják a betónmedencét.

A part tele van törmelékkel, ágakkal, amiket a megáradt víz hagyott itt emlékül. Azért más emlékek is akadnak erre felé. A kabinfalakba vésett szívek sok mindent megőriznek. Az egyik szív alá vésett 1931 még sokáig hirdetni fogja, hogy Pista és Ibi ebben az év-

Három bokor
saláta, Balog
Klári és Kéry
Panni kapálta

Mindenki a maga Weck-end háza előtt süpörjön

ben együtt vikendeztek. Lehet, hogy idén Pista már más nevet fog szívébe, illetve a kabin falába vésní. Szegény, milyen sok munkája lesz, ha az ideit például Fruzsínának fogják hívni. Hű, de jó volt az Ibi, csak három betű. Azaz tévedés. Mert jó volt, hogy három betű, de nem volt hű.

A Lidót víz borítja. Sok víz fog még lefolyni a Dunán, amíg itt majd táncolni lehet.

A vikendházak körül tatarozási munkálatok folynak. Sokan vetlek igénybe tatarozási kölcsönt. Az optimistábbak már virágot is ültettek az ablakok alá.

A falakat tapétázzák. Egy kevésbé ijedős Ifjú ördögöt festett a falra. Egy másik a „Déliháb” mult évi példányaival díszítette

Kis esónak a nagy Duna medrében

rezidenciáját. Az egyik fal csupa kereszt-rejtvény. Ennek az ifjúnak nem fog fejtörést okozni, hogy mit csináljon, ha esik az eső. A rejtvények fognak neki fejtörést okozni.

Fogas kérdés nincs az apró házak rendbehozásánál. Itt a fogas kérdést pár darab szöggel elintézik. Estélyi ruhát úgysem hoz ide ki senki.

A vikendházak renoválásánál a legnagyobb gondot szintén az elnevezés okozza. A „Kidob-lak“, a „Zavar-lak“, a „Csókol-lak“ és a „Megasalta-lak“ a többi lak-ra végződő igével együtt most is megtalálható a felírások között. A „Várta-lak“ is itt található, de ez nem vikendháza van festve, hanem valamelyik ötletes ifjú ezt az elnevezést adta a római part vármőrházának. Abból indult ki, hogy az őt nem más, mint várta.

Egy új nevet is fedeztünk fel a parton.

Az egyik sárgára pácolt házikón ez az elnevezés büszkélkedett: „Linka-lak“.

Tévedés azt gondolni, hogy a tulajdonos ezzel a névvel Linka nevű ideáljának akart kedveskedni. Dehogy, ez a név a „link alak“-ból ered.

Sok helyen apró kutyaházat találtunk a vikendlakok mellett. A négy lábú vikendezők palotájának homlokzatán most is a régi kedves felírások díszelgnek: „Harap-lak“, „Morog-lak“ és „Ugat-lak“.

A vikendezők most még félnek a hűvös estétől. A esőnokokat visszaviszik a garázsba, az ajtókat jól lezárják és hét óra felé kihalt már a környék. Mindenki hazament. A partnál két uszályhajó hatalmas arnyéka sötétlik a homályban. Ez a két uszály hozta az egyik strandra a homokot. Azt a homokot, amelyen olyan könnyű légvárakat építeni.

Vig György.

Duna keringő
(Astoria felvételei)

Két pesti színésznő „botránya” egy amerikai lapban.....

Amerika messze van tőlünk, így nem esoda, ha sok mindent másképpen látnak, másképpen tudnak és másképpen — írnak meg, mint ahogy az valóban megtörtént.

A New-York Herald egyik száma most több hasábon — fényképekkel — számol be két pesti kabarészínésznő izgalmas „párviadaláról”.

A cikk címe a következő: „Két esinos pesti színésznő komédiája és a megbántott arc s a megbántott hang a sűgőlyukban.”

Közli a lap a két színésznő fényképét is, Lengyel Gizi és Bodó Ica, a Teréz-körúti Színpad tagjai személyében.

De íme a cikk magyar fordításban.

— Budapest a temperamentumos színésznők városa. Néha itt a színésznők arról is megfélekednek, hogy a színpad a színészet oltára. Minden színésznők között egyike a legtemperamentumosabbnak a kítűnő Bodó Ica. Kellemes, érzéki varázsú színésznő...

Színre került a Teréz-körúti Színpadon „Aki nem tudja korát” című vígjáték. Őriási versengés indult meg Bodó Ica és Lengyel Gizi között, hogy ki kapja meg a vígjáték főszerepét. A menedzser dilemmában volt. Előbb Bodó Icának osztotta ki a szerepét, pár nappal később elvette tőle s odaadta Lengyel Gizinek. Bodó Ica erre azzal vádolta meg Lengyel Gizit, hogy méltatlan intrikákkal szerezte meg a darab főszerepét.

Bodó Ica a „New-York Herald”-ban

Comedy of 2 Pret

VENDETTA

Miss Ica Bodo, Pretty Actress. Who She Was Not Cast in the Leading Part of "Don't Miss Your Date," Sulked, But Took Her Revenge.

IN
on some
women in
forgiven
That is w
Bodo is a
When
recently,
Miss You
Theatre,
the princ
Ica's right
cately lov
ager was
First
then, a
it awa
a few
Ica
The
tle R
city
elsew
use o
Gizi
and
the
Gizi
to be
spea
The
ca

A főpróba napján hangos jelenet történt közöttük az öltözőben.

A főpróbát délelőtt tartották meg. Az első sorban a kritikusok krémje jelent meg s mögöttük a színház vendégei, írók, színészek, akiknek véleményétől függ a darab sikere vagy bukása. Az első felvonás közepén Lengyel Gizinek van egy ötperces jelenete, amelyben telefonon beszél láthatatlan partnerével. Egyszerre csak dadogni kezdett s megállt. Nem tudott emlékezni, úgy látszik, szerepére. Akadozott, bémész-kodni kezdett s egyszerre csak a sűgőlyuk felé révedezett a tekintete. Akkor hirtelen előregrott és összeesett. A hallgatóság körében pánik keletkezett, az előadást félbeszakították. A menedzser, az igazgató, az ügyelő Lengyel Gizéhez ugrottak s élesztgetni próbálták.

Kissé magához tért s azt rebegte: „a sűgő...” A sűgőlyuk felé pillantottak s megláiták ott Kovácsné sűgönő helyett Bodó Icát. A menedzser kihúzta a sűgőlyukból, Ica kilépett s nevelve ezt mondta: — Bezártam a sűgönőt az öltözőbe, meg akartam bosszúlni magam és tudtam, hogy ő sűgő nélkül nem tudja a szerepét. Mire Lengyel Gizi egyszerre magához tért s dühösen kiáltotta — „Iudom a szerepet sűgő nélkül is, de nem tűrom tovább intrikáidat!” A sűgönőt persze ezután kiszabadították fogságából.

A lapok vezető helyen foglalkoztak az esettel, illetve a páratlan botránnyal. A darabnak különben nagy sikere volt és különösen nagy sikert aratott a főszerepben a meghurcolt Lengyel Gizi. Bodó Icát pedig azonnali hatállyal kiléptették a tagok sorából...

Eddig a New-York Herald.

Megmutattuk és felolvastuk a cikket Bodó Icának és Lengyel Gizinek. Jót nevelték az eseten.

Bodó Ica így válaszolt a „vádakra”.

— Színháznál mindig van egy-egy kis csetepaté egy jó szerep körül. Persze így a dolog nem történt meg. Egyébként, amint láthatják, még mindig a Terézkörúti Színpad tagja vagyok s remélem jó sokáig az is — maradok. Lengyel Gizit — imádom.

Lengyel Gizi meg így „védekezett”.

— Minden szerepemet olyan jól tudom, hogy velem ez még az esetben sem történettel volna meg, ha — tényleg megtörtént volna, Bodó Ica viszont egy angyali jelenés, aki még akkor sem csinált volna ilyesmit, ha — tényleg oka lett volna erre.

Lengyel Gizi.
„az ellenfél”

A színésznők között — a cikk dacára is, — amint láthatjuk, minden rendben van. De mi van a sűgönővel.

A Terézkörúti Színpadnak nincsen sűgönője s az a kitűnő sűgönő, akit a képen látunk, egy — másik színpadon működik. Ott azonban valóban közmegelegedésre.

Megmutattuk az ellenkabaré egyik színésznőjének is a cikket, aki a következőket mondotta.

— Nekem az egész dolog gyanus. Tuláságosan jól és tulságosan rosszul van a cikk szerzője informálva, éppen azért — véleményem szerint — a cikk csakis — Pesten készülhetett.

Barna Jenő.

IN STELLAR ROLE
Gizi Lengyel as She Appeared in the Telephone Scene of "Don't Miss Your Date"—Just as She Looked Into the Prompter Saw Her Hated Rival and swooned!

Izgalmas női roham a Pestre tévedt hírességek ellen.

Alruhás, parókás és démonnak maszkírozott nők versenyfutása a szerepért és dollárokért

A dolog úgy kezdődik, hogy a lapokban kis híreske jelenik meg arról, hogy a világhírű filmrendező, filmgyáros vagy filmszínész, esetleg a kaportalai maharadzsa Budapestre érkezik.

Lefrhatatlan izgalom támadt például a nők berkeiben, mikor néhány nap előtt Fejős Pál érkezésének hírt vették. Szegény Fejős három hét alatt négyszer volt kénytelen szállodát változtatni, hogy ne találják meg a rohamcsapatra induló nők, akik mindenáron fel akarták magukat fedeztetni.

Az előkelő pesti szállodák portásai legendákat tudnak mesélni azokról a regénybeillő esetekről, melyekkel a pesti nők meg akarták hódítani a világhíresség szívét vagy... dollárjait!

Már kora reggel ellepik a szálloda halljait a barnák, vörösek, szókék, duplán rúzszott arccal, kezükben virág. Mert mind-

egyik jelezni akarja, hogy őt nem hitvány anyagi érdek vagy önzés hozta a nagy meszterhez vagy milliárdoshoz, hanem az őszinte rajongás, tisztelet és hódolat.

De hát a virág még nem nyitja meg a bűvös zárat, az ostromlók a legkülönbözőbb cselekhöz kénytelenek nyúlni.

Conrad Veidttal esett meg, hogy az egyik hölgy szobalányruhában attakolta meg, az anyagi szubrett szívét hozta és kapott egy autogramot.

Van egy hölgy (gyakran látható a körzón), aki új és új egyéniséget prezentál. Veidtnél vörös, ideges hiszterika volt, aki hosszított szempilláit úgy emelte a szegény sztárra, hogy okvetlen a lábai elé kellett volna rakni sikereit és szívét. Jack Hiltont mint szende muzsikuskövendek ostromolta, Ben Blumenthálnál fesztelen flapperstílusban próbálkozott. Kiepurát nagyvilági sikkel kábította, Janningsnál vicserította a fogát. Oh és mire a maharadzsa is megérkezett buja illatfelhőben, rejtélyes mosollyal bizonygatta, hogy ő, igen csak ő az igazi nő.

Mindenütt kapott autogramot, slussz.

A spanyol király volt a legmegközelíthetlenebb, detektívek őrizték, na meg egy királyt mégsem lehet megrohanni úgy, mint egy moziistent. De az egyik hölgy nem engedett.

Szobát bérelt ott, ahol a király lakott és egy óvatlan pillanatban mégis besuhant a felséges lakosztályba és az alá bujt. Nem a király találta meg, csak a szobalány, aki tekintettel a magas vendégre, lüzetesen takarított.

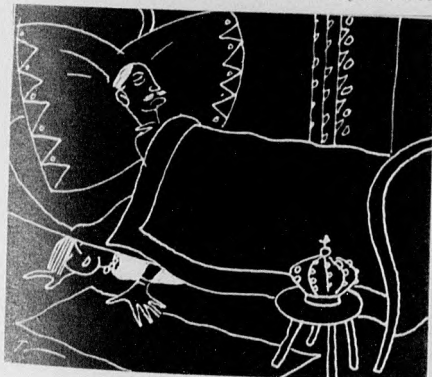

Zukor Adolfot rohanták meg eddig a legtöbben. Fent a szobájában nem is sejtette, hogy mire leér a hallba, neki lesz a világon a legtöbb rokona. Százzámra várták, mindenki rokoni kapcsolatok bizonygatásával rohanta meg. Mit tehetett Zukor, embergyűrű vette körül, rokoni csókokkal árasztották el — dollárokat osztogatott, 5 és 10 dollárosokat nyomott a feléje nyújtott kezekbe. A „rokonok” hada másnap csak szaporodott, de Zukor zsebe és jószíve bírta az iramot.

Furesák ezek a hírességeket ostromló hölgyek, van köztük fiatal, öreg, a legtöbb kitünően van öltözve és a jó középosztályból származnak. Unalom vagy kalandvágy viszi őket? A hotelportások szerint a hisztéria, tömegőrület, a mindent hazardírozó „hátha...”...

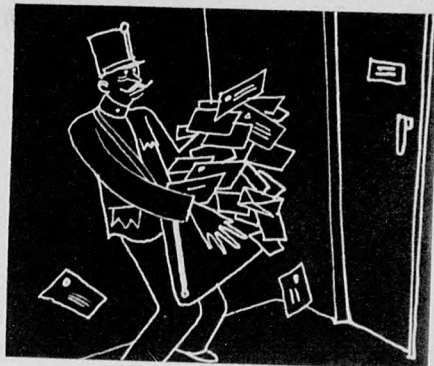
Idegesen várnak, autogramkérés a közös ürügy és mind azt hiszi, pont bele, csak bele fog szeretni a szív bálványja vagy a Pénz Pestre tévedt képviselője. Pénz vagy szerelem?

A pénznek van a nagyobb sikere. A sztároknál egy mosoly, egy pár szó, egy autogram még megnyugtatója a reménykedőket,

de például a maharadzsnáknál szívósan visszatértek a hölgyargonauták az aranygyapjúért, azaz hátha mégis egy gyöngysor vagy egy soliter vagy... hisz egy maharadzsnának annyi felesége lehet. Mikor pedig tudomására jutott, hogy az egyik maharadzsza kitüntetett pozitív kegyekkel is egy pesti hölgyet, az ostrom megszegényített volna egy háborús várostromot. Szerencse, hogy a maharadzsa nagy kísérettel utaznak, akik saját testükkel védik meg uraikat.

Levelek ezrei lendítik fel a póstaforgalmat egy-egy híresség megjelenésekor, levelek, amelyek oly ritkán kerülnek a címzett kezébe. Csinszka, Ady Endre felesége mesélte, hogy mikor Veidt Pesten volt, meglátogatta, mint régi ismerőst. Természetes, hogy rögtön bejutott, megelőzve egy pár tucat várakozó hölgyet. Mikor kijött, rossz-májú megjegyzések fogadták, a szó-szoros

értelmében majd megverték. Olaj volt a tűzre, hogy Veidt segítségére sietett, nyílt lázadás tört ki és csak a maitre d'hotel menthette meg a helyzetet.

A hírességek változnak, de a hölgyek minden hotel halljában ugyanazok, a szerelem, de főképp a pénz vonzza őket, mint a mágnes, pedig a mágnesnek taszítóereje is van. Hiába — új trükkök születnek és az eredmény semmi más, mint ezer levél a papírkosárban, sok hervadt virág a hotelszobalány szobájában és autogram, na meg egy csomó legenda, hogy Te tudod, olyan herceg volt, azt mondta szép vagyok, elvisz Hollywoodba, nekem akarta adni a 10 karátos gyűrűjét, meghívott vacsorázni, hatszor esólt kezét, de én, tudod drágám, csak látni akartam, csak nem gondolod, hogy én elmegyek vagy elfogadok valamit, igazán csak autogramot akartam. Itt van, látod, nekem menyivel szebben írta, mint a Bözsinek, őt be sem engedték, úgy cserélte egy kompaktért a Macától.

Gyenes Rózsa dr.

MAYERLINGK elátkozta Budapest száműzte

Hans Müllert

Hans Müller

A színházlátogató közönség még bizonyára jól emlékszik a „Tüzek”-re, a Magyar Színház néhány év előtti nagysikerű darabjára. Annak idején a színházi évad egyik legkiemelkedőbb eseménye volt Hans Müller világhírű munkájának budapesti előadása. Annál csodálatosabb, hogy azóta egyetlen budapesti színház sem hozott ki új Müller-darabot, holott a kiváló osztrák drámaíró minden évben egy-egy komoly nemzetközi sikert könyvel el újabb darabjaival.

Érdekelte megtudni, hogy mi rejlik Hans Müller műveinek magyarországi száműzetése mögött? Hiszen Hans Müller az élő színpadi írók elsői közt foglal helyet, darabjainak témája, figurái és problémái oly maiak és oly közel állnak hozzánk is, hogy feltétlenül sikerre számíthatott volna bármelyik új darabjának itteni bemutatója.

Hans Müller lebilincselő kedvességgel és közvetlenséggel fogadja az újságírókat. A felvetett kérdésre azonnal válaszol.

— Hogy újabb darabjaim miért nem kerültek Budapestre? Ennek az oka egy még

tisztázatlan ügy, ami annak idején nagyon rosszul esett nekem. A „Tokajer” című darabom körül adódott a bonyodalom. Ez a színmű egy nagy énekes szerelmi történetéről szól. A hősnek két szenvedélye van: az asszony és a bor. Minthogy én a tokaji bort az italok királyának tartom, darabomban az énekes kedvence borául a tokajit tettem meg és innen adtam a darab címét is. Egyébként az egész történet független minden magyar vonatkozástól. A darabot egy budapesti színház már el is fogadta előadásra és küszöbön állt a próbák megkezdése, amikor legnagyobb meglepetésemre azt az értesítést kaptam az igazgatótól, hogy nem meri a darabot színrehozni, mert fél, hogy a budapesti közönség rossznéven venné az előadást. Ez az aggodalom előltem teljesen érthetetlen volt, mert szerintem a darab magyar vonatkozású címe legfeljebb a fenséges tokaji borok propagandájának tekinthető és elárulja ezen ital iránt rokonszenveimet — mely azonban csak töredéke az egész magyarság iránt érzett őszinte vonzalmamnak. Természetesen tisztában vagyok vele, hogy a darab más okokból nem kerülhetett színre, minthogy azonban erre vonatkozólag semmiféle elfogadható magyarázatot annak idején nem kaptam, levontam a konzekvenciákat. Pedig Hans Müller nagyon szereti Budapestet, a legkiválóbb élő színműlőrnek Molnár Ferencet tartja és a legjobb kritikai érzékű közönségnek a budapestit.

A németnyelvű országokban Hans Müller nemcsak saját műveivel szerzett irodalomtörténeti jelentőséget, hanem fordításaival is. Ő ismertette meg úgyszólván fél Európával a belgák nagy íróját, Maeterlincket. Erről a névről egyébként a baráti családás fájdalom hangján emlékezik meg.

— Évekkel ezelőtt olvastam el Maeterlinck első munkáit, amikor még alig ismerték őt és írásait csak franciában lehetett megkapni, mert még egyetlen nyelvre sem voltak lefordítva. Minden egyes sorától el voltam ragadtatva, azonnal érintkezésbe léptem vele és megkértem, engedje meg, hogy németre fordíthassam a műveit. Ő boldogan beleegyezett és én nekiláttam a munkának. Soha még oly nagy kedvvel nem dolgoztam, mint akkor, az egész lelkemet belevittem a fordításba és amikor elkészültem, megtettem minden tőlem telhetőt, hogy Maeterlinck műveit a német közönséggel minél gyorsabban és minél nagyobb rétegekben megismertessem. Őszinte, mély barátság fejlődött ki köztünk és rengeteg időt töltöttünk együtt. Várakozásomban nem is csalódtam, mert Maeterlinck neve rövidesen népszerű lett egész Németországban. Ekkor tört ki a világháború és mi a személyes összeköttetést kénytelenek voltunk megszakítani. Két évig nem hallottam róla semmit és minthogy már kezdtem aggódni legkedvesebb barátomért, írtam neki egy levelet, melyben kértem, hogy néhány sorban adjon élet-

jelt magáról. Ezt a levelet Genten keresztül juttattam el hozzá. Néhány hónap múlva megjött a válasz. Maeterlinck, aki időközben fanatikus németgyűlölő lett, ezen gyűlöletének minden tüzet, átkát és fenyegetését reám zúdította. Nem tudom leírni, hogy az a levél miként érintett. Végtelenül fájt az igaz barátságban való ily szörnyű csalódás. Aztán még Amerikáról beszél Hans Müller. Gyakran jár odaát az Újvilágban, filmekben dolgozik és felolvasásokat tart.

— A yankeek országában nekem, mint ideges embernek főképpen az imponál, hogy ott mindenki mennyire nyugodt. Persze ott is bosszankodnak az emberek, ha kellemetlenség éri őket és akadnak ott is idegbetegek, de azt az általános idegességet, melyet nálunk még az úgynevezett egészséges embereknel is tapasztalni lehet, azt odaát nem ismerik. Hogy rokonszenves-e számomra az amerikai életmód vagy sem, erre nem tudnék határozott igennel vagy nemmel felelni. Sok imponáló, elismerésre méltó és egyszerű jelenséget találtam az amerikaiak életében, de vannak szertelenségek is. Így például a „record” fogalma szinte hátványszámba megy. Mindenki valamilyen rekordra törekszik, néha a legértelmelebb és legértéktelebb vonatkozásokban. Egyik előadásom keretében rendezett vitáestén heves összefűzésem volt egy tekintélyes yankeével. Ő azt állította, hogy a rekord bármire is vonatkozzék, feltétlenül értékes és elismerésre méltó teljesítmény. Erre feltettem a kérdést, hogy ha egy betőró a betőrések számában rekordot állít fel, vajjon ez is elismerésre méltó-e? Az amerikai habozás nélkül kivágta, hogy „Természetesen az is!”

Új munkáiról Hans Müller nem beszél. A régiak közül a „Veronika”-t szerettem legjobban. Bécsben és Berlinben fellépett színpadon is a saját darabjaiban. Mint színésznek is szép sikere volt. Mint író pedig olyan márká, hogy csak önmagunkat károsítjuk, ha továbbra is önkéntes számozásban hagyjuk őt...

(Turepser)

Yovo
(TÖRÖK) JOGhurt

hizlító
vérképző
idegerősítő

Központi Tejszállók
főiskolai és tejszövetkezetekben

Babona

A kis táncosnők közismert lovagja az ajtó zárába illesztette a kulcsot, mely egyúttal a kis táncosnő szívét is nyitotta és az előszobába lépett. A lakásban csönd volt és a lovagban is a várakozás villamossággal feltöltött csöndje feszült. A lovag ugyanis ma némi lelki emócióra, valami idegszenzációra éhezett és ezért bejelentés nélkül kereste fel szíve és pénztárcája hölgvét.

Az előszobában tehát csend volt. A csend azonban nem volt egyedül. A csend egy elegáns férfi városi bunda, egy pineskalap és egy hímnemű hócipő társaságában unatkozott. A társaság tagjai szinte örültek, hogy a lovag némi érdekességet visz a hangulatba és csupán a természet fukarsága folytán nem adhattak kifejezést örömüknek. A lovagnak megadott, hogy örömeinek kifejezést adjon, ám a lovagnak jelenleg nem volt mit kifejeznie. A lovag ugyanis, mint ez különben a helyzetből is kitudnik, nem örült. Sőt, bosszankodott. Lévn azonban igen lovagias hajlandóságú, nem alkotott fíletet szíve és gyanúja hölgvéről, hanem az igazságosság céljából a régi regényekben boudoirnak nevezett hálószobához lopakodott és hajlandóságai cáfolatául benézett a kulcslyukon.

A kulcslyuk a furfangos építész előrelátása folytán egy másik, nagyobb lyukra nyújtott kilátást, az ablakra és ennél fogva a lovagnak nem volt kilátása arra, hogy bármit is szemügyre vehessen a szobában történő eseményekből.

Ennél fogva benyitott a hálószobává naturalizálódott helyiségbe, ahol is a legősibb naturának megszemlélésére volt alkalma.

A kis táncosnő egy ismeretlen úrral csókolózott.

A lovag irtózott a bojtánytól, mint egy főhercegnő és nem kapta elő nadrágja hátsó zsebéből a meg sem vásárolt revolvert, finom modulációra hangolt hangját sem érezte ki dühös és főleg féltékeny oroszlán módjára, hanem egy előkelő gesztust rajzolt a levegőbe és kínosan feszengve kérdezte:
— Zavarok?

A jóllismert sezlón sztárjai annyira zavarban voltak, hogy a lovagnak további jelenléte nem fokozhatta zavarukat. A táncosnő ezt pillanatnyi kesédelemmel tudtára is adta a váratlan látogatónak, mondván:

— Ugyan, miért zavarna?

A lovag a táncosnő rendezetlen külsejére, kipirult arcára, kissé ködös szemére nézett és a kérdést teljesen megokoltak tartotta... volna, ha nincs hozzá mellékelve egy minden bizonnyal rokonszenves férfi. Mivel azonban a melléklet jelen volt... elképedt ekkora — legyünk izlésesek — talpraesettség láttán.

— Jancsi, most maga elmegy — folytatta a táncosnő a legfelháborítóbb hidegvérrel a talpraesettkedést.

Jancsi férfi lévén, zavartan makogott és rövid pillanatok alatt megfosztotta elegáns városi bundáját, pineskalapját és hócipőjét a jellemények szemlélésének lehetőségétől.

— Miért tette? — kérdezte tapasztalatai dacára választ, sőt becsületes választ várva a lovag.

A művészno bűnbánóan hallgatott, hogy a fejében felröppenő hazugságok közt való válogatásra ideje legyen.

A férfi újra feltette a kérdést, tehát a művészno megint időt nyert.

— Nem szeret? — gyanakodott a lovag.
— Oh! — lángolt fel önagysága. — Hogy gondol ilyet?

A felelet az előbbi jelenet következtében annyira kézenfekvő volt, hogy a lovagnak nem volt szeme kimondani.

— Hogy nem szeretem? Ha akarja tudni egyetlen... — ilt a művészno elharapta a szavát, majd folytatta:

— Ha akarja tudni, éppen a nagy szerelmem miatt történt... ami történt, — kerülte el szemérmesen az események pontosabb... meghatározását. — Igen, a szerelmem miatt.

En, mint tudja, babonás vagyok. Maga pedig szerelmeim között pont... a tizenharmadik. Nem akartam elveszíteni magát emiatt és... gondoskodtam, hogy a tizennegyedik helyre kerüljön.

A lovag elképedt újra és kimakogta:

— De... hiszen... egyszer elmondta nekem, hogy az elődömnök... engemet... szintén ezzel magyarázott ki!

A nőművész a poénért kertelés nélkül bevallotta:

— Kedves, hogy a szerelmemben ne találkozzam az átkozott tizenhármassal, már az első szerelmem is két férfi iránt érztem. Ugyanis nem rossz kabbala a... huszonhatos...

külsőjére,
ére nézett
rtotta...
y minden
l azonban
ekkorá —
eg láttán.
— foly-
bb hideg-

kogott és
a elegáns
hócipójét
tőségétől.
asztalatai
szét várva

ott, hogy
közt való

nát a mű-

a lovag.
— Hogy

keztében
lovagnak

rja tudni
arapta a

gy szere-
— kerülte
sabb...
m miatt.
aga pedig
armadik.
att és...
k helyre

ogta:
lmondta
emet...

Eikül be-

ne talál-
már az
éreztem.
huszon-

A legújabb hollywoodi divat — a strandszoba, amelyben a homok, a víz valódi, de a napot egy
kristályos Jupiter-lámpa pótolja. Ennek a „strand-szobának“ például Raquel Torres film-
színésznő a tulajdonosnője

amit most elmondok, szóról-szóra megförtélt, még pedig két ismert pesti fiatal-emberrel — New-Yorkban. Az egésznek azt a címet lehetne adni: „Tanulságos mese pesti fiúk részére, a váratlan megazdagodásról”.

— Halljuk, halljuk! Szerelnék tanulni.

— Hát tudni kell, hogy a két fiú papája Budapesten ismert zeneműkereskedő. Az öreg úr elhatározta, hogy fiait elküldi Amerikába, mert mégis csak nagyobb üzlet lehet New-Yorkban kótákkal árulni, mint Budapesten, Európai kótákat. A legújabb európai slágereket, Abrahámtól Heymannig, Brodskytól Spoliansky-ig.

— Nem is rossz ötlet.

— Nem bizony. A fiúk rengeteg ládánál megrakodva megérkeztek New-Yorkba. Azán bolthelyiséget kerestek.

Találtak is egy szép, szerény boltocskát az egyik forgalmas útvonalon. Szépen kiállították a bolt elé a hosszú, keskeny asztalt és telerakták azt kótával. Mert tudni kell, hogy Amerikában, akárcsak Párizsban, az üzlet inkább a bolt előtt, az utcán bonyolódik le. Az árút asztalokra rakják, a járókelők megállnak, turkálnak az asztalokon, van olyan is, aki vesz, de a legtöbbje csak fellurkálja az asztalt és odébb megy. Hát bizony a szegény pesti és bécsi és bertini kótáslágerek csak ott penészedtek naphosszal az asztalán, az emberek még csak meg se álltak. „Rossz tip volt”, mondogatták egymásnak a fiúk, amint napról-napra reménytelenebbül álldogáltak a bolt ajtajában. A kóta nem fogott. Egy délután nagyon fúj a szél. Lobogtatta az asztalra kirakott kótákat. Némelyiket el is fújta. „Erigy csak be” — mondta az egyik. — „ott a sarokban van egy láda. Mikor otthon csomagoltunk, a papa bedobált a ládába mindenféle hamutartókat és apró csecesbecsüket is, azokat állítsuk rá a kótákra, hogy el ne vigye a szél.” Valóban, volt a ládában néhány kis szobor, váza, hamutartó, színesre festett, égetett magyar kerámia. Négyet rálettek az asztal sarkára. Arra jön egy amerikai. Megáll. Nem a kótákat nézi. A hamutartót. „Hogy ez?” — kérdezi. „Ez nem eladó” — mondják a fiúk. „Mi kótákat árulunk.” Az amerikai dühös lesz. „Ugyan kérem, minden eladó. Elég lesz három dollár?” Leleszi a pénzt és viszi a hamutartót. Ugye, most már ne is mondjam tovább. Amint elfogyott a négy kis agyagtárgy, kiraktak újra négyet. És újra négyet. Kótát nem adtak el. De este kábelerkeztek Budapestre az apjuknak, hogy ami magyar kerámiát össze tud vásárolni, azt küldje sürgősen. Kótát ne küldjön. Most már egy saroküzletük van. A legjobban menő kerámiabolt. Az egyik a múlt héten itthon volt Pesten, látogatóban. Mosolyogva mesélte: „Ha a papa akkor a csomagolásnál nem dobál be a ládába véletlenül néhány hamutartót és ha véletlenül New-Yorkban egy délután

A BUDAPESTI HIRLAP

vasárnapi képes melléklete
a magyar újságírás szenzációja

oltoskál
Szépen
keskeny
l. Merl
akáresak
olt előtt,
asztal-
gállnak,
olyan is,
turkálja
bizony a
i köta-
naphosz-
nég csak
mondo-
napról-
áltak a
foggyott.
Lobog-
zat. Né-
be" —
arokban
omagol-
ba min-
eseese-
kótákra,
an, volt
vára,
magyar
tal sar-
Megáll.
utatólól.
eladó"
kótákat
s lesz.
ó. Elég
bénzt és
már ne
gyott a
k újra
l nem
lapestre
r kerá-
lje sür-
nár egy
menő
t héten
Moso-
kkor a
ládába
és ha
détután

nént júl voltna erősen a szél, akkor
mí egy hónap mulva hazajöttünk volna
és azt mondtuk volna, hogy Amerikában
nem lehet pénzt keresni. Pedig lehet!
Csak az a kérdés, mivel?"

— Hát ez bizony nagyon tanulságos
történet. Vonatkozik a pesti színházakra
is. Lehet még itt is sikert aratni. Csak az
a kérdés, milyen darabbal?

— A kilátások pillanatnyilag elég
kedvezőek. „A kisasszony” a Vígszín-
házban, a „Lányok és fiúk” a Művész
Színházban jól indultak. Sőt a Király
Színházban az „Angyal vellem jele-
ségül” is szállóige lett. Hallotta a leg-
újabb variációt?

— Nem.

— Hát figyeljen. Angyal Lászlót, a
lehetséges muzsikust, aki már sok szép
filmzenét komponált, az utóbbi időben
gyakran lehet látni egy fiatal színész-
nővel. A multkor Z. Molnár rámulat a
nőre és azt mondja: „Látod, ezt a színész-
nőt jálsszák most a Király Színházban.”

— Hogy-hogy?

— Hát ez az a nő, akit „Angyal
vesz feleségül.” — Egyébként a publi-
kumból sokan még mindig nem tudják,
hogy ki is jálssza a Király Színház új
darabjának a főszerepét.

— Hát a Lázár.

— Persze, hogy a Lázár! De néme-
lyek azt hiszik, hogy a Lázár kedvence
jálssza. Pedig dehogyan: A Lázár Mária
jálssza.

— Értem uram, értem.

— Viszont van egy komoly színházi
esemény is. A színházi bölesek kifun-
dálták, hogy Budapestnek legalább há-
rom operettszínházra van szüksége. És
miután a Városi Színház jövőre meg-
szűnik, mert orjeum lesz belőle, hát sze-
relnék a Paulay Ede uccai Kamara-
színházat szeptemberben mint operett-
színházat megnyitni. Az épület tulaj-
donosai már kaptak is ilyenirányú
ajánlatokat.

— Kiktől?

— Hát az egyik pályázó a legismer-
tebb pesti operettprimadonna. A másik
egy színházi rendező.

— Na, most gyérünk az Andrassy út
tulsó oldalára.

— Az Operába? Ott békesség van.
És jókedv.

— Talán a gázsileszállítások miatt.

— Dehogyan! Az egyik előkelő leány-
iskola igazgatónője beküldött Radnai
igazgatónak egy iskolai dolgozatot, ame-
lyet valamelyik növendék készített. Az

A tyúkszemek eltűntek

Egy Saltrat Rodell-
oxigén lábfürdő a
maró, égető és szűró
tyúkszemeket felpu-
hítja, úgyhogy azok
fájdalom nélkül gyö-
kerestül teljesen elt-
volíthatók. A Saltrat
Rodell oxigént fej-
leszt, máltal a víz
tejszerűvé változik.
Ez a tejszerű lábfürdő
eltünteteti a lábak min-
den duzzadását, úgy-
hogy egy teljes szám-
malkisebb cipőt visel-
het. Saltrat Rodell
csekély áron kapható
a gyógyszerárakban,
drogériákban és illat-
szertárakban.

Photo H. Manuel

Fontos közlemény: Aki lábujjokban szenved,
olvassa el Dr. Cárin új könyvét. Ebből meg-
ismeri a módját annak, hogyan szabadulhat
meg mindenkorra a tyúkszemektől, a lábse-
bektől, lábujjfalmauktól és a fáradtságtól. —
Ára P 2. — Mindenkinek, aki a címét közli,
10 napon belül egy ingyenpéldányt küldünk.
Írjon e címre: Mihály Ottó, oszt. 3 D Buda-
pest, VI, Podmaniczky uca 43. Pénzt ezéri
ne tessék küldeni.

iskolai feladat, amelyet a lányok kap-
tak, a következő volt: „Tessék röviden
leírni a „Lohengrin” tartalmát”. Mire
az illető növendék ezt írta: „Az első
felvonásban Lohengrin megismerkedik
Elzával. A második felvonásban Lo-
hengrin párbaírt vő Elzáért. A harmadik
felvonás a nászszaka, amelyet Lohengrin

Epe- és májbetegségeknél, epekö és sárgaság eseteiben a természetes „**Ferene József**” keserűvíz a hasi szervek működését élénkebb tevékenységre serkenti. Klinikai tapasztalatok igazolják, hogy az otthoni ivókúra különösen hatásos, ha a **Ferene József** vizet kevés forró vízzel keverve, reggel éhgyomorral isszuk. A **Ferene József** keserűvíz gyógyszerárakban, drogériákban és fűszerüzletekben kapható.

áténekel, mire Elza megkérdezi tőle, hogy melyik nemhez tartozik?”

— Na és mi ujság a kabarék tájékán ?

— Ott a legjobbat ezen a héten Radó Sándor mondta. Találkozott az uccán egy vezérigazgató ismerősével, akit két év óta nem látott. Nagyon megörül neki. „Hol járt ennyi ideig, kedves igazgató úr?” Mire az igazgató: „El voltam utazva”. De Radó kíváncsi természetű. Faggatni kezdi: „Hol? Merre utazott? Berlin? Párizs?” Mire az igazgató konokul ismétli: „Hát csak el voltam utazva”. Egy pillanatnyi szünet, aztán Radó csendes részvétellel megkérdezi: „Na és mondja, miért nem jellebbezett?”

— Ott volt a maratoni táncversenyen ?

— Természetesen. Ime a legedesebb történetek: az egyik hivatalnoknő betegségét kért és kapott, hogy részvehessen a löbb napig tartó versenyen, amely oroszlánszível és vastüdőt kíván! Még kedvesebb a következő: mikor a verseny megkezdődött, az egyik fiúra már nem jutott hölgy. Eleinte egy barátjával táncolt, de ez sehogys sem inspirálta és kétségbeesetten kérte a rendezőseget, hogy adjanak neki hölgypartner. Végre a közönség köréből felállt egy zöldjumperes, bájos, szőke lányka és felajánkozott partnernek. A fiú boldogan fogadta az önfeláldozást. Az első hat óra után a fiú odaszólt a nézőtérre ülő barátjának, hogy rohanjon egy virágárús üzletbe és küldessen a leánynak egy kosár virágot. A barát teljesítette a kívánságot és a virágkosarat odaállították a zongora tetejére. Ujabb három után a fiú megkérte a leány kezét és elhatározták, hogy a maratoni verseny után, ha még lesz jártányi erejük, azonnal az anyakönyvvezetőhöz mennek...

Remek! Mi is ott leszünk az esküvőn, hogy gratuláljunk a legstilusosabb alapon kötött házassághoz!

Marion Byron amerikai filmszínésznő

(Fotó Warner Bros.)

egészebb
ő beleg-
gy-rész-
rsenyen,
kíván!
mikor a
k fiúra
y barát-
spirálta
ezőséget,
t. Végre
djump-
inkozott
adta az
in a fiú
ak, hogy
és kül-
virágot,
ol és a
ora tele-
megkérte
hogy a
ég lesz
akönyv-

skünön,
bb ala-

Bros)

PEREGRINA FILM

ROVATVEZETŐ: PÁN IMPRÉ

alkészült a SZEMTELEN FICKÓ, az új
Willy Fritsch-film. A női főszereplő:

HALDOKLIK HOLLYWOOD

Egészen különös rémhír száll végig Amerikán. A lapok még nem írnak róla, suttogva adják tovább az emberek a hírt, amelyet nem is a kábel, hanem élőszó hozott át a tengeren és ugyanolyan meglepetést keltett Európában, mint az Újvilágban. *Arról van szó, hogy Hollywood: haldoklik.*

Az amerikai filmvezérek már egy éve tárgyalnak, természetesen a legnagyobb titokban a kérdésről. Azonban nincs olyan titok, ami előbb-utóbb — inkább előbb, — ki ne pattanna, ha az ujságok körül megszimatozzák a dolgot. Ezt a hírt ugyan egyetlen amerikai lap sem írta meg, pedig nem is rémhírterjesztésről van szó. Egészen más alakul ki a tárgyalásokból. *Hollywood tulajdonképpen nem is haldoklik. Hollywoodot halálra akarják ítélni.*

Egészen különösnek hangzik a dolog, mégis igaz. És még furesábbnak tűnik akkor, ha leszögezzük, hogy a filmkirályok, Hollywood fejedelmei akarják halálra ítélni az irigylésre méltó várost. *Természetesen üzleti szempontokról van szó.*

Az első gondolat, amely a kérdést felvetette, így alakult ki: a némafilm idején, amikor a film egyik legfőbb feladata éppen az volt, hogy távoli vidékek csodáit bemutassa és amikor még majdnem minden felvétel a szabadban készült: a filmfelvevőgépeknek szükségük volt az örök nap városára. A napot most már az örök reflektorfény helyettesíti; a hangosfilmmel pedig szinte légmentesen zárják el ajtaikat a stúdiók a külvilág elől. *Miért kell akkor a ragyogó kaliforniai vidékre, az ezer- és ezerkilométeres tengerek és partok mögött fejedezett országba építeni a film egyre fejlődő és terjeszkedő metropolisát?*

A mai műterem hatalmasabb és teremtképesebb, mint a régi asztrológus műhelyek és boszorkánykonyhák. Mindent meg lehet csinálni a műteremben; sőt a nap-sütés, vízesés, lovaglás, autóút, felvonulás, ézengés, hajókatasztrófa *olesőbb* a műteremben, *a gépekből elővarázsolt természetben*, mint odakünn, a valóságban, amely végeredményben drágán adja kincseit, hiszen értük kell menni.

Ezért akarja most a nagy amerikai filmipar feladni, halálra ítélni Hollywoodot. Fel akarnak költözni New-York távoli, a spekulációtól még meg nem szállt *olesó környékére*. Az új hangos-stúdiókat már itt akarják megépíteni, mert így parancsolja a pénz.

És a romantika, a vágyak városa? Talán már néhány év alatt elpusztul. Olyan gyorsan, mint amilyen gyorsan született.

(pán)

Filmre visszük olvasóinkat!

A Délibáb olvasógárdájából választjuk ki az Ufa Budapest készülő filmjeinek kisserelőit és statisztériáját. Ingyen fényképeket készítettünk a jelentkezőkről

A következő párbeszéd játszódott le a héten odakünn, a Hunnia-filmgyárban:
— Hallottátok, hogy a „Délbáb” választja ki a Magyarországon készülő Ufa-filmek statisztériáját és kisserelőit?

— Egész érdekes módon dolgozik ez a lap. Először is ingyen járhatja olvasóit moziba — azután pedig megcsinálja azt, hogy egész egyszerűen fölviszi közönségét a nézőtérrel a filmre. Nemesak a nézőtérre helyezi el olvasóit, hanem a vásznon is.

Szerénytelenség volna, ha azokról a lelkes gratulációkról íránk, amelyek legújabb akciónk multbeli bejelentése óta futottak be hozzánk. Természetesen a legnagyobb örömmel fogadták olvasóink azt a kalandos lehetőséget, amit filmen való szerepeltetésük jelenthet. Anélkül, hogy megfellebbeznének arról az igen csinos összegről, amit a filmszereplés jelenthet, hangsúlyozzuk, hogy a „Délbáb” által kiválasztott szereplők nemesak egy, de legalább négy filmben szerepelnek, hiszen a nálunk készülő külföldi filmek négy verzióban: magyarul, németül, franciául és angolul készülnek el.

A következőkben adjuk a filmszereplés egyszerű feltételeit:

1. A jelentkezők beküldik fényképeiket a „Délbáb” filmrovatához;
2. A fénykép hátára följegyzik, hogy a közlésbe beleegyeznek;
3. AKIKNEK NINCS FÉNYKÉPÜK, AZOKRÓL A „DÉLIBÁB” SAJÁT KÖLTSÉGÉRE CSINÁLTAT UJ FELVÉTELEKET;
4. a fényképszámteremhez szóló teljesen ingyenes és költségmentes utalványt a „Délbáb” filmrovata adja ki minden kedden, szerdán és pénteken 12 és 1 óra között, Dohány uca 12 szám alatti szerkesztőségünkben (Tolnai-palota);
5. a képet kívánságra kezdőbetűvel vagy jellegével közöljük a lapban;
6. a beérkezett képek fölött az Ufa, a Hunnia és a Délbáb vezérkarából álló zsűri dönt;
7. akiket a zsűri kiválaszt, azok meghívót kapnak a Hunnia-filmgyár stúdiójába, ahol személyesen is megjelenek a

zsűri előtt; a zsűri elnöke a Berlinből Budapestre érkező német főrendező. *Itt történik azután a szereplők végleges kiválasztása.*

Míndezekhez hozzá kell még tennünk azt, hogy azok, akik az első filmben nem kapnak szerepet, szerepet kaphatnak a második vagy esetleg harmadik filmben. Hiszen az Ufa magyarországi produkciója előreláthatólag folytatni fogja munkáját az első kísérletek után is.

Kérjük tehát olvasóinkat, akik kedvet és tehetséget éreznek az érdekes vállalkozáshoz, küldjék be fényképeiket, illetőleg, ha megfelelő fényképük nincs, jelenjenek meg a fotoatelierhez szóló utalványért. Reméljük, hogy olyan nagyszerű statiszta és kisserelő-gárdát sikerül majd kiállítanunk, amilyet még keveset láthattak európai filmen.

Sok szerencsét!

Az első kép, amelyik az Ufa-statisztapályára beérkezett: K. M. jellege

TÖRTÉNET A HAJRÓL

Az bizonyos, hogy a nők még ma is királynői helyzetben vannak, azonban klaszszikus díszüket: a hajkoronát, végleg detronizálták. Hajforradalomról érkeznek hírek Hollywoodból...

Ez a Greta Garbo fénykép sok mindent árul el előre. Arról van szó, hogy Greta megunta gyönyörű hullámos haját. Teljesen simára fésülte le fejét, mindenütt így jelenik meg és most készülő filmjében is így fogjuk látni. Mikor megkérdezték, miért

valasztott ilyen különös frizurát, így felelt:

— Nagyon sokan voltak már, akik csak a hajamért szerettek. Greta haja... ezt olvasták minden újságban. Elhatároztam, hogy végzek a haj-legendával. Ha lesznek, akik kiábrándulnak belőlem — mert csak a hajamért szerettek, — nos, akkor elveszítettem néhány olyan szívet, amiért nem kár.

Azonban Amerikában is a királynők csinálják a diva-

tot: filmkirálynők, pénzkirálynők és divatkirálynők. És itt kezdődött a baj: mert Gretát mindenki utánozni akarja.

Igy aztán hiába írják az amerikai lapok, hogy a haj nélküli frizura csak Gretának állhat jól és a legtöbb női arc elveszti szépségét, ha megfosztják a pompás dekorációktól, — mindenki az új frizurával kísérletezik, hiszen minden nő olyan szépségnek tartja magát, mint Gretát.

Igy születnek divatforradalmak egyetlen szeszélyből. A divathadsereg közvitézei vagy még inkább: közleányai aztán nem törődnek azzal, hogy mi áll jól nekik — elsősorban divatosak akarnak lenni és csak másodsorban szépek. Greta fejet eserélt és most fejet eseréltnek utána az amerikai nők.

A legokosabban Marlene Dietrich oldotta meg a hajdivat kérdését: néhány fürtjét a füle mögé szorítja, de alul és szép fülei mögött csillogni engedí legszebb fejdíszét: haját.

Hej haj!

Igy énekelhetnének most az amerikai lányok, ha tudnának magyarul.

Tulajdonképpen nem nagyon félelmetes ez a hajforradalom. Elkészülhetünk arra, hogy az új szozónban megismétlődik, ha Magyarországra is elérkezik.

Két Hollywood van!

Írta: Marlene Dietrich

Hollywood, 1932 április.

Mióta itt élek, még alig múlt el olyan nap, hogy valaki föl ne tette volna nekem a következő kérdést: *Milyenek látja Hollywoodot?*

És amikor ellenkérdésemet hallották, nagyon csodálkoztak, mert én ezt kérdeztem: *Melyik Hollywoodot gondolják?* Senki sem tudta, mit értek a kérdés alatt.

Az a Hollywood, amelyhez én tartozom, a dolgozó Hollywood. A másik Hollywoodot nem értem és őszintén szólva nem is akarom megérteni.

A stúdiók világa valóságilag csodálatraméltó. Az a könnyűség, amellyel a legnagyobb feladatokat megoldják, elragadtat. Minden hihetetlenül pontosan összevág, olyan fegyelem uralkodik, mint egy hadseregben. És annak ellenére: a művészi munka mégsem süllyed le pusztá rutinná. Mert a művészi munka mindannak határozott ellentéte, amit ez a szigorú rendszer jelent.

A dolgozó Hollywoodot tehát úgy látom, mint egy mintaképet. A filmváros társadalmi és társasági rendszere azonban elriaszt. Sajnálom, hogy kritizálnom kell, — kicsit szégyellem is magamat érte — és lehet, hogy talán az én hibám, amiért bizonyos dolgokkal nem tudok megbarátkozni.

Hihetetlen ellentétek találkoznak ebben a városban. Az uccák egyik oldalán ragyogó épületek, amelynek

minden ablaka csillárok fényében csillog. Hangtalan, pompás autókön vendégsereg érkezik, az asszonyok, akik néhány másodpercre feltűnnek az autó és a kapu között, drága ruhákba öltözöttek és tündökölnek az ékszerektől.

Az ucca túlsó oldalán

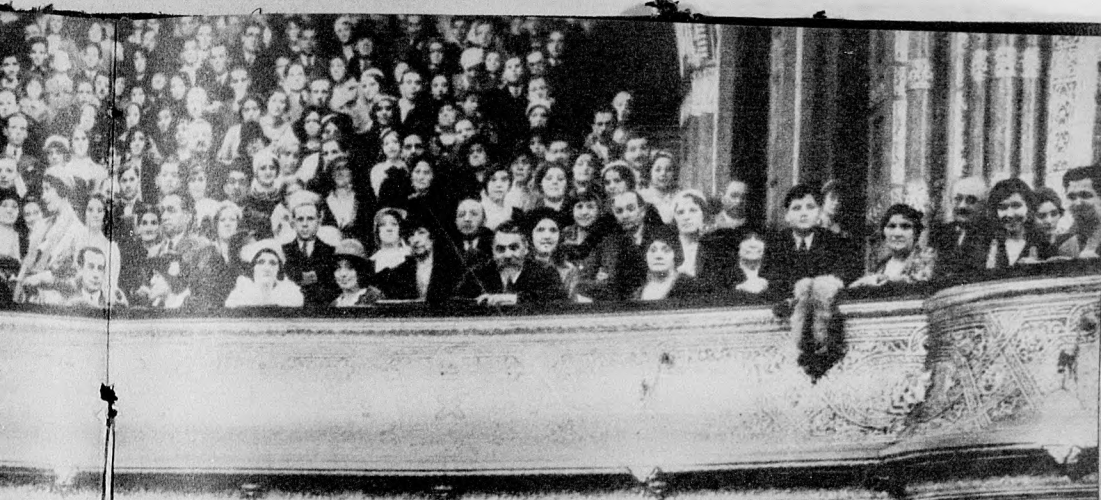
pedig szegényes házban két lerongyolódott leány dolgozik az egyik szobában. Két ablakkal odébb öreg ember főzi meg napi kosztját a gázkályhán: egy csésze teát. Az egyik ablakból fiatal fiú hajol ki, hogy a messziről hangzó rádiózenét, az egyik szomszédos házból, meghallgathassa.

(Cikk folytatása a 45. oldalon)

Vasárnap délelőtt mutattuk be a Délibáb ingyenes filmmatinéinak harmadik nagy filmjét, a Diadalmas férfit. Most bemutatjuk a harmadik filmmatiné lelkes közönségét. Ezerbarátnéhárom olvasónk ünnepelte az Uránia márványpa lotában Nagy Katót, Hans Albersét és a Délibábot

előtti mutattuk
Ingyenes film-
harmadik nagy
adalmas férfit,
atjuk a harma-
iné lelkes kö-
Ezerbaráncchá-
k ünnepelte az
ványa lotában
Hans Alberset
Délbábot

FILM UJSÁG

NÉMA VÁLTOZATBAN SIKERÜLT A POLA NEGRI-FILM

MEGIRTUK, HOGY NEM FOGADTA SIKER POLA NEGRI ELSŐ HANGOSFILMJÉT, AMELYNEK EGY ASSZONY PARANGSA A CÍME. NÉMA VÁLTOZATBAN AZONBAN IGEN JÓL MEGY AZ AMERIKAI KISMOZIKBAN.

Még ma sem hiszem el egészen a dolgot

— mondja Magda Schneider

Berlin, május.

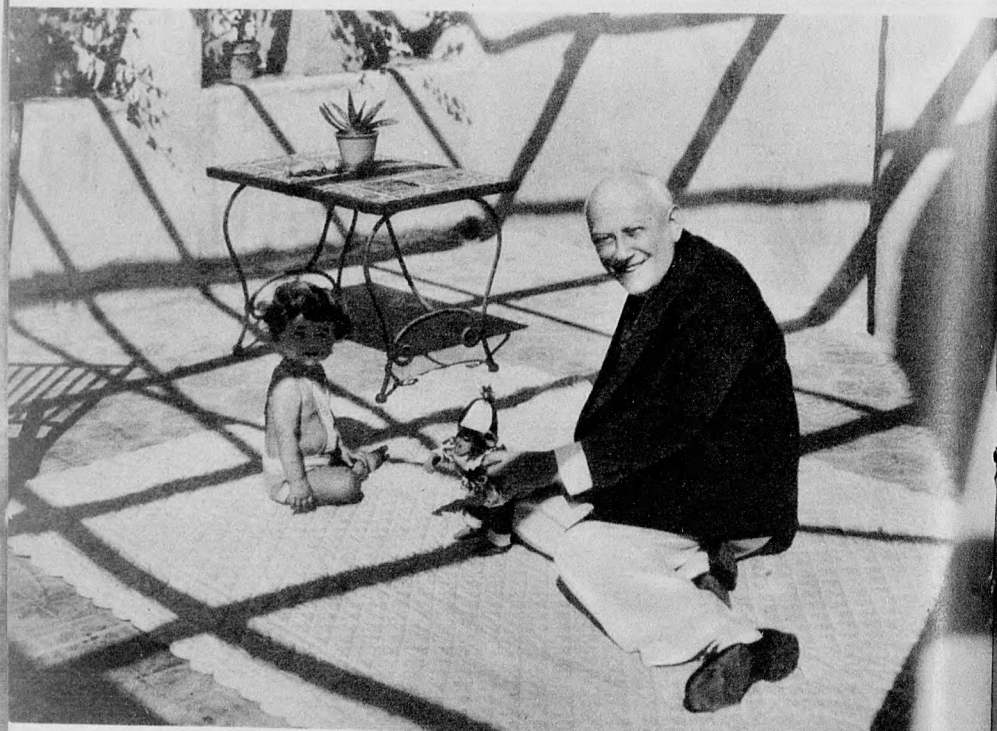
Bizonyos, hogy ez a leány tényleg egy csapásra érkezett be. Első filmjének sikerére úgy vetették magukat utána a filmgyárak, mintha eleven arany volna. És száz százalékban igazuk lett. Mert Magda Schneider tényleg hihetetlenül aranyos.

— Néha, reggel, mikor felébredek és eszembe jut, hogy mi történt velem, úgy érzem, mintha tovább álmodnék: még ma sem hiszem el egészen a dolgot, pedig már három film van mögöttem.

1911 május tizenhetedikén született Augsburgban, tehát

körülbelül akkor lesz huszonkét éves, amikor ez a cikk megjelenik. Az egyik augsburgi kolostor iskolájának növendéke volt; a nappalt benntöltötte az internátusban, de otthon aludt. Iskolái után egyik iparvállalathoz került, de — mint maga mondja — az írógépek zenéjét nem tudta megszokni a füle. Minden második estjét színházban töltötte és minden színészebe szerelmes volt.

Egy farsangi ünnepélyen lépett fel életében először. Néhány dalt adott elő és mert színészek is voltak az ünnepségen, hát ezzel a

A legöregebb filmkirály és a legfiatalabb filmkirályi: Carl Laemmle és nnokája

(Fotó Universal)

néhány da
házi emb
engedje l
Most a t
nem nagyo
csak elől
a színi pál
Magda b
ház balet
gyakran lé
áj olesó
nem is kel
próbálkoz
ó a színház
szerzőtett
Egy beug
azlán átse
nerplatz sz
mondta n
Bécsbe vag
Münchenbe
fel. Nem
már Bécsbe
hitték soká
zású, pedig
gyaros. Bé
után, de há
Már elszont
keresnie a fi
non kötött

Önt vár
é

olgot
hneider

esz hu-
kor ez a
z egyik
iskolájá-
ból: a
e az in-
otthon
a egyik
ült, de
ndja —
t nem
a füle,
jét szín-
minden
olt.

epélyen
először,
elő és
llak az
zzel a

FILM UJSÁG

néhány dallal kezdődött karrierje. A színházi emberek rábeszéltek szüleit, hogy engedje lánya tehetségét érvényesülni. Most a tanulás ideje következett. Szülei nem nagyon lelkesedtek az ügyért és egyszer csak előálltak: vagy szerződés vagy vége a színi pályának!

Magda belépett az augsburgi városi színház balettiskolájába. Ezeket a lányokat gyakran léptették fel operettekben, a tandíj olesó volt: huszonöt márka — és nem is kellett előre kifizetni. Jó helyen próbálkozott. Két hónap mulva észrevette őt a színház intendánsa és másodszubrettnek szerződtette. Nem nagy karrier, de valami.

Egy heugrás és az utána következő siker azlán átsegítette őt Münchenbe. A Gärtnerplatz színházának direktora előre megmondta neki, hogy el fogják csábítani Bécsbe vagy Berlinbe. Egy évig játszott Münchenben. Havonta harminchatszor lépett fel. Nem ártott meg neki. Egy év után már Bécsben lép fel, a *Viktóriában*. Ebből hitték sokan azt, hogy magyar származású, pedig csak a temperamentuma magyaros. Bécsből küldött képeket *Joe May* után, de hat hónapig nem kapott választ. Már elszontyolodott, azt hitte, nincs mit keresnie a filmen. Hat hónap mulva telefonon kötötte le *Joe May* a *Zwei in einem*

Önt várja Anita Page, a hollywoodi éjszaka holdfényénél...

(Fotó M—G—M.)

Hollywoodból jelentik: Douglas Shearer újfajta szerkezetet talált fel, amely megkönnyíti a hangfelvételt

New-Yorkból jelentik: hatalmas expedíció indult egy új film külső felvételeire

A filmujság hirdetője számára készült ez az érdekes felvétel John Gilbert új villájáról. Igazán irigyletsreméltó

Az Universal pergetti az utolsó expedíciós filmet: négerék a fűszereplői

Auto női főszerepére. Ez volt első filmje. A filmmel azonban sokáig baj volt: a producernek elfogyott a pénze és a felvételeket abbahagyták.

— Nos és most már vögzél a színházzal? — kérdezem.

— Nem — feleli, — a színház sokkal többet ad a színésznek, mint a film.

— Kik a kedvencei?

— Rudolf Forster, Werner Krauss, Veidt, Lilian Harvey és Elisabeth Bergner, legfőképpen azonban: Fritz Grünbaum.

— Mondjon valamit a szereletről.

— Ez nem valami vidám téma, miért beszéljek erről? Egyszer csak jön és itt van...

Olyan, mint a siker. Jön, itt van — és egyszer csak elmegy.

BÁRSONY RÓZSI ÉS WILLY FRITSCH

együttes filmet pergetnek. Címe: „Der tolle Einfall”. Minden ellenkező híreszteléssel szemben tehát Bársony Rózsi-nak sikere van a filmen is, dolgozik és karrierjének legszébb bizonyítéka az, hogy a Fritsch-féle partnervátságban váratlanul az első helyre ugrott. A „Der tolle Einfall” második női főszereplője: Dorothea Wieck, a „Lányok az inlézelben” híres Berndorf-tanárnője.

ÚJ SZINKRONIZÁLÁSI ELJÁRÁSON DOLGOZIK

a Paramount. Ha sikerül tökéletesíteni, sokkal könnyebb lesz az amerikai filmekről többnyelvű utószinkron verziókat készíteni. Akkor talán magyar verzió is készül?

FILMUJSÁG

NAGY KATÓ PARTNERT KERES

a Casanova-filmhez, az új Eric Charell-produkcióhoz. Casanova-jelöltek: Willy Fritsch, Mosjoukine, Fröhlich, de valószínűleg a negyedik vagy talán tizedik jelölt kapja a szerepet.

JOBB KISFILMEK KÉSZÜL- NEK EZENTUL.

A német filmipar határozottan állást foglalt az egymás slágerezes rendszer mellett. Kizárólag egy nagy slágert szabad majd játszani — megfelelően érdekes kísérő kisfilmek mellett.

KÉT HOLLYWOOD VAN!

Irta: Marlene Dietrich

(Folytatás a 39. oldalról)

Luxus és szegénység, túlzott jókedv és kétségbeesés — tudom, hogy ezek mindent megtalálhatók, a világ minden városában otthonosak most, de seholy törnek föl olyan erővel ezek a fájdalmas ellentétek, mint itt.

A hollywoodi interjúvulók ilyen kérdéseket tesznek föl nekem: *Melyik ruhaszínt szeretem a legjobban, kit tartok az ideális szerelmes meglestesítőjének*, és így tovább... Ez csak két példa a sok hasonló kérdés közül, amelyet már sokszor föltektem nekem. Eleinte megdöbbentett, milyen szemérmetlenül érdeklődnek magánéletem minden dolga után. (Szándékosan nem használtam ezt a kifejezést: *magánéletem titkai* iránt, mert nincsenek titkaim.) De azután bebeszéltek nekem, hogy a közönség izgalmasan érdeklődik ezek iránt, szóval, hogy állítólag ez az, ami az embereknek kell. Amikor pedig megpróbáltam egy-egy újságíróknak megmagyarázni, hogy egészen másvalami kell most az embereknek — mosolyogtak rajtam és azt felelték: *hogy idegen vagyok*. Még nem ismerem eléggé Hollywoodot, majd később megismerem és igazat adok nekik.

Most már úgy érzem, hogy sohasem fogok nekik igazat adni. Az igaz, hogy idegen vagyok Hollywoodban, de hiszen itt mindenki idegen, azok is, akik már hosszú, hosszú évek óta élnek itt.

NAGY SIKER A LENI RIEFENSTHAL-FILM.

A két fény — Leni Riefensthal új filmje: nagyon komoly siker. Leni nemcsak sportol és hegyet mászik, de kitűnően játszik is ebben a szerelmes filmben.

Carol Lombardot Amerika legpikánsabb filmszínésznőjének nevezik a hollywoodi filmújságok...

Az új gyermekszeregek

Két igazi sztárja van Amerikának: a nő és a gyermek. Azonban szép nőt sokkal könnyebb találni, mint tehetséges színészgyermeket. A kaliforniai stúdiók körül az a helyzet, hogy amikor gyermekstatisztát keresnek, a szülők ezre és tízeze keresi fel a filmgyárakat. Karonülő gyermekekkel jelentkeznek és erősítetik, hogy soha még ilyen tehetséges fiú nem született. Jackie csecsemő hozzáképest...

A gyárak újabban az iskolákban próbálkoznak, még pedig sikerrel. Legújabbán egy egész osztályt fedeztek fel, élén *Leon Jeanney*vel, akit ma Amerika legtehetségesebb gyermekszínészenek tartanak.

A *Penrod and Sam* című filmben lépett most fel az új gyermekszeregek és döntő sikert aratott.

Leon Jeanney, a Warnerék felfedezettje és az új gyermekszeregek

Charlie Hudnut milliomosji az uccán megismerkedik egy vörshajú leánnyal, Eleanorral. Hevesen ostromolja a leányt, de egyszerre tilokzatos üzenetet kap egy ismeretlen szép asszonytól. Az üzenet két szó: Fekete pósta.

Egészen belezavarodott és nem tudta mit mondjon, mit gondoljon. Folyton csak az a két szó csengett a fülében: *Fekete pósta.*

— Jól hallottam vagy csak hallucináció volt az egész? ...

Csak akkor tért magához, amikor újra megszólalt a vörshajú leány:

— Én hazamegyek!

— Ne! ... Igazán ne haragudjék ...

— Miért nézte azt a nőt?

— Hát ... hát, mert fekete keretű szemüvege volt ... Nem furcsa? Ilyen fiatal és elegáns nő ilyen szemüveggel! ... Igen, menjünk ... És holnap ... Mi is lesz holnap? Ja, igen ... esetleg odajövök ... a ház elé! ...

— Esetleg?

Charlie nem válaszolt, hanem a szürkeruhás nő után nézett, aki éppen akkor hagyta el a helyét, hogy a liften lemenjen az uccára. Utána szeretett volna rohanni, hogy megkérdezze tőle, mondta-e neki azt a két szót, azt, hogy fekete pósta.

A szürkeruhás nő elnyelte a lift.

Póstamunka

Az ívlámpa alatti kivettie aranyóráját és rátekintett a számlapra.

— Kilenc óra húsz! — mormogta kedvetlenül és az órát visszaesúszta a zsebébe. — Tíz perccel korábban jöttem ...

Az autót a sarkon hagyta és mivel ráért, visszasétált hozzá. Nyugtalan volt. Néhány nappal azelőtt maga sem hitte volna, hogy itt fog állni ebben az uccában és egy kisleány ablakát fogja lesni, de arra aztán igazán

nem gondolt, hogy ilyen hangosan fog verni a szíve.

Charlie Hudnut nem az a fiú, aki minden leány, minden randevu előtt megremegeg. Igaz, hogy mindössze húszesztendő, de már túl van az ügynevezett első szerelmen. Apja, a mérhetetlenül gazdag losangelesi ékszerkereskedő, mindent megengedett neki és még akkor sem háborodott fel, amikor Charlie tizennyolc esztendő korában megszökött a katonai főiskolából és egy táncosnó lakására költözött.

— Tombolja ki magát a fiú! — mondta az öreg Hudnut. — Minél előbb teszi, annál jobb, később ügyis az üzlettel kell foglalkoznia ...

És Charlie, az elkényeztetett milliomosgyerek, tombolt. A táncosnót régen elfelejtette, sőt már a másodikra és a harmadikra sem emlékezett. Ezek a kis játékok alig néhány ezer dollárjába kerültek az öregnek, aki szó nélkül fizetett.

Két esztendő óta tartott ez az élet. Hol Hollywoodban, a filmgörlök között túnt fel, hol Santa-Catalinán és néha egész Honoluluig vagy New-Yorkig is elkalandozott egy kis nő oldalán.

Eleanor is ilyen eset volt neki. Igaz, hogy ez egy kicsit különbözött a többiektől. Volt a leányban valami, amit nem értett. Igaz, hogy ilyen kis polgári leánnyal még nem volt dolga. Ez más volt ... A többiek mindig a nyakába estek, bepudereztek a szmokingját, összeborszolták a haját és fülébe nyafogtak ... Eleanor? ... Más

Édes és Décsynél lehet kapni a legjobb és legolcsóbb (Már negyven pengőtől)
írógépeket
VII. Akácia uccá 13 szám

Volt... Tele félelemmel, remegéssel és mégis mennyire kacér!... Tizenhat éves... Lehet, hogy több, lehet, hogy kevesebb... Mindegy!... Édes!... Három napja ismerle és most máris ott áll a ház előtt, hogy az este sötétjében találkozzék vele. Első nap még délután is alig akart vele menni, másnap már azt is elárulta, hogy hol lakik, sőt azt is megengedte, hogy hazáig kísérije és ma már itt várja őt a sötét utcán...

Charlie fűtyörészni kezdett és a ház felé tartott. Apró villa volt, olyan, mint a többi. A földszinten néhány sötét ablak és az emeleten két féhérfüggönyös erkélyajtó. Az emeleten is sötét volt.

— Érdekes, mintha senki sem lenne otthon — dörmögte és cigarettára gyújtott. — Annál jobb!... Elviszem a kicsit autózni, aztán másfél óra múlva újra letezem itt a kapu előtt... Olyan ez az egész vidék, mintha kihalt volna.

Megállt a járda szélén és elmélázott. Távolban fehér volt az égbolt. A Hollywood Boulevard transzparenséi, hatalmas fényreklámjai bevilágították az eget. A Boulevard messze volt, de a szél néha idehordta a dübörgés zaját. Zajfoszlányok lüktettek a levegőben és itt köröskörül mély csönd volt. Ott izzott az élet, itt pedig minden mintha kihalt volna.

— Romantikus hely — vigyorgott, amikor erre gondolt. — Galamboknak való... Olyan kis galamboknak, mint Eleanor... Hogy fog remegni, ha majd a kocsiiban félkezemmel átölelem, ha megcsókolom kis piros száját... Huh!...

Aztán, amikor átadta magát gondolatainak, amikor a legédesebb álmok suhantak el a szeméi előtt, hirtelen hideg futott végig a hátán.

— Ördögbe! Mi van velem? Miért fog el a nyugtalanság?... Charlie! Ugy lát-szik, még nem vagy elég érett!... Mitől félsz?...

Hirtelen két szó jutott az eszébe: *fekete pósta!*

— Igazán bolond vagyok! Egy ilyen édes leány és a fekete pósta!... És aztán?... Az a szemüveges nő, aki a tetőteraszon leejtette az ernyőjét, nem is mondhatta ezt a két szót... Honnan tudná egy ilyen közép-korú, komoly kinézésű hölgy, hogy mit jelent ez a két szó!... Képződtem!

Idegesen elővette zsebóráját.

— Kilenc óra harmincöt perc!... Késik a kicsi!... Nem baj. Türelmesen várok rá. Megállt a ház előtt és a fekete ablakokat nézte. Összerezte, meri valaki szólította.

— Charlie!

Körülnézett és a következő pillanatban felfedezte Eleanor karsú alakját az egyik erkélyen.

A ház közelébe sietett és halk hangon felkiáltott:

— Halló, Eleanor!... Lejön?

— Nem lehet — suttogta a leány. — Nem merek elmenni hazulról...

— Miért?

— Senki sincs itthon. Papa és Tom moziba ment, én nem akartam velük menni, azt mondtam, hogy nagyon fáj a fejem... Egy óra múlva itthon lehetnek és akkor nagyon kikapnék, ha nem találhnának itthon...

— Édes Eleanor, ezt nem bírom ki!

— Csöndesebben...

— De legalább egy percre...

— Nem merek!...

— Akkor én jövök magához!

— Maga örült, Charlie... Hogy jut ilyesmi az eszébe?... Jó, hogy eszembe juttatta, lemegyek és bezárom a kaput!

A leány fehérruhás alakja eltűnt az erkélyről és egy perc múlva már megjelent a kapuban. Gyönyörű volt. Haja csillogott a féhomályban, fehér arca pedig olyan volt, mint egy márványszoboré.

Charlie hözzásietett, megfogta a kezét és úgy esodálta.

— Csodálatos szép vagy, Eleanor... Olyan, mint egy álomkirálynő... Lázasan suttogta a szavakat és átfogta a lány derekát.

— Ne! — tiltakozott a leány és eltolta magától a fiút.

Charlie azonban tovább ostromolta. Megfogta a vállát és magához húzta a fejét. A leány hajából bódító illat szállt és ez az illat megrészegítette.

— Édes, egyetlen! — suttogta lázasan és rátapadt kis ajkaira.

Eleanor halkán sikoltott:

— Nem... nem, Charlie!... Jaj, ne, eressen el!... Meglátja valaki... Erre jöhet valaki... a szomszédok és akkor... akkor... meghalok a szegénytől... Papa is megtudja... Tom agyonüt...

A JÓ VARRÓGÉP

PRECIZIÓS

MUNKA. —

E Z É R T:

ÓVATOSSÁG

A BESZERZÉSÉNél

Charlie Hudnut egészen elvesztette a fejét. A húszéves fiúk lázas szenvedélyével csókolta a leányt és észre sem vette, hogy már nem az uccán, hanem a kis ház halljában állnak.

Csókzáróval árasztotta el a kisleány arcát, haját, meleg vállait és apró kezeit.

Kis hófehér pongyola volt a leányon. Szinte áttetsző. Átsütött rajta a forró test, amely alétlan csüngött a fiú karjaiban.

— Mondd, hogy szeretsz! Mondd, mert megőrülök.

A leány pihegett és lehunyta szemeit. Ajkai mozogtak, de suttogását nem értette meg a fiú.

A pongyola szétnyílt rajta és a fehérnemű szédületesen édes illatot árasztott.

Igy álltak percekig, míg végül Eleanor halk, alig hallható hangon megszólalt:

— Fázom!...

Charlie félkézzel elengedte a leányt és becsukta a kaput. Most a csukott házban voltak.

— Charlie, menj el — könyörgött a leány. — Fázom, felmelegyk a szobámba és ágyba bújok... Menj!...

Charlie Hudnut azonban nem ment. Átkarolta a leány derekát és — anélkül, hogy tudta volna, mit csinál — megindult vele a sötét lépcsőn. Mintha álomban lett volna és mintha nem ő vezette volna a leányt, hanem az őt...

Míndez azonban fel sem tűnt neki, nem gondolt arra, hogy magától meg sem találta volna a sötét lépcsőházban a leány szobáját.

A kis szobában apró rózsaszínű ernyős lámpa égett, amely alig világította meg az egyik sarkot. A szoba közepén széles kerevet. A leány erre kuporodott és fázósan összehúzódott.

A fiú nem látta arcát, csak apró lábait. Szinte hipnotizáltan ment a kerevet felé. Leült és ráborult a leányra.

Eleanor lehúzta a fiú fejét és megsókolta a száját. Charlie ez az illatos csók józan eszének utolsó foszlányától is megfosztotta. Egy rántással letépte a leányról a fehér pongyolát és ujjait belevájta a hófehér bőrébe.

Tüzes karikák táncoltak szemei előtt és arra gondolt, hogy most meg fog fulladni... hogy a világ összeomlik a feje fölött...

De Charlie nem fulladt meg, a világ sem omlott össze, valami azonban mégis tör-

tént, rosszabb, mint az előbbieik. Egyszerűen vakító világosság támadt a szobában.

Az első pillanatban azt sem tudta, mi történt vele, hol van. Szemeit megvakította a szokatlan nagy fényesség.

Aztán körülnézett. Két karjával még a leányt fogta.

A szoba ajtaja tárva-nyitva és a küszöbön két férfi. Egyik öregebb, a másik fiatalabb. Kövémeredten nézték Charliet, a fiú pedig egyszerre úgy érezte magát, mintha egy cirkusz porondján lenne és a díszgyenruhás szolgák éppen most nyitották volna ki az oroszlanok ketrecét.

— És az oroszlanok már ugrásra készek.

A fiatalabb férfi rá is ugrott Charliera, de még mielőtt elfoghatta volna a nyakát, az idősebbik hozzáugrott és elrántotta őt.

— Tom! Félre! — kiáltotta, aztán nyugodtan Charliehez fordult.

— Ki maga?

Charlie gépiesen mormogta a nevét.

— Maga elcsábította a leányomat.

Charlie nem felelt és nem tiltakozott. Nem mondta, hogy semmi sem történt, hogy csak...

Eleanorra nézett, aki a kereveten hevert és tágranyílt szemekkel meredt a csoportra. Pongyolája a földön hevert és alig volt rajta ruha. Vállán két vörös csók. Ott, ahol Charlie ujjai végigszántottak a bőrén.

— Elveszi a lányomat vagy megölöm! — mondta az idősebbik nyugodt hangon és a következő pillanatban megfogta a fiatalabbikat, aki újra rá akart rohanni a fiúra.

— Miért nem beszél? — sürgette a férfi, akiben Charlie Hudnut Eleanor apját sejtette.

— Biztosíthatom — nyögte, de nem folytathatta tovább, mert a férfi leintette:

— Nem érdekel a meséje. Elcsábította egyetlen leányomat, ehhez kétség sem fér... Mindent láttunk és látunk... Csodálkozom, hogy eddig is élni hagytam... Nagyon téved, ha azt hiszi, hogy most egy mesével elintézheti ezt az ügyet... Azt hiszi, hogy azért, mert gazdag, büntetlenül elcsavarhatja a szegény leányok fejét... Válaszoljon: feleségül veszi?

Charlie még most sem tért magához a kábulatból. Egy szó azonban megütötte a fülét: *gazdag*... És villámgyorsan születt meg benne egy gondolat, egy kérdés: „Honnan tudja, hogy gazdag vagyok?”

A SINGER VARRÓGÉPEK A LEGJOBBAK
FIÓKOK MINDENÜTT! + SINGER VARRÓGÉP RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Míngyárti aztán két szó villant az agyába:
„Fekete pósta!”

— Igen, ez a fekete pósta... Igaza volt annak a szürkeruhás, szemüveges nőnek... Ki hitte volna erről a leányról, aki alig tizenhat éves... De tizenhat?... Buta voltam...

Durva hang riasztotta fel gondolataiból:

— Mi lesz!

— Hát mi lesz? — kérdezte Charlie elég nyugodt hangon.

— Még kérdezi, nyomorult?... Elcsábította a leányomat és még kérdezi, hogy mi lesz...

Dühösen közbevágott:

— Nem csábítottam el a leányt!...

Tom megint rá akart rohanni, de az „apa” ismét visszarántotta őt. Gúnyos hangon megszólalt és Charlie felé közeledett:

— Szóval, még feleselni mer? Tagadja! Letagadja azt, amit saját szemünkkel láttunk...

— Nem láttak semmit!

— Ugy, nem láttunk semmit?... Így is jó. Majd el fogjuk intézni, kedves fiatalúr, ezt az ügyet... Nem fog neki örülni... Eleanor, beszélj! Ki ez az ember és mit csinált?... Ne hazudj!

KISS MOR,

aki a Tancolimpiászon mint a legjobb esárdástáncos ezüst érmet nyert. A győztes most töltötte be hetvenedik életévét

Charlie Hudnut lassan megfordult és a leányra nézett. Eleanor még mindig a kereveten feküdt, de most egy színes párnába temette arcát és csendesen sírt... A fiú arra gondolt, hogy még minden jóra fordulhat... A leány el fogja mondani, hogy bolondság volt az egész.

— Beszélj! — Az „apa” hozzálépett és felrántotta a párnáról. — Beszélj, mert megöllek!

— Nem tudok semmit, apa — nyöszörögte a leány.

— Beszélj!

— Én, én nem tehetek róla... Én nem akartam... de rám rohant... ide felhozott... nem akartam beengedni... ide ledobott... letépte rólam a ruhát... vállamba harapott... nem tudtam védekezni... aztán... nem tudom, mi történt, mert elájultam... Én nem akartam... én gyenge vagyok... erőszakos volt...

Charlie Hudnut körül forgott a világ. Már az első szavaknál érezte, tudta, hogy a leány hazudni fog. Dühében rá szeretett volna rohanni, de aztán meggondolta magát és mind a két kezét lüktető halántékára tette.

— Mit szól ehhez, fiatalúr? — kérdezte gúnyosan az „apa” és súlyos kezét Charlie vállára tette. — Botrányt akar, vagy?... Charlie gondolkodás nélkül rávágta:

— Vagy pedig fizetek! Ugye, ezt akarta mondani?

— Tehát pénzt kínál?

— Nem kínáltam pénzt és nem is fogok adni! — Majd gúnyos hangon hozzátette:

— És „leányát” sem fogom elvenni!... Téved, ha azt hiszi, hogy megszarolhatnak! Szépen csinálták!... A kis Eleanor, a papa és Tom!... Ugyan, hol marad a mama... Azt hitték, hogy az öreg majd fizetni fog... Inkább fizetni fog, semhogy fia elvegye az „elcsábított” leányt?... Nem!... Most az egyszer rossz üzletet csináltak, mert nem ijedtem meg!

— Ugy?... És ha szabad kérdezmem, miért nem ijedt meg?

Charlienek megint eszébe jutott a szürkeruhás nő és gyorsan felelte:

— Azért, mert előre figyelmeztettek!... Már tegnap délután figyelmeztettek, hogy fekete pósta készül ellenem!...

Az „apa” meghökken, de aztán Charliehez lépett és arcába hajolt. A fiú érezte forró lehetét.

— Hazudsz, kutya!

— Hazudik! — szólalt meg Eleanor hangja. — Senki sem figyelmeztette...

— Kedves Kisasszony — fordult Charlie Eleanorhoz gúnyos hangon. — téved...

Ugy látszik, hogy játékkal csak engem tudott megtéveszteni, másokat nem... Valaki figyelte bennünket és figyelmeztetett. De bolond voltam és nem akartam elhinni, hogy maga egy zsaroló banda tagja... Köztisztviselő bolond voltam! Pedig hány-szor hallottam az ilyen — fekete postákról!... Magát igazán nem érheti vád, hiszen kitűnően játszotta szerepét... Ezt bizonyítja az is, hogy itt vagyok... A figyelmeztetés ellenére is beugrottam ebbe a gyönyörű kalitkába...

— Ne higgyétek el neki ezt a mesét! — rikácsolta a leány és felugrott a kerevetéről. — Hazudik! Félelmében össze-vissza hazudik. Szorítsátok sarokba! Az öreg Hüd-nut majd fizetni fog!

— Mondtam már, hogy senki sem fog fizetni! — kiáltotta Charlie a nő felé. — A rendőrségre megyek... Vagy ki tudja, talán el sem kell mennem!... Az, aki tegnap figyelmeztetett, itt lehet a ház előtt... Ki tudja, mióta figyeli magukat a rendőrség!...

Mindenki dermedten állt a szobában. Charlie érezte, hogy most elevenére tapintott a társaságnak. Már azon gondolkodott, hogy szépen megfordul és kísértél az ajtón, hogy lent az uccán autójába üljön és elmenjen a klubba. A fiatalabb férfi azonban kitalálhatta gondolatait, mert hirtelen betette az ajtót és hátával az ajtó-fának dönt. Charliet felbőszítette ez. Sarkonfordult és a fiatal férfinak rontott. Öklét felemelte és éppen le akart sujtani, amikor szeme előtt valami megcsillant. Halk csattanást hallott és aztán fekete lett előtte a világ...

3.

Az elbeszélő és a hallgatóság

A Beach Clubban tomboló jókedv uralkodott. A táncteremben egymáshoz zsúfolva táncoltak a párok. A jazzband dél óta szakadatlanul játszott és az emberek, akik egy munkás hét után menekültek Page Beach-be, hogy egy vidám weekend keretében pihenjék ki a hétköznapi fáradalmait, órákon keresztül, szünet nélkül táncoltak.

A játéktérmegekben órák óta folyt a játék. Ezrek heverték a zöld asztalokon és a legtöbb játékos még akkor sem esett kétségbe, ha egész heti keresetét elvitte a balszerencse. Mindenki kártyázott és mindenki cigarettázott. A nők is. Itt különben egyforma joguk volt a férfiaknak és a nőknek. Itt nem az illem, lovagiasság és az udvariasság sza-

bályai uralkodtak, hanem a szerencse-játéké. Ha valamelyik férfi véletlenül megtaszított egy estélyiruhás nőt, még bocsánatot sem kért.

— Kay, menj a pokolba! — kiáltott egy férfi egy szőkehajú, karesú nőre, aki azonban nem sértődött meg, hanem anélkül, hogy a cigarettát kivette volna a szájából, visszavágott:

— Már megint ittál, Fred!... Menj szépen haza és fekdj le... Miért akarod minden körülmények között elveszteni a pénzedet?...

— Hallgass! — sziszegte a férfi. — Először én még nem kértem kölcsön, mint te az előbb és ha vesztek, saját pénzemel vesztetem el...

— Csend! — kiáltott közbe egy fehér-ruhás nő, aki mindenütt azt állította magáról, hogy tizenhét éves, de akiről mindenki tudta, hogy erősen benne van a negyvenben. — Nem vagytok a *studióban*!... Öt perze nem tudtok játszani!... Szép kis társaság vagytok.

— Estelle már megint jókedvében van! — morogta gúnyosan a Fred nevű férfi és dühösen földhöz vágta a cigarettáját. — Tegnap perze, amikor szerepért könyör-

VASZARY ISTVÁN,

a neves fiatal író, aki a múlt héten sikerült szerzői estét tartott a Zeneakadémián
(Fotó Szilágyi)

gött a gyárban, úgy zokogott, mintha megölték volna a barátját...

— Hölgyeim és uraim! — kiáltott közbe a krupié — játsszunk! A pletykákat holnapra hagyhatjuk!

Estelle azonban nem hagyta magát, hanem kiabálni kezdett Fred felé:

— Add meg az ezer dolláromat, amit egy hónappal ezelőtt csaltál ki tőlem... Azt hiszed, hogy én is Thelma vagyok?... Te... te!...

— Hallgass! — válaszolt fogcsikorgatva a férfi. — Csak gyere ki, majd adok neked ezer dollárt!...

— Hát azt hiszed, hogy nem merek kimenni? Talán félek tőled?... Egy ilyen-től még nem ijedtem meg... Hiszen még azt sem lehet rád mondani, hogy férfi vagy!...

— Gyere ki!

— Gyere!...

Estelle kirohant, Fred utána. Fred után pedig Kay, aki, úgy látszik, szintén ott akart lenni az elszámolásnál. A löbbiek közben nyugodtan tovább játszottak és nem is érdekelte őket a jelenet, amelyhez hasonló már annyiszor láttak és hallottak mindenütt, ahol filmszínészek élnek.

A Beach Club minden szombaton és vasárnap a legjobb nevű filmesillagok találkozóhelye. Abban a pillanatban, amikor a stúdiókban a filmszínészek és rendezők szombaton befejezik a munkát, autókra ülnek és idejönnek a Csendes-óceán partjára, ahol mindent szabad csinálni, csak a filmről nem szabad beszélni. Egész héten reggeltől-estig a film világában élnek és az idegsorvasztó munka megutáltatja velük mindazt, ami a filmmel összefügg. Másfél napig nem akarnak a filmről tudni és arra, aki itt a stúdiókról beszél, jobban haragszanak, mint a rablógyilkosra.

Uj tehetségek a Nemzeti Zenede operai vizsgáján. A múlt héten tartotta szokásos évi vizsgáját a Zeneakadémia a Nemzeti Zenede operai tanszaka, meglepő eredménnyel. Medek Anna, Molnár Imre és Noseda igazgató növendékei, akiknek színpadi gyakorlatát Mihályi Ferenc, az Operaház volt főrendezője tanította, 9 operából énekeltek részleteket. Messze kitűnt a vizsgázók közül Földtől Márta zengő Azucénája, Klebersberg Márta kiforrott Georgette és Tamás Lajos érces Manricója. De a többi szereplők is: Lukács Judit, Kántor Erzsébet, Bárdos Ilona, Hengerics Mária, Lahner Juliska, Lovassy Edit, Bogár Ilona, Egysen Tiborné, Wessely Ilonka és Balázs Ibolya valamennyien messze felülmúlták az átlag vizsgázók szokásos értékét. A férfiak közül kitűnt még: Herz Mihály, Molnár László, Erdős Árpád, Hlubik Antal és a vendég ifj. Toronyi Gyula. Az előadásban megjelent az Operaház képviseletében Szemere Árpád főrendező is a zsűfolt nézőtérén.

T-y.

A bűvészet könyve

Kulönféle bűvészműtárványokat tartalmazó könyv 400 ábrával. Ára fűzve 4 pengő 50 fillér, portó 50 fillér, utánvétellel 40 fillérrel drágább. Beszerzhető a Dölibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dobány uca 12. sz.

A játékszer ajtajában egy őszhajú, szélesvállú férfi állt meg. Szemeit belefúrta a sűrű füstbe és mosolygott. Mellette fekete-hajú, estélyruhás, sovány nő állt. Nem volt fiatal, de nem is öreg. Rögtön meglátszott rajta, hogy nem ebbe a társaságba való. Kicsit rövidlátó szemei miatt fekete csontkeretű szemüveget viselt és ez végtelenül komollyá tette hófehér arcát.

— Ohó, Miller! Száz éve nem láttalak! — kiáltott az őszhajú férfi felé az egyik játékos, aki Hollywoodban a legjobb intrikus-színésznek számított.

— Jó szemed van, Jim! — felelte az őszhajú és barátságosan intett a társaság felé.

— Itt az öreg! — súgta egy fiatal nő a mellette ülő férfi felé.

— Kicsoda? — kérdezte esodálkozva a férfi és az ajtó felé pillantott. — Nem ismerem!

— Látszik, hogy csak tegnapelőtt jöttél New-Yorkból!... Hobart Miller! Ha kariert akarsz csinálni Hollywoodban, akkor gyorsan meg kell vele ismerkedni!...

— A Miller-filmgyár vezére? — esodálkozott a fiatal férfi. — Érdekes, sohasem hittem volna, hogy még ennyire fiatal. Mindig hetvenéves, összetört öregembernek képzeltem el... Tehát ő az, aki „ezer filmszínész sorsát a kezében tartja...” aki — ha akarja — máról-holnapra még a legjelentéktelenebb emberből is világhírű filmsztárt csinál?... Később megpróbálom, hogy a közelébe férközzem... És ki az a nő mellette?... Ugy néz ki, mint valami tanárnő...

— Ejnye, de jó megfigyelő lettél!... A felesége. Néhány évvel ezelőtt vette el. Kis tanítónő volt és Miller leánya mellé került... Hobart Miller akkor özvegyember volt... Hiszen emlékszel, hogy első felesége, Ruth Virginia volt, aki egy szép napon kokainmérgezésben meghalt... Ruth Virginiából Miller csinált világhírű sztárt és...

— Ne mesélj olyan dolgokról, amit minden csecsemő tud az Államokban, hanem azt meséld el, hogy miért vette el ezt a nőt...

A kis filmszínészno készségesen magyarázta a férfinak:

(Folytatjuk)

Mulatságos történetek egy nagy énekes életéből

Schorr Frigyes, a világhírű baritonista, aki nemrégén járt nálunk és ez alkalommal a budapesti közönség szívébe is belopózott, mesélte el életének következő két bájos epizódját:

Diákkorában olyan szerencsés körülmények között volt, amiben kevés diáknak van része: öccse, aki nála egy évvel fiatalabb és kivel egy osztályba járt, olyan felülmően hasonlított rá, hogy a két fiú meg-egyezett abban, hogy minden nap egy másik jelenik csak meg az osztályban és ezalatt hol a ma világhírű Schorr Frigyes, hol pedig öccse, a fogorvos lent biliárdozott és kártyá-zott a szomszéd kávéházban. Nekik ez természetesen szórakoztatóbb volt, mint holmi latin autorokkal vagy lehetetlen történelmi alakok hőbortjaival tölni a fejüket. Talán igazuk is lett volna, hát miért ne rendezték be maguknak kényelmesebben az életüket, mikor azt is megtehetik — de

egyszer nekik is ütött a számolás órája, mert semmi sem maradhat büntetlenül!

Édesapjuknak egyszer kedve kerekedett gyermekei előmenetele felől érdeklődni és felkereste az osztályfőlt. És miután ő az egy osztályba járó két fiának a nevét említette, meglepetve kiáltott fel az osztályfőnök: „De uram, én csak egy Schorr-fiút ismerek!”

Életének első színpadrálépéséhez is fűződik egy nagyon kedves, könnyen hihető anekdóta, mely a nagy lámpaláz kifejezésére szolgál. Első alkalommal New-Yorkban szerepelt egész fiatal korában, Wagner „Tristan és Isoldé”-jának kormányosát alakította, csak annyit kellett volna énekelnie: „Das Schiff hat gelandet” — és a nagy megilletődéstől ez sem jutott eszébe. Így kezdte pályafutását a mai évtized legnagyobb Wotanja, akinek először még négy szó is sok volt és aki ma Wagner leghosszabb szerepeit énekli.

Reményi Zsuzsa

Május huszonkettedikén, vasárnap dől el a magyar nő ötletességének és ízlésének versenye

Naponta érkeznek levelek a verseny zsűri-jéhez, melyben a résztvenni szándékozó hölgyek azt kérik, hogy a verseny döntését halasszuk pünkösdtátra, mert igen sokan — különös tekintettel az elkésett tavaszra — csak most szerzik be tavaszi toalettjeiket. Ennek a méltányos kérelemnek tett eleget a zsűri azzal, hogy a döntés napját vég-érvényesen május 22-re halasztotta, amikor a döntést feltétlenül megtartjuk.

Ismételjük a verseny feltételeit:

Mindenki pályázhat, aki egy pár cipőt, egy pár harisnyát, egy kalapot és egy tetszés-szerű anyagtól készült tavaszi ruhát vett a Corvin-áruházban. Nyertes az, aki ezeket a ruhaneműket magára öltve, május 22-én délelőtt fél tizenegykor megjelenik a Corvin-áruház igazgatósági dísztermében és a zsűri úgy találja, hogy aránylag a leg-olesőbban és legizlésesebben öltözött fel.

Díjak

Első díj: A vásárolt ruhaneműek teljes megtérítése és kétszáz pengő értékű további vásárlásra jogosító bon, valamint egy esztendeig ingyen kapja a „Déliab”-ot.

Második díj: A pályázatra vásárolt ruhaneműek értékének hatvan százalékos megtérítése, továbbá 150 pengő értékű újabb vásárlásra jogosító bon és egy félévig ingyen a „Déliab”.

Harmadik díj: A pályázatra vásárolt ruhaneműek árának negyven-százalékos megtérítése, továbbá száz pengő folytatólagos vásárlásra jogosító bon és egy negyedévig ingyen a „Déliab”.

Tíz további vigaszdíj:

Egyenként húszpengős vásárlásra jogosító bon.

A világ legkövérebb embereinek revüje — Kártérítési per, mert a göröket öregeknek találta a közönség — Chaplin milliomos szolgálója és az okkultizmus — Zangwill drámát ír a túlvilágról — Gladiátorjátékok Párizsban — A bécsi opera furesa akusztikája — Jeritza, Kiepura és Furtwängler — 64 ezer lira két sláger plágiumáért Rómában — A világ legnagyobb operaháza — Shaw undorodik a modern táncoktól — Amerikai orvosok a jazz-zene ellen

Furesa látogatói vannak ezen a tavaszon az angol fővárosnak. A világ legkövérebb embereinek nemzetközi egyesülete idén Londonban rendezte meg szokásos évi találko-

Jerger

zóját. A klub ezidőszerint 150 tagot számol és a tagok mindegyike túlhaladja a 110 kilogramot. A sors tragikomédiája, hogy az egyesület elnöke, a török Aris bej nem nyom többet 95 kilónál, mert a közelmúltban súlyos betegségen esett keresztül és kerek 25 kilogramot fogyott. A kövér emberek kongresszusa számtalan tréfas ötlet és vice középpontja. A legtréfásabb ötletben azonban éppen az a vice, hogy valóság. Az egyik legnagyobb angol revűszínház igazgatója ugyanis igen előnyös szerződötési ajánlatot tett az egyesület tagjainak egy revű keretében való felépésre. Az ajánlatot egyhangúlag és felháborodva utasították vissza a furesa indokolással, hogy ők nem professzionista kövérek, hanem a kövérség amatőrjei és rajongói. London tehát egyelőre kénytelen lemondani a kövér emberek revűjéről.

Különös színházi kártérítési per Bécsben. A Kolosseum Varietében vendégszerepelt Hübner direktor revű-staggionéja. Már a premieren hangos botrány és füttykoncert tört ki, mert a közönség öregnek találta a göröket. Ékes bécsi dialektusban ordítottak le a karzatról a görökök felé, kis túzással „steinalt”-nak nevezve őket. A Kolosseum tulajdonosa, Jakob Guldan a premier tapasztalatain okulva, az egész lársulatót a többhetes vendégszereplési szerződés ellenére kitette az uccára. Indokolás: az első tavaszukon régen túllelvő görökök fellépése veszélyeztetné a varieté hírnevét. Hübner igazgató most beperelte háromezer schilling kártérítésre a gyengébb nemmel szemben kissé szkeptikusan viselkedő varieté-

sen vissz
válni. E
háttére v
hanem fa
már boss
mert me
bivéül. K
nak egyi
számtalat
gazdáját,
nak nem
azonban
viszont n
nem győz
Ha m
meséljünk
londoni sz
natkozású
históriát.
Morris ne
áll vadlott
doni erőd
Üzletszer
széanszok
ják, mert
ris formá
tiszta ister
ket tartot
ken transz
prédikációs
zatot intéz
szerint 5
közönséghe
küldtszéki
son a hölgy
lése esetér
lemek bá
fenyegetőz
lathatólag
tást tesz
küldtekre. A
kutatni kez
böl is el
hölgy és ek
zácios dolgo
tek ki. Mrs
kijelentette,
gyóhri-ötleg

Jeritza

tulajdonost. A varietétulajdonos kérte a valódiság bizonyítását, ez azonban lehetlenné vált, mert a görlok időközben elszéledtek a szélrózsa minden irányában.

Megirták már a napilapok Chaplin szolgájának, a japán Kono-nak milliárdos örökségét. Kono azóta el is indult már Tokióba, ahonnan azonban rövidesen

visszatér, mert nem tud Chaplintól megvárni. Ennek a nagy ragaszkodásnak érdekes háttere van. Kono nemcsak egyszerű szolga, hanem fanatikus okkultista is, aki Chaplint már hosszú esztendőket óta gyúrja és agitálja, mert meg akarja szerezni az okkultizmus hívéül. Kono a japán okkultizmus iskolájának egyik jelentős egyénisége és állítólag számtalan olyan titok nyitjába avatta be gazdáját, melyet még soha japán európaiak nem árult el. Chaplin kételkedését azonban nem lehet megindítani, Kono viszont nem akar addig tágitani, míg meg nem győzi őt.

Ha már az okkultizmusnál vagyunk, meséljünk el egy londoni színházi vonatkozású kísértelhistóriát. Egy Mrs. Morris nevű hölgy áll vádoltként a londoni erüdtiszék előtt. Üzletszerűen üzött szeánszokkal vádolják, mert Mrs. Morris formális spirítiszta istentiszteleteket tartott, melyekben transzállapotban prédikációszerű szöveget intézett a rendszerint 5-600 főnyi közönséghez. Az esküdtseki tárgyaláson a hölgy elítélteése esetén a szellemek bosszújával fenyegetőzik s ezzel láthatólag nagy hatást tesz az esküdtsekre. A bíróság kikutatni kezdte, mielőtt is el a furesa hölgy és ekkor szenzációs dolgok derültek ki. Mrs. Morris kijelentette, hogy nagyobb előleget kapott

egy színiigazgatótól egy benyújtott drámára. A dráma szerzője pedig nem más, mint az évekket ezelőtt elhunyt nagy költő, Israel Zangwill, aki a túlvilágról diktálja legújabb művét. Érdekes egyébként, hogy ez a furesa dráma tényleg színre is fog kerülni Londonban, még pedig Zangwill neve alatt akarják fanatikus spirítiszta színehozní. Ebbe azonban alighanem a bíróságnak is lesz beleszólása.

Kiepura

A dráma megbukott, a revü nem vonz tömegeket, a színházak anyagi válsággal küzdenek Párizsban. Milyen látványosságot akar a közönség? Valószínűleg még ezen a nyáron megvalósul Jeff Dickson, az ismert angol-amerikai menedzser barbár terve, a párizsi Palais de Sportban modern gladiátorjátékokat tartani. 200 oroszánt szállítottak már Párizsba, részint szelídítettek már, részint vadak még. Most néger gladiátorokat keresnek, akik egy szál lándzsával és pajzsokkal kiálljanak az oroszánok ellen. Már eddig sikerült 12 ilyen gladiátort össze-

szedni, a vérszomjas kultúrvállalkozásba azonban egészen bizonyosan beleszól a rendőrség. Pedig bizonyos, hogy nagy üzleti lehetőségek rejlenek ebben.

A bécsi Staatsoper termének tudvalevőleg meglehetősen furesa és nem túlságosan szerencsés akusztikája van. A kulisszák mögött van egy pont, ahonnan a hang úgy érkezik a rivaldához, mintha a nézőtérrel érkezne. Nemrégiben a „Fidelio” előadásán Lotte Lehmann be is ugratta ezzel a sajátos akusztikával Jerger. A második felvonás végén javában tapsolt a közönség, mikor az énekesnő egy süvöltő hangot hallott a földszintről s a hang egy konkurrens énekesnőt illetett. Fel-

Bernard Shaw

indulva távozott a színpadról és beleütközött a nevető Jergerbe, aki aztán felfedte előtte a sikerült ugratást.

Bécsben színházi válság van? A Staatsoper legújabb szerzeményei: Furtwängler, aki sorozatosan fogja az előadásokat dirigálni, Jeritza állandó és Jan Kiepura 3 éves szerződéssel.

Érdekes plágiumper Rómában. Castelli olasz kiadó 1920-ban megszerezte Berthé egyik operettjének, „A láthatatlan menyasszony”-nak kizárólagos előadási jogát. Egy másik kiadó, Sonzogno viszont ennek az operettnek két slágerszámát beillesztette a „Gramofónkirálynő”, illetve „Madame de Thèbe” című operettekbe. A két sláger egész Olaszországban népszerűvé vált és Sonzogno az első két százezer, a második kilencszázezer lírát keresett. Perre került a sor és a bíróság Castellinek 64 ezer líra kártérítést ítélt meg. Nem akarunk rosszmájúak lenni, de mindenkit érhet baleset... van olyan slágerszerző nálunk is, akinél régen esedékessé vált már ez a 64 ezer líra.

A világ legnagyobb operaházát San-Franciscóban építik évek óta már. Pár hónap múlva fejezik be építését és ez ese-

mények komédiája, hogy mire elkészül, Amerikának talán megfizethetetlen lesz az operaelőadás. D. Amerikának ez mindegy, fő a világrekord.

Shaw-t megkérdezték a modern táncokról. A válasz: „Szívesen mondanék valami jellemzőt és szellemeset ezekről a különös mozdulatokról, melyeket az emberek többsége manapság táncnak nevez. Be kell azonban vallanom, hogy annyira undorodom ezekről a rángatózásokról, a foxtrottól és rumbától, hogy semmi sem jut az eszembe”.

Torontóban egy orvosi kongresszuson amerikai orvosok élesen kikeltek a modern jazz ellen, még pedig tudományos alapon. Az orvosok szerint a jazzmuzsika olyan idegizgalmakat hoz létre, melyek a gyomorrendkívül károsan befolyásolják és az emésztést megrombíttatják. A gyomorbetegségek igen sok esetben visszavezethetők a jazzmuzsikával összefüggő idegizgalmakra. A jazz után ártalmasság szempontjából a valcer következik, az induló viszont egyáltalán nem ártalmas. Egy Cushing nevű bostoni orvos éppenséggel a gyomorrákot is összefüggésbe hozza a jazz-el.

Kihirdetjük a Miki-pályázat eredményét

A Délibáb 17. számában „Egy világhírű filmsztár kalandjai” címmel egy cikket közöltünk, amelynek befejezését olvasóink fantáziájára bíztuk. Egyben ki kellett találni, hogy a Miki-házaspár jelmezei mögött kik rejtőzködnek.

A beérkezett 378 válasz közül csak hárman nem találták el, hogy Miki és felesége szerepét Kun Magda és Sziklay József alakították. A legőrlétebb választ

Hoffer Panni, Gyula

küldte be és így őt jutalmaztuk meg az első díjjal — egy kötet félbörkötéses regénnyel. Rajta kívül egy-egy diszkötéses regényt kaptak még:

Skrek Gyula, Budapest,

Krausz Gábor, Budapest,

Kovács Imre, Budapest.

Klein Rózsi, Budapest.

Két-két páholyjegyet az egyik előkelő fővárosi moziba a következők nyertek:

Zeugebot Juliska, Ujpest,

Tiszay Évike, Budapest,

Korein Maca, Budapest,

Kretsch Gabi, Budapest.

Szénássy István, Budapest

lkészül,
lesz az
indeg,

táncok-
valami
különös
k több-
ll azon-
indoro-
toxtrot-
jut az

sszuson
modern
alapon,
olyan
yomról
emész-
en sok
síkával
után
követ-
nem
orvos
ggésbe

yét

djai"
onlá-
mezei

k el.
özsef

körel
ényl

vet-

Amerikában nemrégiben egy festőből, szobrászokból és orvosokból álló bizottság kétévi tanulmányozások és különböző mérések alapján megállapította a mai szépségideál méreteit. Ezek szerint a mai tökéletes nőnek méretei a következők: mellbőség 75 centiméter, derék 70 centiméter, csípő 85 centiméter, magasság 165 centiméter, testsúly 58 kilogram. Ez volna tehát a mai női szépségideál centiméterekben és kilókban.

Egészen bizonyos tehát, hogy a szépségéről híres milói Vénusz ma pártában maradna, mert tudvalevően az ő mellbősége 105, dereka 103 és csípője 116 centiméter volt. Az 1932-es év szobrászai, festői és költői egész bizonyos, nem állítanának örök emléket Vénusznak, aki néhány ezeréves díszőség után szinte máról-holnapra kiment a divatból.

A mai szépségideál tehát homlok-egyenest más, mint akárcsak tizenöt évvel ezelőtt. Míg ezer és ezer év alatt csak apróbb nűanszbeli változásokat mutatott a női szépségideál, addig a háború után ez is olyan forradalmi átalakuláson ment keresztül, mint például a női divat.

Nézzük csak az öt világrész divatos filmprimadonnáit, Marlene Dietrichet

Akít az olaszok tartanak a legszebb nőnek

Ez a hölgy viszont az angolok szemében szépség

vagy Greta Garból. Az Ő és az Ujvilág mozilátogatóinak egyaránt ők a bálványai, a sex appeal-királynők, akik lábba hozzák a férfiak szívét. Néhány évtizeddel ezelőtt senki sem vett volna tudomást róluk, mint nőkről. Egy kézlegyintéssel intézték volna el őket, mondván: Ez akar színésznő lenni? Ilyen alakkal? És ilyen fejfel?

Azért, kedves hölgyeim, Marlene Dietrichet vagy Greta Garbót se tessék irigyelni, mert szolgáljon megnyugtatóul, hogy ők sem tetszenek mindenkinek. Egy sanfranciscói film-

hetilap felszólította olvasóit, nyilatkozzanak, kinek mi tetszik Marlene Dietrichen és mi nem? Egyben arra is megkérte őket, hogy az amatőr-kritikusok írják meg, milyen nemzetiségűek. A közel százezer válasz meglepő eredményt hozott. Kiderült, hogy a legtöbb mozilátogatónak van valami kifogása Marlene Dietrich, a nő ellen. Egyedül a német születésű amerikaiak voltak azok, akiknek száz százalékig tetszett a világhírű filmsztár, nemcsak mint színésznő, hanem mint nő is. A svédek a hajszínét kifogásolták, az angolok túlmolettnek találták, a franciák viszont soványnak. Ahány nemzetiségű olvasó vett részt a pályázaton, annyi hibát fedeztek fel Marlene Dietrichen.

Az első pillanatra kissé csodálatosan hangzik, de ha gondolkodunk rajta, igazat kell adnunk az amerikai lap olvasóinak, akik pusztán és kizáróan ösztönökre hallgatva, önkénytelenül is

Szépségideálók — New-Yorkban

faji iz
A sz
illetve
ország
nép,
Európa
szépség
tünk e
Hán
külföld
bát, ez
a címe
32 a s
Szóv
a ma
mennyi
A né
kissé
stramm
rikaiaké
babaarc
egyébk

„H
Honol

Egy norvég szépségideál

faji ízlésüket árulták el válaszaikban. A szépségideál ugyanis országok, illetve népek szerint változik. Ahány ország, annyi szépségideál és ahány nép, annyi ízlés. Ha végignézzük Európa és Amerika országainak szépségkirálynőit, már itt is rájöhettünk ennek a tételnek az igazságára.

Hányszor mondtuk már egy-egy külföldi szépségkirálynőről, hogy „na hát, ez igazán nem érdemelte meg ezt a címet”, pedig az a Miss 1931 vagy 32 a saját hazájában valóban tetszett.

Szóval bátran kijelenthetjük, hogy a mai szépségideálról Európa valamennyi nemzetének más fogalma van. A németek női ideálja a magas, kissé molett, csontos, úgynevezett stramm nő, mint például az amerikaiaké a szóke hajú, mosolygós babaarcú fiús lány. Az Újvilágban egyébként a férfi szépségideál

is babaarcú, szőke, mosolygós képű boy, míg Berlinben a negyven év körüli, markáns vonású, széles vállú, kissé őszülő Hans Albers típus.

A testvérnemzet Ausztria ízlése sem egyezik teljes mértékben a németekével. Nagyjában ugyan hasonló a fogalmuk a női szépségideálról, de itt a szőke haj a favorit és a nagy darab nők helyett inkább a gömbölyű, kedélyes nőket szeretik. Az északi nemzetek ízlése sem egyezik. Míg Svédországban a lencsőké, nyúlánk, keskeny szájú, hosszúkás szemvágású, piszeorrú nők „vezetnek”, addig Norvégiában a barnahajúak, húsos szájúak és görögorrúak.

Ellentétes ízlésűek a franciák és az angolok is. A francia női szépségideál kistermetű, molett, sötéthajú, csöpp

„Haway rózsája”
Honolulu szépségkirálynője

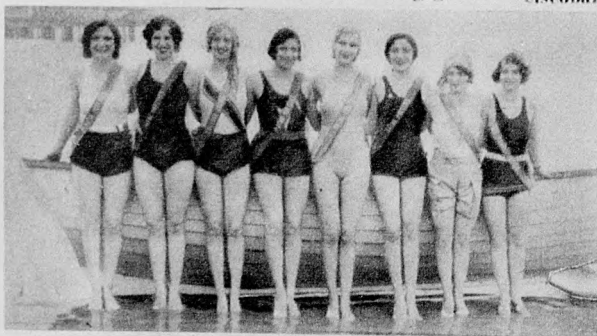
Egy berlini szépségideál

szívszájú és úgynevezett pikáns arcú. Ezzel szemben az angolai „Vénusz” termete magas, kisportolt, gesztenyebarna hajú, kék szemű, kisorrú.

Spanyolországban szintén magas nő a szépségideál, de telt idomokkal, érzéki szájjal, villogó tüzes fekete szemekkel és fekete hajjal. Olaszországban a kissé csontos nők tetszenek legjobban.

Ezek a példák tehát azt bizonyítják, hogy amíg a világ fennáll, sohasem lesz egy olyan nő, aki az öt világrész férfiainak egyaránt tetszene. Ez így is van jól, mert ha mindenkinek egyformán tetszene a szőke, barna vagy fekete-hajú nő, a magas vagy alacsony, a molett vagy a sovány, az érzéki vagy a szende, akkor a férjjelöltek sohasem tudnák kiválasztani a maguk számára azt a nőt, akikkel egy életet akarnak végigélni.

A legszebb hátú nő — San-Francisco-ban

Nyolc szépségkirálynő — nyolc nemzet izlése

Yvette Raspodl angol táncosnő
egyik jelenetében

I.
A szigeti fákat még perzselte a nap, az ég még a nyarat hazudta, de lent a kavicsos úton a víztoronynál már teregette avar-szőnyegét az ős. A hulló levelek lassan keringve szálltak le a földre, mint rozsdaszínű, fáradt lepkék. Balogné szeme megakadt rajtuk:

— Szegények...

És úgy érezte, mintha ezek a levelek a szívéből hulltak volna le.

Leült egy padra.

— Az utolsó díszlet.

Arca pirosra gyúlt:

— És most kezdődjek a felvonás.

II.

Errefelé kevesen jártak. Ha a kavics zörgött, ijedten kapta fel a fejét. Valakit várt. Maga sem tudta, kit. Valakit, akivel a sorsa még egyszer megajándékozza, valakit, akivel a fukar nyár még adósa neki.

Hirtelen Annuskára gondolt, a lányára, akit most éppen olyan szigorú pórázon tart, mint ahogy őt tartották régen és ez az arcába kergette a vért.

Felemelkedett.

— Nem. Ez a játék méltatlan hozzám...

De aztán mégis csak visszaült.

— Ha Annuska most erre találna jönni...

De hát ez lehetetlen. Igaz, említette, hogy valami fiúval még a télen megismerkedett... de én megtiltottam, hogy találkozzék vele...

● Kezdt megnyugodni:
— Annuska zongoraórán van. Eszében sínes az a fiú. Éppen olyan, mint amilyen én voltam. És egyszer majd neki is lesz egy ilyen őszi délutánja... egyszer majd... amikor késő lesz...

A kavics zörgött. Balogné szíve a torkában vert. Egy férfi haladt el mellette. Ráemelte a tekintetét. A szemével szinte rátapadt. Ezt a pillantást bakfiskórában sohasem merle volna megkockáztatni. De asszonykorában se. Kétévi özvegység alatt eszébe sem jutott törődni a férfiakkal. Mi ütött most belé?

— Nem. Hagyjuk!...

De a férfi perzselő szeme felégette ezt a pillanatnyi józanságot. Ajkát mosolyra húzta, lesütötte a szemét, édes szédülést érzett. Nem mert feltekinteni.

A férfi leült szemben vele egy padra és onnan nézte.

— Tetszem neki — ujjongott Balogné, de azért nagyon vigyázott, nehogy észre lehessen venni rajta, hogy mennyire boldog. Lopva egy pillantást küldött a férfi felé.

— Határozottan csinos fiú.

Azzal a sajátos női ösztönrel, amely férfidolgokban mindig tisztán lát, megérezte, hogy itt nincs szükség semmi védekezésre. Ez a férfi nem tartozik a tolakodók közé. Nagyon is szolid.

— Az első férfi, aki tetszik nekem.

Álmódóva húnnya le a szemét:

— És az utolsó...

III.

Talán egy negyedóra volt az egész. De ez a negyedóra Balognénak visszahozta kiégett ifjúságának minden álmát, minden tavaszát. Ez a negyedóra olyan diadalmas boldogsággal töltötte el, hogy szeretett volna felujjongani a negyven évével:

— Tetszem... szép vagyok... fiatal!...

És rámosolygott a férfirra. Ez már biztatás volt.

A férfi megemelte a kalapját.

Balogné elpirult.

Akkor a férfi felugrott. Gyorsan közeledett Balogné felé.

— Pardon — mondta a férfi, — nem

Balog Pálné önagságához van szerencsém?

Az asszony torkában megakadt a szó:

— Hogyan... hát... ismer?

A férfi udvariasan meghajolt.

— Pataky György vagyok... Annuska bizonyára már tett említést rólam... A jégpályáról ismerem. Egyszer láttam a nagyságos asszonyt... De... hogy megfiatalodott... milyen ragyogó színben van...

Kovácsné elsápadt. Égető szégyenkezést érzett. Hiszen ez a férfi nem is a nőlt látta benne, hanem csak az imádottja mamáját, akit bizonyára meg akart nyerni az ügyének. Keserűen mondta:

— Pedig lássa... csak most öregedtem meg igazán...

A RAGYOGÓ REGÉNYTÁR

minden kötete a ludás és szórakozás kincsesháza és dísze minden könyvszekrénynek.

A legszebb és egyben a legolcsóbb könyv

Eddig megjelent művek:

LOUIS DE OTEYZA: A FEHÉR ÜRDÖG

melynek színhelye Kína.

A világ legregényesebb tájkán, Korzikán játszódik le

CARIT ETLAR: VENDETTA

című világhírű regénye. A Vendetta a vérbosszú regénye, izgalmas történetek középpontjában egy szerelmes hercegnő áll, akit egy férfi iránt érző szerelme belesodor a korzikaik véres harcaiba.

Algeria és Marokkó színes világában játszódik le

W. THACKER: IZZÓ, KÉK ÉG ALATT

című regénye. Ennek a műnek a megrázó hőse két angol fiatalember, akik a világ legérdekesebb katonai alakulatában, az idegenlégióban próbálnak és csinálnak szerencsét.

A legszebb mesék hazájában, Indiában és a Perzsa-öböl partjain játszódik a

NORD: VILÁGSZÉP NAFUSHA

című lélekzetállító kétkötetes regénye. Egy arab falveskából indul el a világszép és gazdag Nafusha, hogy megkeresse a boldogságot s a gyönyörhalászok életének sok izgalmas fejezete kapcsolódik a regényhez, melynek végén Nafusha győztes lesz az élet harcában.

A legendás Cuauhtemoc király kínesei körül fonódik

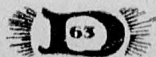
OTEYZA: A KINCS

című exotikus, kalandos regénye. A conquistadorok és az inkák elrejtett kincse utáni hajszában beleszövednek az igaz szerelem finom szálai. Meséje hihetetlenül leköti az olvasót.

Minden kötet arany kötésben,

256 oldal terjedelemben és egy teljes műmelléklettel jelenik meg, amely pompás rézkarcos képekben mutatja be a történetek színhelyét. A Ragyogó Regénytár itt felsorolt kötetait lapunk minden előfizetője és olvasója megkaphatja. Egy kötet ára 1 pengő 80 fillér, a postaszállítás költsége 32 fillér, összesen 2 pengő 12 fillér. Ha két kötetet rendel egyszerre, úgy bérmentve szállítjuk, ha mind a hat kötetet megrendeli, akkor a hat kötet ára 10 pengő 80 fillér helyett összesen 9 pengő és 60 fillér.

**Az itt felsorolt művek megrendelhetők a Délibáb kiadóhivatalában,
Budapest, VII. kerület, Dohány ucca 12 szám**

A világ legrövidebb drámája

A mai élet lüktető forgatagában az emberek nem érnek rá hosszan szórakozni! Shakespeare és Schiller ötfelvonásos drámáit ma már csak akkor nézi meg az ember, ha nagyon ráér. Tempó-tempó... és ez a tempó megölte a történelmi tragédiákat; Verlaine, a világhírű francia költő már évtizedekkel ezelőtt megírta ezt és megírta az alábbi drámát, amely nemcsak tartalma bizarrságával, de rövidségével is egyedül áll a világirodalomban, Burleszk és dráma három sorban...

A BOSSZÚ

Dráma egy felvonásban. Irla: **Paul Verlaine**. Fordította: **Tiszay Andor**

Személyek: { Az ögróf
 { A nő
 { Alphonse

Történik az ögróf lakásán, ma

Szín: Elegánsan bútorozott szoba. Intim félmohály. Estejelé. Mikor a függöny felgördül, ott áll a szín közepén Alphonse és a nő

Alphonse: Egyetlenem! Imádlak.

A feleség: Szerelmem. (Átölelik egymást.)

Alphonse: Csókolj...

Ögróf (ebben a pillanatban a hátsó ajlón belép és meglátja a csókolózó párt. Felhördül): Áh! (Pillanatig tanácstalanul áll, majd előkapva revolverét, először rálő a férjre, majd a nőre. Mindketlen halk sikolylyal összeesnek. (Az ögróf odalép a

két arcrabukott holttesthez és fel emeli Alphonse kezét, megfordítja a halottal és bámulva visszahökken. Odaugrik a nőhöz, azt is megfordítja, majd még nagyobb esodálkozással fölegyenesedik, végigsimítja homlokát és a rivalda elé lépve, mély sajnálkozással mondja.) Hölgyeim és uraim, bocsánatot kérek, tévedtem! És így a darabnak vége. (Elsiet.)

(Gyors függöny)

Ezen darab előadási joga bármely nyelven kizárólag dr. Marton Sándor színpadi kiadótól, Budapest, IV, Bécsi uca 1, szerzhető meg. Copyright 1930, by dr. Alexander Marton, Budapest

Személyek: $\left\{ \begin{array}{l} \text{A férj} \\ \text{A feleség} \\ \text{Az udvarló} \\ \text{Házmester} \\ \text{Cseléd} \end{array} \right.$

(Színpad: Polgári ebédlő. Középen és jobbra ajtó, baloldalt ablak, amelyet hosszú függöny takar. Középen asztal, székek. Jobbra kisasztal, azon telefon stb., stb. Este. Mikor a függöny felgördül, ketten vannak a színpadon: az asszony és az udvarló, a szín közepén.)

A fiú: Mikor láttak?!

Az asszony: Holnap!

A fiú: Négykor!

Az asszony: Négy után! Mondjuk fél ötkor!

A fiú: Várlak, drága!... Csöngetsz három rövidet egymásután, mert másnak nem nyitok ajtót!...

Az asszony: Jó, jó, most siess, minden pillanatban itthon lehet!... És máskor eszedbe ne jusson, ide feljönni!

A fiú: Te angyal! (Átöleli, csók.)

Az asszony: De menj már! Siess!...

A fiú: Igen, szívem! Hát holnap!... Fél ötkor! (Megy az ajtó felé.) De ne késs egy percet sem... (Már nyitná az ajtót, de ebben a pillanatban kívül hirtelen csöngetés.)

Az asszony: Te jó Isten! Az uram! Mene-külj! Gvorsan! Oda! A függöny mögé!

A fiú (kétségbeesetten): A másik szobában!

Az asszony: Nem lehet! Rögtön bemegy

levetközni... majd azalatt... de menj már!...

A fiú (az ablakhoz rohan és a függöny mögé rejtőzik).

A férj (középen): Szervusz, fiúcskám.

Az asszony: Szervusz, fiam...

A férj (megesókolja): Mi ujság, fiam?

Az asszony (kézimunkát vesz, dolgozik): Semmi, fiam...

A férj: Nem kerestél senki?

Az asszony: Senki, fiam!

A férj: Levél jött?

Az asszony: Nem jött, fiam!...

A férj (gombolja ki a mellényét, oldja a nyakkendőjét): Akkor adasd be a vacsorát, fiam, mert szeretnék korán lefeküdni... (Indul a hálószoba felé, de útközben megáll, észreveszi az egyik széken a fiú otfléjtett keménykalapját.) Nini! Egy kalap! Hogy jön ide ez a keménykalap?

Az asszony (nézi, kicsit zavarban): Az egy kalap?

A férj: Hogyne. Egy keménykalap. Hogy jön ide ez a kalap?

Az asszony (zavart): Furesa!...

A férj: Ha nem volna kemény, még azt hinném a tied...

Színházbamenés

előtt a magára adó nő Morisson szőrtelenítő Depilátorral kezeli hónalját. Az illatos Morisson

Depilátor hatása gyors és megbízható, amellet fájdalommentes.

Az *asszony*: Nem tudom, hogy kerülhet ide...

A *férj* (*nézi*): Érdekes! Egy idegen kemény kalap!

Az *asszony*: Nem a tied?

A *férj*: Az enyém? Nem hiszem! (*Felpróbálja, nyakig beesik neki.*) Nem az enyém! Kicsit nagy. Hm!... Hát akkor kié?

Az *asszony*: Fogalmam sincs!...

A *férj* (*nézi*): Egy kalap! Egy kemény kalap! Hogy kerül ide ez a kalap?

Az *asszony*: Na ne idegesíts, kérek, ne idegesíts!... Hát egy kalap! Itt van, már nem mindegy az, hogy került ide?

A *férj*: Dehogy volna mindegy! Ezt a kalapot kereshetik! Ezt a kalapot valaki elvesztette! Ez a kalap valakinek hiányzik a fejről! Hát kié lehet ez a kalap?

Az *asszony* (*ideges*): Nem tudom! Mondtam, hogy nem tudom! Biztosan valaki ittfelejtette!...

A *férj*: Na persze! Azt gondolom, hogy nem repült be magától az ajtón, vagy az ablakon!... De ki felejtette itt?

Az *asszony*: Most jut eszembe, délután itt volt a Reiner doktor, téged kerestél, talán ő felejtette itt!...

A *férj*: Igen? Hát mért nem mondd akkor? Ez a Reiner! Ez milyen szórakozott!... Egyszer a fejét fogja elhagyni! (*A telefonhoz megy, társázik.*) Telefonálok neki, hogy itt van a kalapja, mert biztosan keresi az egész városban az a blédján!... Halló? Doktor Reiner lakás? Itt Hunyadi! Kéren a doktor urat a telefonhoz! Hogy nincs otthon? El van utazva? Mióta? Már négy hete? Érdekes! Hát, hogy lehet akkor, hogy délután nálunk felejtette a kalapját?... Fekete!... Kemény!... Na, nem olyan nagyon kemény, de azért elég kemény!... Kicsit zsíros!... Hogy neki nincs is keménye?... Hát ha!... Hát ha direkt vett egyet és itt felejtette!... Hogy négy hét óta nincs Pesten? Biztos? Akkor talán négy hét előtt felejtette itt és csak most vettük észre!... Na jó!... Tessék megnézni!... (*A feleségéhez.*) Azt mondja a gazdasszony, megnézi a szekrényben az összes kalapokat, hogy mind megvannak-e?... Halló?... Megvan mind? Kár? Hány darab? Negyvenhét? Nem lehet neki negyvennyolc kalapja? Jó! Akkor feladok neki egy sürgőnyt Abbaziába! Pál Alászolgája!... (*Leteszi a kagylót.*) Hm!... Akkor kié lehet ez a kalap?

Mindenkit érdekel!
Mindenki olvassa!

A **ÓRAIŰJSÁG**

szenzációs új cikksorozata:

**Az Orczy-ház
rejtelmerei**

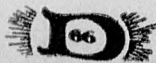
Egyes szám ára:

6

FILLÉR

ÓRAIŰJSÁG

ezek!
ssa!
AG
zata:
náz
ei

Az asszony: Kérlek, ne őrjíts azzal a szemét kalappal! Majd jelentkezik a tulajdonosa!

A férj: Az nem úgy van, fiam! Ezt a kalapot kereshetik! Ki tudja, hogy mióta van itt? Én nem akarom, hogy azzal gyanúsítsanak, hogy meg akartam tartani egy ilyen vacak kalapot!... Még ha jobb volna, nem mondom... de ezt a szemetet? Ezt a zsíros, kopott vacakot? Hát kié lehet ez a kalap?

Az asszony (idegesen): Talán a szeretőm! Talán ittfelejtette a szeretőm!

A férj: Na... na... na... Ne idegeskedj!... Micsoda buta beszéd ez?! Kikérem magamnak! „Szerető”. Mingvárt „szerető!” (Szünet.) A fene egye meg azt a hülyét, aki itt felejtette ezt a kalapot!... (Csönget.)

(Kis szünet.)

Cseléd (középről): Csengetni tetszett?

A férj: Igen. Mondja, Mariska, nem keresett senki?

Cseléd: Senki, nagyságos úr kérem...

A férj: Mondja, Mariska, mit gondol, kié lehet ez a kalap?

Cseléd: Én nem tudom, nagyságos úr kérem... (De tudja.)

A férj: Nem volt itt magának máma az udvarlója?

Cseléd: Nincs énnekem udvarlóm, csak völegényem...

A férj: Gratula, Mariska, gratula! Mondja, nem lehet az övé ez a kalap?

Cseléd: Nem civil, kérem.

A férj: No? Huszár?

Cseléd: Rendőr.

A férj: Talán máma szabadnapos volt és civilbe jött...

Cseléd: Nem hord az kérem ilyen vacak kalapot, úriember az!...

A férj: Hm!... Hát mondja, lelkem, Mariskám, kié lehet ez a kalap?

Cseléd: Ha csak a házmesteré nem. Az itt járt. A vízvezetékét javítottal...

A férj (boldogan): Igen?! Akkor küldje fel a házmestert!...

Cseléd: Igenis, nagyságos úr!... (Kimegy.)

A férj: Addig sürgönyözök Abbaziába! (Veszi a telefonkagylót, tárcsázik.)

Halló... Kérem nagysád, egy sürgönyt fogok bediktálni — dringend — válasz fizetve — feladó Hunyadi. Szemere ueca nyole. — Abbazia — Dr. Reiner. Hotel Italo Csinetti — Kemény kalapod ne keresd, megleltük, mi legyen vele?

Elza és Ivor. — Igen. Köszönöm! (Leteszi a hallgatól, kívül kopognak.)

Lehelt!

Házmester (középről, tót): Alázatos szolgálomát vágyok a náceságos úrnak!

A férj: Jó napot, Csöpi bácsi, jó napot!...

Házmester: Técété engemet hihnyi?

A férj: Mondja, Csöpi bácsi, maga javította máma nálunk a vízvezetékét?

Házmester: Hotyne! Folik mégin?

A férj: Nem, Csöpi bácsi, csak azt szeretném tudni, hogy nem a magáé ez a kalap?

Házmester: Ész a káláp? Mér vóná zényim ész a káláp?

A férj: No, gondoltuk, a magáé, mert egész nap nem volt itt senki más idegen, csak maga és itt találtuk ezt a kalapot!...

Házmester: Találtuk?

A férj: Igen.

Házmester: Ná jó, ász ván égisz más kérem, há láláltuk, ákor përszé, hogy ász ényim!

A férj: Na hála Istennek! Itt a kalapja, Csöpi bácsi és máskor jobban vigyázzon rá! (Odaadja neki.)

Házmester: Kiszthánd! Alázatos tiszteltéméet! (El a kalappal.)

A férj (boldogan): Na végre!... Egy ilyen hülye... Elveszti a kalapját és észre sem veszi, hogy hiányzik neki!...

(Ebben a pillanatban az ablakfüggöny mögül kilátászó pár cipőre esik a tekintete.) Nézd csak! Egy pár cipő! (Odamegy, lehajol, nézi.) Hogy kerül ide egy pár idegen cipő?

Az asszony (örült zavarban): Ugyan kérlek, mit akarsz megint azokkal a cipőkkel?...

A férj: Na hallod, fiam! Mégis csak érdekel, hogy kerül ide egy pár idegen cipő?... (Hirtelen.) Ja persze!... (A középső ajtón kiszól.) Mariska!...

Cseléd (be): Tetszik?

A férj: Hívja vissza a házmestert, hogy itthagya a cipőit is!... ez a hülye!...

Cseléd: Igenis! (El.)

A férj (bemeleg a hálószobába).

Az asszony (egy pillanatnyi szünet után, suttogva): Géza, most! Gyorsan!

A fiú (kiugrik a függöny mögül és közepén elrohan).

(Kis szünet.)

A férj (ingujában megjelenik a jobbajton, nagyon nevet): Nahát!... Az a hülye!

Az asszony: Mi az, fiam?

A férj (úgy nevet, hogy alig jut szóhoz): Az a hülye házmester!...

Az asszony: Mi van vele?

A férj (röhögve): Bentfelejtette a hálóban a monokliját is!...

(Függöny)

Ebben a könyvben 144 olyan receptet közlünk, amelyeket híres, jó háziasszonyok százszorosan kipróbáltak. Terjedelme 64 oldal. A főzés művésze abban áll, hogy olcsón, kevés időpazar-

lással is jó, tápláló ételeket adjon. Ezt a tudást sajátíthatja el ebből a kis szakácskönyvből. Ára az összeg előzetes beküldése mellett

90 fillér

Ezzel olyan könyvet adunk a háziasszony kezébe, amelynek 110 receptje sokszorosan ki van próbálva és ha az előírt módon használja fel a hozzávalókat, a legfinomabb ítéztákat, jameket, üdítő italkat, krémeket,

fagyaltokat játszva elkészítheti és minden egyes kitünően fog sikerülni. Ára az összeg előzetes beküldése mellett

90 fillér

Szenes Béla, a sikere tetőpontján elhunyt kiváló író

SZENES EMBER NYOLCVAN TRÉFÁJA

cím alatt bokrétába gyűjtött tréfaival egy nagy társaságot szellemesenél szellemesebb mondásokkal elszórakoztathat. Ára az összeg előzetes beküldése mellett

96 fillér

A hasbeszélés egy igen régi tudomány, amely régen a pogány vallások papjainak, a varázslóknak és a mágusoknak titka volt. Akinek kedve van a hasbeszélés művészetét elsajátítani, ha szorgalommal és kitartással követi Rónai Viktor 54 oldalas

A HASBESZÉLÉS TITKA

című művének utasításait, két hét alatt annyira tökéletesíti magát ebben a rejtélyes mesterségben, hogy már kisebb társaságokat el tud szórakoztatni hasbeszélő mutatványokkal. Ára az összeg előzetes beküldése mellett

96 fillér

Leleszy Béla, a magyar Wells regényeiben egészen egyénies szenvedélyektől túlfutott és étellel teljes levegőt ad. Olvasóit el tudja ragadni az ő idegenszerű, izgalmaival teljes furesa világában, melyek mint ismeretlen sugarak világítanak be a modern élet mélységes titkaiba. A 288 oldalas, eredeti rézkarcszerű képekkel tarkított

FEKETE VESZÉDELEM

című fantasztikus regényében a francia idegenlégő afrikai életét, s a színes és fehér faj harcát tárgyalja a csereember személyében okkultista alapon. Ára izlésekes kötésben az összeg előzetes beküldése mellett

1 pengő 20 fillér

Az itt felsorolt művek kaphatók a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dobány uca 12 alatt és minden könyvkereskedésben. Miután az utánvételes szállítás postaköltsége 75 fillér, utánvétellel nem szállítjuk.

Aki az itt felsorolt művekből egyszerre kettőt rendel, bérmentve küldjük és egy kis regényt adunk hozzá ingyen. — Aki mind az öt kötetet megrendeli egyszerre, annak csak négy kötetet kell fizetnie, az ötödiket ingyen kapja és mind az öt kötetet bérmentve.

DÉLIBÁB

Baba-intermezzo
Írta: **Innocent Ernő**

Ezen darab előadási joga bármely nyelven kizárólag dr. Marton Sándor színpadi kiadótól, Budapest, IV, Bécsi uca 1. szerezhető meg. Copyright 1939. by Dr. Alexander Marton, Budapest

Személyek:

Az asszony
A szobalány

Parasztbaba
Puffnibaba
Oktáv
Pólyásbabák

(A függöny mögül karneváli kórus halatszik.)

Bár kél a hajnal, kibontott hajjal...
szerelemes dallal még áll a bál!...
Suhanya száll ma a szívek álma,
s valóra váltja a karnevál!...

(Függöny szét. Toalettsztaq nagy tükörrel. Az asztalon a szokásos felszerelés, az asztal előtt szék. Kívülről még hallatszik a kórus. Szobalány jön, mögötte az asszony, karján a babák. Az asszony teababának van öltözve. Bálból jön, felhevűlten.)

Szobalány: Tessék parancsolni, nagyságos asszony.

Asszony: Csakhogy itt vagyok!

Szobalány: Jól tetszett mulatni a babálon?

Asszony: Ki se mondhatom, Betti! Kötü-nően! Nagyszerű! Csak... Olyan fáradt vagyok, hogy alig bírom nyitva tartani a szememet! A fejemben még zúg a muzsika, a lábamban bizsereg a tánc. (Dúdol.) Nagyszerű volt! Dalolva kísértek hazáig!

Szobalány: Hallottam. (Meglátja a babákat.) Ajándékokat kapott a bálban, nagyságos asszony?

Asszony: Igen! Képzeld! Babákat! Ide nézz! Milyen édesek! Ez egy kis parasztaba! Rengeteg ilyen jelmez volt a bálban! Ez pedig egy pritzelhub... Már el is neveztem! Oktávnak fogjuk hívni! És még egyet kaptam, ezt a kis puffnit! Látod, igazi puffni, habafejjel!... Ezek meg pólyásbabák, mézeskalácsból! Úgye.

édesek? Nagyon örültem neki és ha most nem lennék fáradt... De nagyon fáradt vagyok! És olyan forró vagyok belülről, mint egy igazi teababa, amikor forr benne a szamová! Ezt a bubit azért neveztem el Oktávnak, mert ott volt a habakarneválon Oktáv tenorista is. Éppen ilyen jelmezt viselt!... Észre sem veti! (A babára néz.) Haragszom rá! Legszívesebben rátipor-nék!... Ha nem lennék olyan álmos!... De nagyon álmos vagyok! Siess, Betti, készítsd el a fürdőt, én addig levél-közöm...

Szobalány: Igenis.

(Szobalány kimegy. Zene.)

Asszony: Jaj, de fáradt vagyok! (A babákhoz.) Gyertek! Ezentúl itt fogtok állni! (Elhelyezi őket a toalettszalon.) Te itt! Te itt! (Leül.) Téged pedig min-gyárt ki is próbállak! (Püderezi magát a puffnival.) Nem is látszik meg raj-lam, hogy olyan álmos vagyok... És Oktáv mégsem vett észre... (Dúdolva püderezi magát.) Hhaj, csak már alud-hatnák... (Színpad sötétedni kezd.) Csak egy percet... addig is, amíg... a... fűr... döm... (Elalszik a kezé-ben tartott puffnival. A színpad már sötét, csak a puffnira esik egy vékony reflektorsugár. A puffni kiesik a nő ke-zéből. Ebben a pillanatban a reflektor kialszik. Teljes sötétség. Erős zene. A színpad kivülagosodik. A babák élet-nagyságban állnak az öltözőasztal lap-ján, amely most az egész színpad. Hát-térben látható az asztal nagy tükre és

Hajszálak

végleges kiirtása Diathermiával, szépségápolás, szeplők, pattanások eltávolítása, szemölcsirtás: Pollák Sarolta kozmetikus, Andrassy út 38. I. „MIRACLE“ hajeltávolítószer vidéki szétküldése, utasítással. Kérjen prospektust, (25 éves működés.)

a tükörben az asszony alvó feje látszik.)

Puffni (végigcsúszik egy nagy nyitott skatulyafödélén): Jaj, de megütöttem magam!

Parasztbaba: Ph! A kis kényes!

Puffni: Maga csak hallgasson, maga tramlpl! Magát simán letette, de engem kiejtett a kezéből!

Parasztbaba: Úgy kell magának! Minek táncolt az arcán a poros fehér szoknyájával?

Puffni: Kikérem magamnak! Az én szoknyám nem poros, hanem púderes! Ez a legfinomabb francia púder! És én tele vagyok vele! Idenézzen! (Megperdül és a púder száll róla.)

Parasztbaba: Vigyázzon! Csupa piszok lesz a rokolyám!

Puffni: Na! Látszik, hogy maga egy rokolyás, világtól elmaradt bugris! Én pedig egy finom úrinő vagyok!

Oktáv (kiegyenesedik. Ásít).

Puffni: Ah! Egy férfi!

Parasztbaba: Egy legény!...

Puffni: És milyen hosszú!

Parasztbaba: Szálas, azt meg kell adni!

Puffni: Felkeltette! Úgy kiabált! Tramlpl!

Parasztbaba: Maga talán nem is örül neki, hogy felkeltettem, mi?

Oktáv (előrejön): Á...

Puffni: Mosszűő! (Meghajol.)

Oktáv (feléje bókol): Á...

Parasztbaba: Aki át mond, mondjon bét is!

Oktáv (feléje): Á...

Puffni: Úgy látszik nem tud egyebet mondani! Biztosan így készítették!

Oktáv (odabolyog a parasztabáboz, megsíppentí az arcát, merev mozdulattal).

Parasztbaba (a kezére üt): Menjen már, pernahajder! (Átszól a puffnihoz.) A kezével tud beszélni!

Oktáv (átbolygott puffnihoz, keztenyújt): Á...

Puffni (kényesen): Kérem! Kérem! Talán bemutatkozna előbb?

Az Ön levele egyéniségének fényképe! Büszkén küldheti el leveleit, ha valódi

Egyedárusító:

Goldberger Géza

írógépvállalata VI, Jókai u. 11. Tel.: Aut. 281-66

írógépe mindig tökéletes lesz, ha legmodernebbül felszerelt műhelyem tartja **Jókarban**, vagy garanciával javítja * Használt és új írógépekben nagy raktár

Abbáziában

a tenger partján ingyen fürdővel egy vagy két bútorozott szoba a molótól öt percnire kiadó, szobánként 4 pengő 50 fillérért naponta. Ajánlatokat „Per indirizzo Lattuga, Abbazia, Meerschlössel” címre kérünk.

Oktáv (megérinti egyik lábával a másikat, aztán kezével a fejébüdját): Á!... Á! (A két á között egy oktáv hangkülönbség van.)

Puffni (bókol): Örvendek!

Parasztbaba (Elámul): Hogy hijják?

Puffni: Tramlpl! Nem érti? (Ismétli.) Á!... Á! Oktáv!

Parasztbaba: Ilyen finom neve van, oszt mégse tud beszélni!

Puffni: Ezen könnyű segíteni! Majd megtanítjuk az ábécére! De mivel egy férfinak egy nővel szemben úgyse kell más tudnia, mint szeretni, hát a szerelmi ábécére!

(Ének.)

Puffni: Á-B-C.

Parasztbaba: Úgye, hogy ennyi csak a szerelmi viszony!

Puffni: Á-B-C.

Parasztbaba: Aki ezt tudja, könnyű az útja, bizony!

Puffni: A nő szívéhez, ez elvezet!

Parasztbaba: Oly könnyű út ez, hogy elvezet!

Oktáv: Á-B-C (Futam) déijkáelemenerestévézé—x!

Gill Brand gyöngyírási
írógépszalagot és
Majestic pókhálóvékony
Carbonpapírt használ.

MAJESTIC kézírású indigó nem piszkít!

Parasztbaba: Ha így tudsz főzni, a nőkön győzni könnyű vice!

Puffni: Ha szemközt jön egy hölgy, s egy svaié, az úr így szól, hogy:

Oktáv: C!

Puffni: S a nő, hogy:

Parasztbaba: Jé!

Puffni: Köszön az úr egy fess mosollyal!

Oktáv: Á!

Parasztbaba: S a lány szívélyesen fogadja:

Puffni: Pá!

Parasztbaba: Aki pát mond, mondjon bét is, mert a bé egy bé-mutatkozást jelent!

Puffni: A cénél már nem megy cét ez a pár!

A csénél az úr esettintget is már!

Parasztbaba: Most jön egy sóhaj, s könnyen tudható, az ábécé melyik betűje?

Oktáv: Oh!

Puffni: S mert mindig így van, hogyha fő a nő,

milyen betűvé lesz az úr?

Oktáv: Nagy Ó!

Puffni: Következő betű a pé!

Parasztbaba: Ügyi? A pé az nálunk annyi mint:

Oktáv: Puszi!

Puffni: No és legvégül mit jelent az x?

Parasztbaba: Ez az, amire a lány azt mondja: nix!

Puffni: No és most, minthogy mindent tud, uram...

Parasztbaba: Hadd halljuk hát, kit választ... csakugyan!

Puffni: Egy púderpuff!

Parasztbaba: Meg egy paraszti jány!

Együtt: Kopogtat most a szíve ajtaján!

Oktáv: Egy hölgy, s egy jány — ki az, ki többet ér?

Oly mindegy! Hiszen mindig egy a cél!

S a végeredmény? Nézzenek oda!

Mindkét esetben a — pólyásbaba!

(Lányok, mint pólyásbabák refrénre be-láncolnak. Az Á-B-C-hangokra nagyra-nyíltott szájjal sírnak. Így Á-Á-Á, tánc, Á-Á-Á, tánc stb. Kitáncolnak. Melodráma.)

Puffni: Mosszió, kitért a válasz elől! A karnevál lejárt!

Parasztbaba: Kivel megyen mulatni? Válasszon!

Puffni: Válasszon!

Oktáv: Válasszak!

(Meglátja a nő alvó fejét a tükrörben. Ak-kord, Lassan feléje fordul. Nyugtalan, emelkedő zene. Oktáv közeledik, aztán megáll, énekel.)

Oktáv: Oh, hölgyeim, a férfi furesa báb! Egy hívja, vonzza őt — a délibáb! Oh várja bár az élő hölgy, s a lány! Ó elindul — az álomkép után!...

(A tükör felé megy, nekidől és megcsokolja az asszony tükröződő fejét.)

Puffni: Látja?

Parasztbaba: Elhagyott!

Puffni: Mind a kettőnkét!

Puffni: Egy tükörkép miatt!

Puffni: Álljunk bosszút!

Parasztbaba: Hogyan?

Puffni: Törjük össze... az álomképet!

(Felkapnak egy ezüst szelencét és belevágják a tükörbe. Sötétség. Nagy csörömpölés. A színpad kivilágosodik, megint az asszony budoárja. Az asszony felriad a toalettasztal előtt. A tükrön repedések. Oktáv a földön fekszik. A másik két baba is feldől.)

Asszony: Szent Isten! Mj történt?... Mit álmodtam... A tükör! Összetört! Betti! *(Kifelé siet.)* Betti! *(Hirtelen sikoltás hallatszik a lába alól.)* Jaj! Mi ez? *(Felemeli Oktávot.)* Ráléptem a babáral Szobalány *(beszad):* A nagyságos asszony sikoltott?

Asszony: Én...? Nem! Talán te...

Szobalány: Én sem!...

Asszony: Hát akkor...? *(Ránéz a kezében tartott babára.)* Áh, lehetlenség! *(Meggimogolja a babát.)* Szegény! Baba volt! Játék volt! Nem kár érte! *(Sóhaj.)* Nesze, Betti! Dohd ki a szemétre!

(Függöny)

A 18. számú keresztrejtvényünk megfejtése.
Vízintes sorok: 1. Herczeg. 7. Sorszám. 13. Apa. 14. Sie. 15. Ite. 16. Ica. 17. Re. 18. Vena. 19. Rest. 20. Sl. 23. Gol. 25. Láp. 27. Eke. 28. Air. 30. Okány. 31. Apol. 33. Loll. 34. San. 35. Ella. 37. Erő. 39. Bia. 40. Take. 42. Kiad. 44. Jár. 47. Kór. 48. Alle. 51. Sum. 54. Udine. 55. Oltó. 56. Gyufa. 57. Tiz. 58. Len. 59. Poe. 60. Tar. 61. L. 63. Evt. 65. Leég. 66. Zs. 67. Oda. 69. Égi. 70. Oms. 71. Tok. 72. Magazin. 73. Muzsika. Függőleges sorok: 1. Haragos. 2. Epe. 3. Ra. 4. Zsemlye. 5. Ein. 6. Gea. 7. Sir. 8. Ote. 9. Reszelő. 10. Zi. 11. Acs. 12. Malária. 21. Elán. 22. Halb. 24. Oka. 26. Pál. 27. Elek. 29. Ili. 32. Pata. 36. Lakó. 38. Reál. 41. Adat. 43. Iron. 45. Ádi. 46. Rizs. 47. Kelevéz. 49. Lop. 50. Egerész. 51. Suta. 52. Ufa. 53. Mariska. 62. Ida. 64. Tin. 65. Lom. 66. Zok. 68. Ag. 71. Ti.

MEGFEJTŐK NÉVSORA:

A rejtvénymegfejtők közül Daniel Hona ötvösművészeti brost kapott, az alábbiak pedig könyvtalamban részesültek: Székely Imre, Bp., Rosenberg Rózsi, Bp., Felber István, Bp., dr. Károly Margit, Bp., Janascsák János, Bp., Kovács Károly, Bp., Gerő Irma, D., Horváth Imre, S., Timár Zsigmond, H., Nagy Dezső, Z.

Előfizetőinknek és olvasóinknak megküldjük részletfizetésre az itt felsorolt művek bármelyikét

Irja: Dr. Heks Imre orvos-kosmetikus

XXII.

Korunk szépségideálja. A szépség relativitását már számtalan képzőművész, esztétikus és matematikus igyekezett számokban kifejezve megdönteni, akiknek munkája nyomán papíron létesült egy klasszikus értelemben vett szépségideál, mely azonban a minden időben változó ízléssel, korszellemmel és divattal szemben mindig mutat bizonyos eltérést.

A szép alak legfőbb kellékei: a szabályosság, rendszeresség és az összhang → mondja Hegel, a híres bölcész és ennek alapján áll Leonardo da Vincitől Lavateren keresztül Benezurig mindenki, aki valaha az emberi test esztétikájával foglalkozott.

Az alak magasságát a esontváz szabja meg; az idomok szépségét pedig az izomzat és a zsírornák alkotják. Természetesen,

az alak csak akkor lehet tökéletesen szép, ha a test már teljesen kifejlett és az idomok harmonizálnak az alak magasságával.

A férfitest átlagos magassága 1678, a nőié 1565 milliméter; a váll szélessége férfinnál 391, nőnél 362 milliméter és teljes fejlettségi fokon a férfi középsúlya 64, a nőé pedig 52 kilogram. Ezeket a méreteket művészek, antropológusok és esztétikusok állapították meg különböző fajtájú és típusú emberek millióiról eszközölt mérések kapcsán és alapul azt a középárványost vették, amely a legmagasabb és legalacsonyabb egyének számszerű adataiból alakult ki.

Kétségtelen, hogy a mi korunk szépségideáljának méretei merőben eltérőek ezekről a tudományos alapon létrejött számoktól, amit mi sem bizonyít jobban, minthogy a klasszikus műremekekben ábrázolt híres szépségek ma fel sem tűnnének.

A szép alak egyik legfőbb kelléke a test proporcionáltsága és a különböző testrészeknek egymáshoz, valamint a fejnek a testhez való harmóniája. Gyakran előfordul, hogy a zongoránál vagy asztalnál ülő szomszédunk tökéletes emberpéldánynak látszik és mikor feláll, válik csak láthatóvá az alsó végtagok aránytalansága (túlrovid, túlhosszú, erős comb, vastag láb stb.).

Az európai szépségideál már régen megszületett. Kétezer esztendővel ezelőtt már kialakult a fehér emberek szépségideálja, amely, ha módosult is az idők folyamán, az alapját és kiinduló pontját képezi a női szépségről alkotott mai fogalmainak.

A fajták szépsége tehát világrészenként változik. A színes népeknek, az exotikus törzseknek egész más fogalmaik vannak a szépségről, mint nekünk. Az ázsiai mongol és az afrikai néger egészen más mértékkel állapítja meg a tökéletes szépség követelményeit, mint az európai fehér ember. De megállapítja, mert nincsen olyan emberfajta a világon, amelyben valami formában ne élne a szépség vágya és ne képzelne el magának a női szépségideált, amelyet a maga ízlése, a maga fogalmi szerint a legtökéletesebbnek tart.

Kosmetikus orvosunk megcímzett és bélyeggel ellátott válaszboríték ellenében a hozzáírt esztétikai kérdésekre levélben is válaszol. Levél címére a szerkesztőségbe küldendők.

A LEGJOBB SZÉPSÉGÁPOLÓSZER
A FÖLDES FÉLE

Amin az egész világ nevet

Csodálatos

A szakácsnő ezúttal haragban van a „völegényével.” Nyolc nap óta nem találkoztak. Ezzel kapcsolatos a ház asszonyának közelkező megjegyzése:

— Csodálatos, hogy mióta maga haragban van a völegényével — a macska egyetlen szelet húst sem lopott a kamrából!

(Meggendorfer Blätter)

Nyári program

— Amint hallok, a felesége Nizzába akart menni!...

— Igen, ez volt a leghőbb kívánsága — de én határozott nemet mondtam...

— Hát nem utazott el mégis?

— De igen, azonban — az engedélyem nélkül!

(Lustige Blätter)

Iskolában

— Tommy sorold fel az elemeket!

— Tűz, víz, föld, levegő és — pálinka!

— Hogy mondhatsz ilyet, hiszen a pálinka az nem elem?!

— Dehogynem, tanító néni, ha a papám pálinkát iszik, a mamám mindig megjegyzi: Na, most megint az elemekben vagy!

(London Opinion)

Ébred az élet a Rivierán

— Odakinn a tenger csodálatosan kék és nyugodt...

— Idebenn pedig rózsaszín és igen nyugtalan...

(Le Rire)

Horgászás közben

— Fogott már valamit?

— Azt nem, hanem az egyik halat már annyira megszelídítettem, hogy ha fűtyülök neki, kijön a vízből és leeszi a horogról a kukacot...

(Punch)

A törvény előtt

Bíró: Arra feleljen, hogy mit keresett éjszaka három órakor egy idegen házban, ahová a kerülésen át mászott be?

Vádlott: Azt hittem kérem, hogy az én házam!

Bíró: Hát akkor miért ugrott ki az ablakon és igyekezett a jészerben elbujni, amikor a háziasszonyt látta közeledni?

Vádlott: Mert azt hittem, kérem, hogy a feleségem!

(Le Rire)

Azok a drága viszonyok...

— Én nem szívesen csinállok adósságokat, de a viszonyok kényszerítettek rá!

— Igen, igen — a te viszonyaid!

(La Vie Parisienne)

Minél tovább — annál jobban

— És mondd csak Walter, akkor is szeretni fogsz, ha távol leszek tőled?

— De Mausl, hogy kérdezhetsz ilyet! Ez csak természetes, minél távolabb — annál jobban...

(Nebelspatter)

Elcsúszott telefonbeszélgetés

— Hallo, te vagy az Tommykám, édes?
— Tommy? De hiszen itt John beszél...
— Pardon, azt hittem, hogy ma csütörtök van!
(Candide)

Áruházban

— Kaphatnék egy ötvenpennyes kis gramofonlemezlet?
— Hogyne, melyik dall parancsolja?
— Az egészen mindegy! Ezek a kis lemezek ugyanis pontosan annyi ideig tartanak, amíg egy lejás jól megfő!
(Meggendorfer Blätter)

Színészek egymás között

— Mikor legutóbb Mortimer játszottam, az alakításom olyan realiztikus volt, hogy egy férfi eszméletlenül esett össze a nézőtérben...
— Ki volt az, az Istenért?
— A szabóm!
(Frankfurter Ill. Zeitung)

Családi idill

— Miért akarsz megint a „Mesterdalnokok”-hoz elmenni? Hiszen ebben a szezonban már háromszor hallottad!
— Igen, de az új estélyi ruhámban még egyszer sem!
(La Vie Parisienne)

Vita a törzsasztalnál

A nős: Egy agglagénynek nincs senkije, akivel a gondjait megoszthatná...
Agglagény: Hóhó, de honnan lennének az agglagénynek gondjai!
(Kölnische Illustr.)

Tommy racionalizál

Tanító (a nyelvtani órán):
Most ragozzunk: Én nem kiabálok, te nem kiabálsz, ő nem kiabál, Mi nem kiabáltunk, ti nem kiabáltok, ők nem kiabálnak. Tommy, ismételd, amit mondtam!
Tommy: Senki nem kiabál, tanító úr kérem!
(London Opinion)

Incidens a bárban

— Mit? Egy üveg pezsgő háromszáz franc? Hát ezt nem lehet szó nélkül lenyelni!
(La Vie Parisienne)

Skóciában...

— Lássá, a Smith tényleg egy spórolós ember...
— Miért?
— Amikor felemelték a póstatarifát — lemondott az akadémiai levelezőtagságáról!
(Tit-Büts)

Ó, hogyne!...

— Ismeri ön a Magda Schneidert?
— Ó, hogyne, — nagyon jól. Gyermekkorunkban pláne még egyidősek is voltunk!...
(Ulk)

A siralomházban

— Ha akarja, gombalevest is vacsorázhat!
— Jó, jó, de mondja meg a szakácsnőnek vigyázzon, ne hogy mérges legyen!
(Punch)

Különböző nézőpontok

— Nahát, ilyen edeset még nem láttál Harry! (Csodálkozni fogsz!)
Férj (a háttértől): Tudom, már észrevettem, amikor belépett...
(Lustige Blätter)

Táncárba nartnerváltással végkimerüléssel

A maratoni táncversenyláz hozzánk is eljutott. Nálunk is megvannak már a hősei, akiknek nevét egyszerre szárnyára kapta a hír, akik befutottak a népszerűség révébe.

Az elmúlt héten a városligeti manézs alkalmi táncparketté alakított porondján megrendezték az első magyar maratoni táncversenyt. A versenyen Neuman Lajos és Tóth László megjavították az eddigi 72 órás világrekordot.

A versenyzők, akik napokon át éjjel-nappal táncoltak, tánc közben nagy érdeklődéssel olvassák az újságok róluk szóló híreit

Nemesak derűs, hanem drámai pillanatai is voltak a nagy párbajnak. Több versenyző elájult és kórházba kellett szállítani. Képünk: az egyik láncos a 43-ik órában rosszul lesz

Furcsa konfliktusba keveredett a verseny győztese, Neumann Lajos világrekorder. Azzal vádolták, hogy egy ideig helyettesítette magát iker-testvérével, aki a megtevesztésig hasonló hozzá. Végül is a zsűri egyik tagja a kellemetlen helyzetbe került versenyző tenyerébe tintaceruzával bírta a nevé, hogy erről rá lehessen ismerni. Neumann Lajos mellett partnere, Gelberger Klári áll, aki a „magyar nő maratoni bajnok” büszke címét nyerte el, miután az összes hölgyek közül ő bírta legtovább a rumba-robotot. A fiatal bajnoknő 45 órán keresztül ropta a táncot.

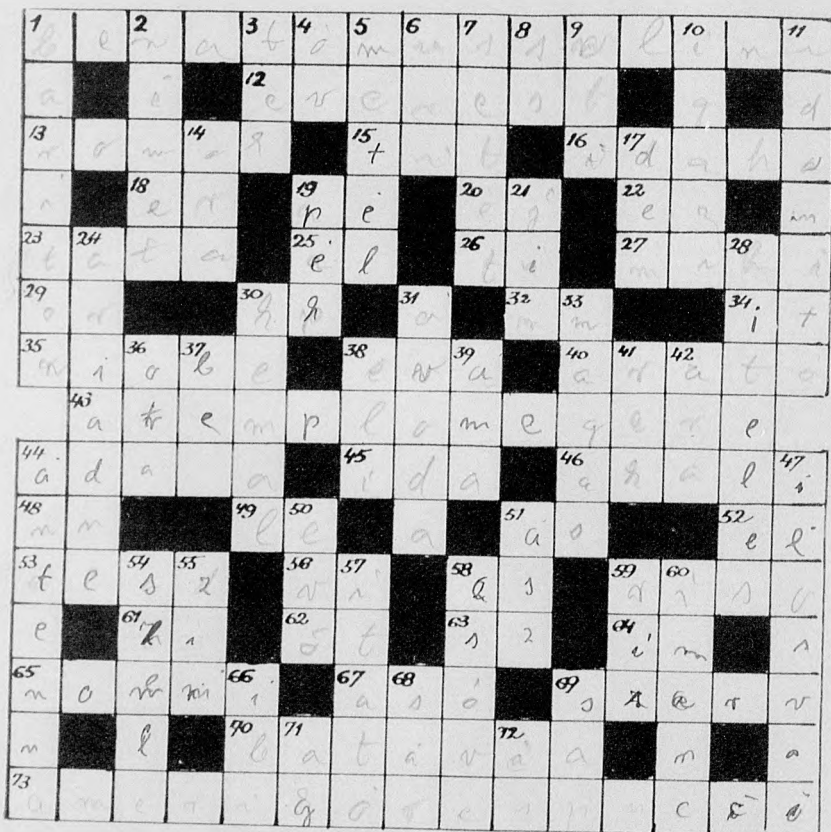

A publikum kedvence, Popovics Sándor „élelművész”, a verseny favoritja, szünetben frissítő masszázst kap. A favorit, miután 45 órán keresztül olyan könnyedén táncolt, mintha bálban lenne, nagy csalódást keltve híveiben . . . kidőll (Schäffer felvételei)

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten tíz könyv- és egy ötvösművészeti ékszerajándékot osztunk ki. Megfejtési határidő május 14. Minden borítékre ráírandó: Rejtvénymegfejtés

Vízszintes sorok: 1. Európai államférfi. 12. Hatalmas hegy. 13. Földrengés után maradnak. 15. Címzés idegennyelvű rövidítése. 16. Amerikai állam. 18. Idegen személyesnévmás. 19. Mássalhangzó fonetikusán. 20. Napszak. 22. Mutatószó. 23. Bányaváros. 25. Ige. 26. Személyes névmás. 27. Nekem klasszikus nyelven. 29. Francia arany. 30. Azonos mássalhangzók. 32. Világhírű magyar festőművész monogramja. 34. A vízszintes 26 fordítottja. 35. Mitológiai nőalak. 38. Női név. 40. Mezőgazdasági munkás. 43. Fodor László színműve. 44. Kisázsiai város. 45. Pesti naiva keresztnéve. 46. Balatonmenti község. 48. Névtelen adakozó. 49. Igeköltő. 51. Kertész teszi. 52. Igeköltőt. 53. Vesz ikerszáva. 56. Sport-ige. 58. Összetett mássalhangzó. 59. Riso. 61. Duplán véve becézett női név. 62. Névmás tárgyeshetben. 63. Magyar költő monogramja. 64. Mutatószó. 65. Jókai regényalak. 67. Fűszer névelővel. 69. Egyes állatok disze. 70. Holland gyarmati város. 73. Allitóltag ő lépett elsőnek Amerika földjére.

Függőleges sorok: 1. Énekhang. 2. Nép. 3. Címzés rövidítés. 4. Véd. 5. Szakácsné teszi a

tésztával. 6. Svájci kanton. 7. Az új költői jelzője. 8. Azonos mássalhangzók. 9. Egy intézmény nevének szokásos rövidítése. 10. Valódi. 11. Maskép tréner. 14. Időmérő ékezetpótlással. 17. Német névmás tárgyeshetben. 19. Süt. 21. Amerikai férfinév. 24. Krétai királynő. 28. Méréknél fontos. 30. Az új Törökország megalapítója. 31. Az első iskola. 33. Van ilyen földszint is. 36. Időhatározó. 37. Rag. 38. Zsidó főpap neve. 39. Mutatószó. 41. Vissza: Budapestten tíz van (szokásos rövidítés). 42. Karikagyűrű ragogy a kezén. 44. Enélkül nincs jó rádióvétel. 47. Magyar színész. 50. Ilyen kanál is van. 51. Kártyafigura. 54. A Délibábnak négy van. 55. Bogár repülését utánozó szó. 57. Masképp vályú. 58. Fény. 59. Cigarettapapír. 60. Az első betűjét a végére téve női név. 66. Becézett női név. 68. Csik. 69. Vissza: Semmi más nyelven. 71. Az ezüst vegyjele. 72. Kötőszó.

A 11-es számú keresztrejtvény megfejtését és a megfejtők névsorát a 71. oldalon közöljük.

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megcímzett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szóló levelet így lessék megcímezni: „Délibáb” szerkesztőségének, Budapest, VII, Dohány uca 12. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem őrizünk meg

Táncfenomenén. Kérdése meglehetősen értelmetlen, mert nem tudjuk, hogy énekesnő vagy pedig táncosnő akar-e lenni. Ahhoz, hogy valaki táncosnő legyen, nem feltétlenül kell énekhanggal rendelkeznie, ha pedig énekesnőnek készül, nem kell hogy táncolni tudjon. — **R. Elemérné, Budapest.** Azt a felvilágosítást kaptuk, hogy mire ezek a sorok megjelennek, az eredményt már közírárré is tették. Amennyiben ez mégsem történt volna meg, tessék telefonon közvetlenül a gyárhoz fordulni. — **Achmed.** Erről a színésznőről semmit sem tudunk, de még így sem tartjuk valószínűnek, hogy eredeti neve ilyen különös legyen. — **Bélaeska.** Megnyugtattuk, hogy ez teljesen normális állapot. Nem szükséges orvoshoz fordulnia. Barátai egészen biztosan tréfáltak magával. — **Z. Jolán.** Erre nem vállalkozunk és ilyen ügyekben még tanácsal sem szolgálhatunk. — **Aggódás.** Nem tudjuk, hogy ennek mi lehet az oka, tehát a leghelyesebb lenne, ha orvoshoz fordulna és megmutatná neki kislát. Ami okosságát illeti, barátnőinek adunk igazat. Nem szabad a gyermekét ebben a korban erőltetni, de ennek semmi értelme sincs. Mi értelme van annak, hogy egy huszonhat hónapos fiú kívülről tud verseket és éneket. Ne legyen erre büszke. — **T. Olga.** Jelenleg Karcagon vendégszerepel. Május végén lesz nyolcvan éves. Egyetemi tanár volt. — **R. Kálmán.** Nem ajánljuk, mert jelenleg alig van elhelyezkedési lehetőség. Külföldre sem igen lehet menni, mert több államban rendeletet hoztak és ezzel a külföldi művészek szereplését eltiltották. Várjon alkalmasabb pillanatra. — **U. Pál, Budapest.** A budapesti pénzügyigazgatósághoz, V, Szalay uca 8—10, tartozik. Személyesen menjen el. Két pengő. — **Burma.** Encyklika: pápai körlevél. Quantum satis: amennyi elégséges. Ósrégi orvosi utasítás, amit a recepteken Q. S. betűkkel gyógyszereszeknek adtak. Vae victis: jaj a legyőzötteknek. Livius szerint Brennus mondása, aki gallus hadai élén

Róma alá ért és egy mérlegen az adóaranyak másik serpenyőjébe e szavakkal dobta a kardját. Ad exemplum: például. — **Mízi-mozsi.** Hans Brausewetter 1900 május 27-én született. Tízennyolc éves korában a Deutsches Volkstheater tagja. Évekig színpadon szerepelt és csak azután került a filmhez. Hans Adalbert von Schlettow 1888-ban Frankfurtban született. 1919-ben Urban Gad fedezte fel a film számára. Első beszélőfilmszerepét a „Halhatatlan hump”-ban játszotta. Közel három évvel ezelőtt Budapesten is eljátszotta a „Rabmadár” magyar film főszerepét. — **Rákosfalvai.** A pósta-és távirtdatistképző tanfolyam igazgató-sága, Budapest, VII, Luther uca 3. szám alatt van. A postakísérleti állomás: Budapest, IX, Gyáli út 22. — **SOS.** Egyelőre mi semmit sem tudunk az igazgató terveiről. A program tulajdonképpen csak hetek múlva fog kialakulni. Annak idején be fogunk számolni. — **Jelölt.** Próbálja meg, de nem hisszük, hogy sikerülne. — **Jazz.** A szerepet Vera Malinowskaja játszotta. Címe: Berlin-Wilmersdorf, Duisburgerstrasse 2. Henny Porten: Berlin-Dahlem, Parkstrasse 74. Hans Albers: Berlin, W. 8. Linnéstrasse 7. Murnau meghalt. — **Háziaszony.** Ezzel a panasszal forduljon az üzem igazgatóságához, amely ilyen esetekben megvizsgálhatja az ügyet és amennyiben hiba történt, azonnal jóváteszik. Lapunkban, helyszüke miatt ilyen panaszokat nem közölhetünk. — **Paesai olvasó.** Ezeket a sorsjegyeket egy régebbi törvény alapján évekként ezelőtt mind kihúzták. Tekintettel arra, hogy a nyereményeket nem valorizálják, nem érdemes az ügyvel tovább foglalkozni, mert szerencsés esetben is legfeljebb egy-két pengős összegről lehet szó. — **V. Károlyné.** Kérjük, küldjön megcímzett és válaszbélyeggel ellátott borítékot, mert ezekre a kérdésekre csak levélben válaszolhatunk. — **Boldogság.** Ha a versírás boldoggá teszi, csak írjon tovább, de — amint már megírtuk — ezek nem valók a nyilvánosság elé. — **Zalaegerszegi.** Ilyen képet nem szoktunk közölni. — **Kisleány.** Küldje be. Szívesen elolvassuk. — **Sz. Béla.** Szeged lakossága 1930-ban 135.131 volt, Debrecen 117.410, Kecskemét 79.505, Budapest 1.004.699.

Előfizetési ár:

¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő.
Ausztriában példányonként 40 Groschen.

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Kiadásért és szerkesztésért felel: PAIZS GÉZA
Budapest, VII, Dohány uca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadó-
vállalat Rt. mélynyomó-kőrforgógépein,
Budapest, VII, Dohány uca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
József 423—39 és József 423—50

Sport kosztümtől
a háziruháig minden ele-
gáns és divatos modell megtalál-
ható a **Párisi Divat**
most megjelent számában!

Tolnai Nyomdai Műintézet és
Kiadóvállalat R.-T. nyomása, Budapest

AR
60